

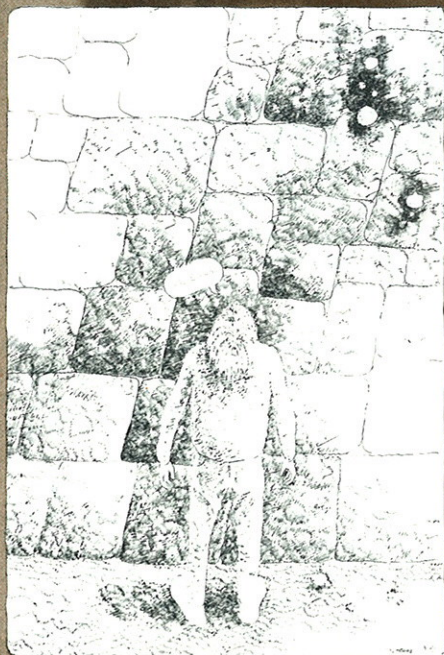
*Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.*

hvetekornet

Nr. 12

DES.
1984

Norge, Sverige
kr. 12.50
Danmark kr. 16.00

Ny serie:

**INNTA
OMRÅDER
VED
LOVSANG**

Teologer fra hele verden
samles i Oslo med

**DEN
HELLIGE
ÅND I
FOKUS**

**Frank Mangs:
OG ORDET
BLE
MENNESKE**

**DE «VISEMENNS» BUDSKAP
AKSEPTERT I DAG?**

Redaktør
Rolf Erik Janøy

Adresse til redaksjon og ekspedisjon
Boks 770
3191 HORTEN

Besøks adresse:
Baggerødgt. 5, HORTEN

Ekspedisjon og distribusjon
Inger Svendsen
Treffes mand. - torsd. 9.00 - 14.00
Telf. 033-44 726

Redaksjonssekretærer
Unni Flatha, Ellen Ofte Jakobsen
Anne Hove Sunnarvik

Faste medarbeidere
Leif Jacobsen, Pelle Karlsson,
Robert Kvalvaag, Bjørn Lindvig,
Edin Løvås, Jim McInnes, Sven Nilsson,
Terje Rygh, Helene Thorsell, Åge Åleskjær

Grafisk form og tegnegruppe
Leif Harry Håvåg, Rolf Jansson,
Svein Thorkildsen, Ivar Øksendal

Redaksjonell målsetting
HveteKornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med å formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper
HveteKornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.

Annonser
Kontakt redaksjonen

Regnskap
Hanne Marit Rygh
Revisjon
Registrert revisor
Svein V. Korsgården
3080 Holmestrand

Abonnement
Norge og Sverige kr 110,- pr. år, Danmark D.kr. 140,-. Kan bestilles ved å sende navn og adresse til ekspedisjonen. Gaveabonnement 1 år kr. 80.00. (Flypost til utlandet + kr. 80,-)

Bankgiro nr. 2450.07.10167
Dansk postgiro: 9 46 40 26
Svensk postgiro: 42 49-9

Signerte artikler
og innlegg uttrykker forfatterens meninger. Disse er ikke nødvendigvis å oppfatte som redaksjonens.

Ettertrykk
av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Siter fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Sats, paste-up, repro og trykk:
Tangen-Trykk A/S, Drammen

Hjertespråk

DEN HELLIGE ÅND SKAPER FORVENTNING

Tekst: Rolf Erik Janøy

Om vi lar oss påvirke av Den Hellige Ånd, er det mulig å ha en sterk og levende forventning under de vanskeligste omstendigheter.

«I Jersuaem bodde det en gang en mann som hette Simeon», heter det i Luk 2,25. Han var omgitt av et nesten kompakt åndelig mørke. Gudstjenesten i tempelet var livløse rutiner, og Guds ord hadde ikke vært forkynt levende og profetisk på flere hundre år. Tross dette var Simeons indre fylt med begeistring, spenning og forventning, for «Ånden hadde latt ham få vite ...»

Personlig

Det var ingen ting i de ytre omstendigheter som tydet på at en helt ny tid var i ferd med å bryte fram. De fleste israelitter var nok preget av mismot og tungsinn med tanke på den åndelige situasjon i landet og i tiden. Hadde Den Hellige Ånd fått meddele dem de tanker og planer Herren nå hadde med sitt folk, ville de liksom Simeon frydet seg av begeistring. For Simeon hadde ikke bare en generell og rund forventning om at en eller annen gang skulle et eller annet skje. Han hadde en personlig og konkret forventning - han skulle med egne øyne få se det Gud nå ville føre fram. Denne forventningen var ikke grunnet på noe av det han kunne registrere i tidens religiøse liv, eller på at han kunne høre inspirerte utlegninger om det som nå var på vei. Det var en forventning som helt grunnet seg på den forvisning Ånden hadde gitt til han - personlig.

Kunngjøre

Jesus har selv sagt at Den Hellige Ånd er gitt for « å kunngjøre dere det som skal komme » (Joh 16,13). Vi har lov å forvente den samme personlige tiltale fra Den Hellige Ånd som Simeon inn i vår situasjon, en tiltale som gir visjon og forventning, uansett

omstendigheter. Da behøver vi ikke krampaktig forsøke å tro Gud for store ting, vi kjenner en dyp forvisning om at vi skal få se Gud føre fram sine planer for den tid vi lever i, og vi skal få se det med våre egne øyne.

Et kristenliv uten forventning er som et ekteskap uten kjærlighet. Det blir lite hengivelse, spenning og følelse i et slikt forhold. Uten at Den Hellige Ånd får skape en personlig forventning i oss, kan forholdet til Herren bli uinteressant, kjølig og dødt.

Et menighetsliv eller en kristen virksomhet som ikke bærer preg av forventning, er et tegn på at Den Hellige Ånd ikke har fått kungjøre oss noe. Et sådant virke må da baseres på tidligere tiders visjoner, eller på nye metoder og ider, i et anstrengt håp om at en eller annen gang må noe skje, om vi bare holder på lenge nok. Og *noe* skjer da... Det skjedde sikkert *noe* rundt tempelvirksomheten i Jerusalem også, men Gud hadde lagt større planer for sitt folk enn det. Den Hellige Ånd kungjorde dette for dem som hadde øre til å høre Åndens tale, og det skapte henførelse og tro på Gud.

Tenk med hvilken spenning Simeon gikk til templet der han forventningsfullt så seg omkring, og han lot seg ikke affisere av de matte øyne og monotone tradisjoner han møtte. Fordi Den Hellige Ånd var over ham, kunne han med troens forvisning forvente en mektig gudsåpenbaring i en mørk tid. Denne visshet gjorde ham helt avhengig av Åndens ledelse, for han visste at det kun var ved Guds Ånd han kunne få se Guds frelse.

Knyttet til Jesus

Den forventning Ånden hadde gitt Simeon, var knyttet til at Jesus skulle komme til syne. De visjoner og forventninger Den Hellige Ånd skaper, har Jesus i sentrum. De «visjoner» som er sterkt preget av personer og saker, kan være et uttrykk for våre menneskelige lengsler og ambisjoner. Når Ånden skaper forventning, blir det full konsentrasjon omkring Jesus, Hans person, Hans verk og Hans sinn.

Når Simeon kom til templet, var det ikke for bedømme det åndelige forfall med et kritisk blikk. Han kom for å møte Jesus. Mens andre knapt registrerte noe uvanlig ved familien fra Nasaret, åpenbarte Ånden Kristus så klart for Simeon at han måtte bryte ut i profetisk lovsang.

Mange hører i denne tid Ånden tale om at Guds frelse skal komme til syne på en sterk måte - det skaper hengivelse og forventning.

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
fellesskap og fostring.

hvetekornet

– i tjeneste for Kristi legeme –

DESEMBER 1984

Side 16

REPORTASJER:

- 8 Den Hellige Ånd i fokus.**
Intervju med biskop Reid om den store internasjonale konferansen i Oslo til våren.
- 12 Den store festen.**
Sven Nilsson rapporterer fra den store Løvhyttefesten i Jerusalem hvor tusener av kristne fra hele verden var samlet.
- 16 Må evangelister starte firma – for å overleve?**
Bjørn Donobauer gir svar på tiltale om dette og andre aktuelle spørsmål.

Side 27

UNDERVISNING:

- 4 De «vise menns» budskap – blir det akseptert i dag?**
Judson Cornwall
- 22 Hva er fornyelse?**
Arnfinn Clementsen
- 24 Og Ordet ble menneske**
Frank Mangs
- 28 Skoselger og evangelist**
Robert Kvalvaag
- 30 Fader vår – en krigserklæring**
Sven Nilsson
- 32 Et åndelig liv**
Åge Åleskjær
- 38 Antroposofi – er det kristendom?**
Annie Kjønneksen
- 40 Psykisk mishandling**
Anne Hove Sunnarvik
- 42 Apostelen**
Kjell Sjøberg

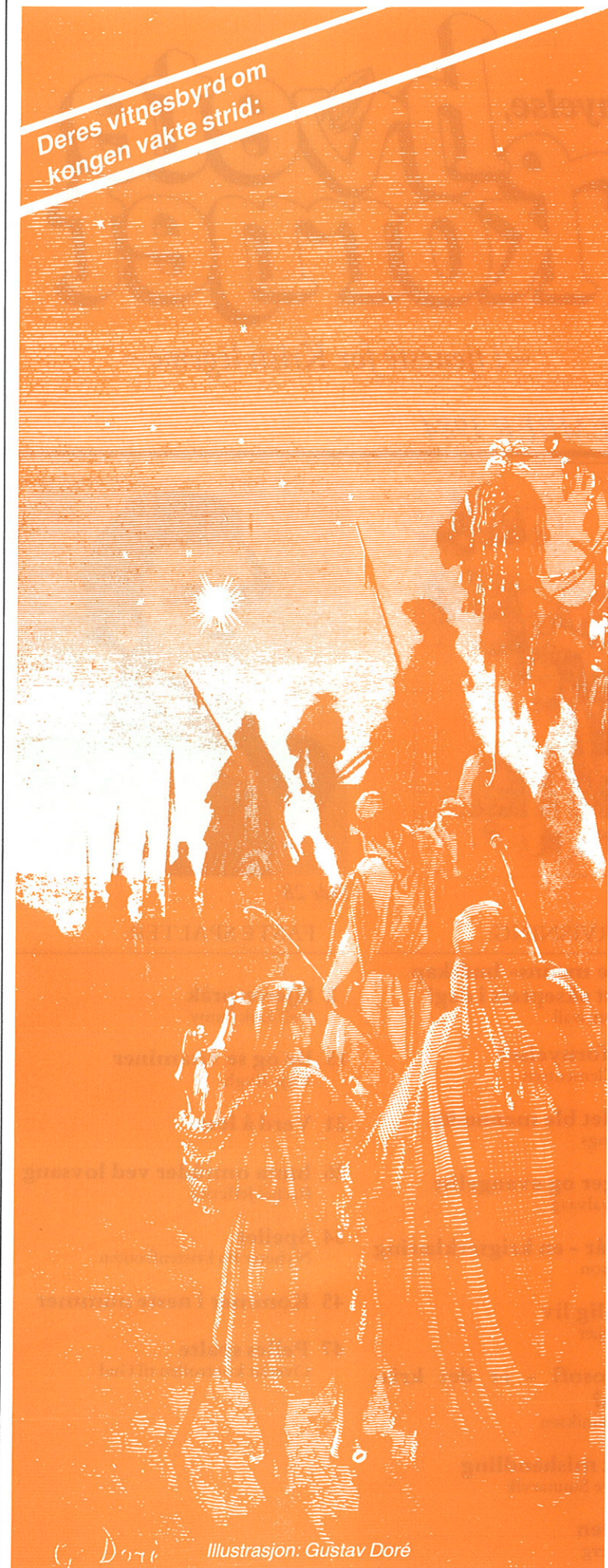

Side 28

FASTE SPALTER:

- 2 Hjertespråk**
Rolf Erik Janøy
- 15 Be og se vitaminer**
Terje Rygh
- 21 Verd å lese**
- 26 Innta områder ved lovsang**
Rachel Jefferies
- 34 Speilet**
Nyheter fra kristenfronten.
- 45 Kommer i neste nummer**
- 47 Pelles spalte**
Overlat kontrollen til Gud

Deres vitnesbyrd om
kongen vakte strid:

G. Doré

Illustrasjon: Gustav Doré

DE VISE MENNS BUD- SKAP - BLIR DET AKSEP- TERT I DAG?

Tekst: Judson Cornwall

Oversatt av: Anne Hove Sunnarvik

Feiringen av Jesu fødsel synes å bringe fred, men det har ikke alltid vært slik. Noen vismenn fra Østen skapte uro med sitt frimodige budskap om Kong Jesus. Er den måten Jesu samtidige møtte det overnaturlige vitnesbyrdet fra de vise menn på, noe som er likedan i dag? Denne artikkelen håper vi kan være et vekkerop midt i «julefreden».

Julen er tiden for «fred på jord, i mennesker hans velbehag!» Uvennskap og strid legges til side når slekt og venner samles rundt juletreet for å bytte gaver. Endog splittelsen mellom de forskjellige kirkesamfunn blir midlertidig lagt vekk, og vi stemmer alle i «Glade jul» og «Oss er i dag en Frelser født». Ellers møtes både kristenfolk og hedninger rundt kassa-apparatene ved juletider. Julen preges av fred, harmoni og velvillighet, så lenge den varer. Da de vise menn, eller astrologene, som noen moderne oversettere liker å kalle dem, kom til Jerusalem for å feire Jesu fødsel, skapte det ikke fred, men strid. Matteus forteller: «Da kong Herodes hørte det, ble han meget urolig, og hele Jerusalem med ham» (Matt. 2,3).

De vise menn ble sett på som urostiftere. Deres spørsmål og frimodige vitnesbyrd plaget Herodes, foruroliget prestene og opphisset de skriftlærde. Hele Jerusalem ble uroet på grunn av deres ankomst og deres interesse av et lite kongebarn. Det som hadde gledet hyrdene ute på marken, fikk en hel by i harnisk.

Det synes som om det som bringer fred til den ene, bringer ufred til en annen. Er det budskapet, budbringeren eller mottakeren av budskapet som gjør denne forskjellen? Kanskje vi kan forstå dette bedre hvis vi ser nøyere på urostifterne, de som ble urolige, og det opprørende i denne beretningen om de vise menn fra Østen.

BRÅKMAKERNE

Foran kamelkaravanen som paraderte gjennom Jerusalems gater, gikk noen vitenskapsmenn som med gjentatte erklæringer vitnet at en ny konge var blitt født i den jødiske nasjon. Disse astrologene var av hedensk opprinnelse. De hadde antagelig ikke noen avskrift av Skriftene og hadde nok heller ikke fått noen undervisning om disse. På tross av disse klare begrensningene, våget de å bære fram den åndelige sannhet som var blitt åpenbart for dem, en sannhet som brøt radikalt med den aksepterte teologi på den tid. De forsøkte å få folk til å se utover sin åndelige erfaring mot noe større som var en virkelighet midt iblant dem. Dette var mer enn nok til å opphisse de religiøse lederne. Budskapet »Kongen er født» passet dårlig inn i tidsånden, det var romerne som styrte og innsatte sine egne konger. Selv de åndelig-sinnede menneskene i byen hadde problemer med den ekstraordinære historien som disse vise menn fortalte om den overnaturlige ledelsen de hadde fått av stjernen, for ikke å snakke om opplysningene disse fremmede ærverdigheter hadde fått fra sine observasjoner av stjernehimlen. Hvor mye vekt skulle de legge på disse astrologene? Hadde de noe bevis for at himmelen noen gang hadde gitt beskjed om overnaturlige hendelser i ting som har med mennesker å gjøre?

Ja, det var problemer i Jerusalem, for de fikk høre noe de ikke kunne stille seg likgyldig til. Hva er mer provoserende enn å måtte tenke gjennom på nytt ting som man synes er krystallklare fra før av? Disse magikerne var verken de første eller de siste som skulle temples som bråkmakere, for hvem som helst som bærer fram et budskap fra Gud, vil skape uro. Jesus sa det slik i sin tale på fjellet: «Ja, salige er dere når de for min skyld håner og forfølger dere, lyver på dere og snakker vondt om dere på alle vis. Gled og fryd dere, for stor er den lønn dere får i himmelen» (Matt 5,11-12). Oversatt ut fra «liv og erfaring» istedenfor fra gresk, tror jeg sluttsatsen ville lyde slik: «Velsignet er bråkmakerne, for stor er den lønn dere har i himmelen. Nesten alt som er verdt noe i «Guds rike, er utført av «bråkmakere». Da Elias sto foran kong Akab, ble han spurt: «Er du her, du som fører ulykke over Israel?» (1 Kong 18,17). Han hadde hørt fra Gud og våget å si det som Gud hadde fortalt ham. Amos, hyrden og profeten, proklamerte guddommelige budskap så langt utenfor det som var vanlig på den tiden, at Amasja, prest i Betel, sa til Jeroboam, kongen i Israel: «Landet kan ikke lenger holde ut alle de ord han taler»

(Amos 7,10). Han var bråkmakeren i sin generasjon, akkurat som Jeremia var det på sin tid, slik at kongen gjentatte ganger måtte kaste ham i fangehullet. Det nye testamentets apostler ble oppfattet på samme måte, for det ble spetakkel der hvor de kom. Forfulgte, uvanlige Paulus - svak i tale og beskjeden i sin oppførsel - reiste til Aten, Korint og Efesus og satte disse byene så på styr at det ble opprør. Selv i Jerusalem stelte denne jøde i stand så mye bråk og hat mot seg selv på grunn av sitt vitnesbyrd, at den romerske arm måtte redde livet hans. Velsignede bråkmakere! Helige bråkmakere!

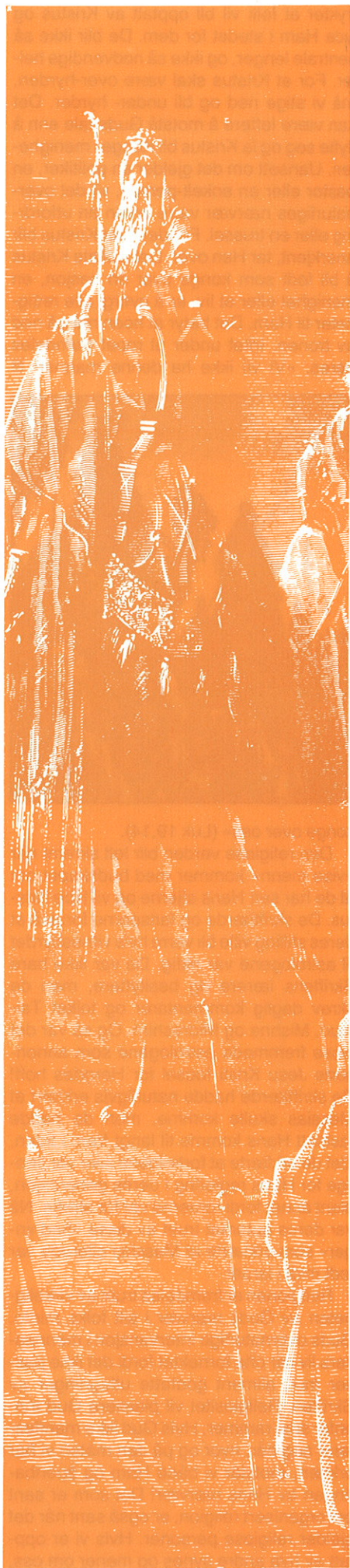
Hvor lite vår generasjon kjenner til disse. Vår tids kristne lager i stand kampanjer i nøytrale auditorier med utsrakt PR, velkjente talere og dyktige sangkrefter. Men stedene blir ikke forstyrret, man møter heller velvilje fra forretningsstand og politikere som er glade for de inntekter og den media-dekning dette resulterer i. Hvor er de vise menn, profetene og apostlene hvis budskap forstyrret samvittigheten til en hel by? Kanskje de også vil framstå i vår tid. Jeg synes å kunne skue en viss uro i den religiøse verden i dag så snart en person kan gi et positivt bevis på guddommelig inngripen i sitt liv. Selv den verdslige verden som har forsøkt å gjøre Gud unødvendig, blir alarmeret og forstyrret når den blir stillet overfor noen som har møtt Jesus. Kanskje våre kampanjer, forkynnelse og religiøse media-presentasjoner ikke truer verden i dag. Gløden i ansiktet til dem som har tilbragt tid i Guds nærhet, som Moses gjorde, eller autoriteten i stemmen til en moderne profet som helt klart har hørt Gud tale, vil også i dag ble stemplet med etiketten »bråkmaker». Gud gjør oss til bråkmakere - menn og kvinner som forstyrrer kommuner, hjem, menigheter, og liv - individer som ikke er tilfreds med status quo, som uroer freden, som trenger inn i det bestående og som forstyrrer selv midt i juletiden !

DE SOM BLIR FORSTYRRET

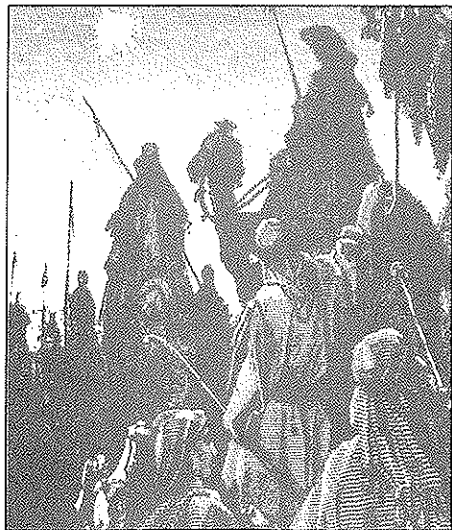
Kirkehistorien er full av levende illustrasjoner på hvor uroet de uomvendte blir når en kristen berører det overnaturlige og demonstrerer det i sin oppførsel. Foxes »Book of Martyrs» tar for seg reaksjonen til de mennesker som blir konfrontert med en større åndelig erfaring enn sin egen. De som reagerer på denne måten, finner vi igjen i denne juleberetningen fra Skriften.

Da disse besøkende fra Østen hilste på Herodes, ble han storlig foruroliget. Han var lederen i den politiske verden, og beskjeden om at en annen konge var født, ga ham frykt for at han kanskje ville bli skjovet til side. Hvilken jøde ville bøye seg for Herodes når en Davids sønn var i nærheten? Det er frykten for å miste makt og autoritet som får kirkeledere til å fornekte det overnaturlige. Ledere kan finne det truende når Den Hellige Ånd begynner å lede folket. De

Forts. neste side

frykter at folk vil bli opptatt av Kristus og lyde Ham i stedet for dem. De blir ikke så sentrale lenger, og ikke så nødvendige heller. For at Kristus skal være over-hyrden, må vi stige ned og bli under- hyrder. Det kan være lettere å motstå Guds tale enn å flytte seg og la Kristus bli Konge i menigheten. Uansett om det gjelder en politiker, en pastor eller en enkelt-person, vil det overnaturliges nærvær være enten en utfordring eller en trussel. For der hvor Kristus blir anerkjent, tar Han over. Det å tillate Kristus å bli født som konge over en nasjon, en menighet eller et liv, er å overgi alle rettigheter til Ham. Det betyr at noen må gå ned av tronen. Intet under at ropet fremdeles høres: »Vi vil ikke ha denne mannen til

konge over oss» (Luk 19,14).

Den religiøse verden blir lett skremt når »vise menn» kommer med budskapet om at de har sett Hans stjerne og vil tilbe Kristus. De skriftlærde og fariseerne forutså at deres stilling ville bli verre hvis vitnesbyrdet til astrologene var riktig. De var ikke bare Skriftens lærere og beskyttere, men de skrev daglig kommentarer og tolket Talmud, Mishna og Midrashim. Og så var det disse fremmede astrologene som annonserte Jesu Kristi fødsel for Herodes hoff! De skriftlærde hadde naturligvis erklært at Messias skulle komme, men de hadde fastsatt Hans komme til langt fram i tiden, idet de erklærte at forholdene ikke var tjenlige for Hans regjering i deres generasjon, blant annet fordi romerne var for sterke. Nå var deres autoritet truet av disse »hedninger» som erklærte at Messias allerede var født midt i Israel.

Religionen er fremdeles truet av virkeligheten av Guds nærvær i sitt folks midte. Guds overnaturlige intervensjon i menneskers liv blir ofte fornektet fordi det ikke passer med allment godtatte utlegninger av Skriften. Religiøsitet vil plassere Gud innenfor sine rammer. Hvis Gud ikke manifesterer seg når, hvor og på den måten vi har erklært, motstår vi både Ham og åpenbaringen av Hans nærvær! Det som er sant om organisert religion, er også sant når det gjelder religiøse personer. Hvis vi er opptatt av hva andre synes og mener om oss,

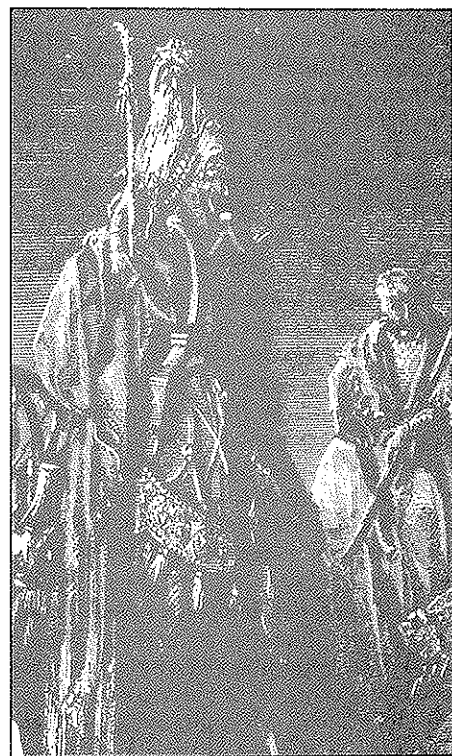
kan vi bli engstelige for å åpne oss for det Gud fører fram i dag, fordi det kan oppfattes som en tilståelse av at vi tok feil i vårt syn og vår undervisning. Det er ikke lett å innrømme noe slikt. Det er lettere å stå imot det nye som Gud fører fram. Man frykter for å gå dypere, fordi folk da vil tro at vi ikke hadde opplevd så mye tidligere. Andre nøler med å ta imot noe nytt fordi det kan bety at de ikke har sett alt tidligere.

Istedenfor å glede seg over at Kongen som skulle befri dem, var kommet, ble disse fariseere og skriftlærde bekymret. Selv om de fikk vite stedet der Jesus var født, gikk de ikke selv for å se Ham. De underviste rett, men deres liv sto ikke i samsvar med læren. De ville heller gi inntrykk av at alt var rett enn faktisk å leve i det rette forholdet til Gud. Ikke å undres over at de ble bekymret over spørsmålet fra de vise menn.

Det at den politiske og religiøse verden ble uroet ved annonseringen av Kristi fødsel, kan vi forstå, men hvorfor ble hele Jerusalem satt på styr? Antagelig var det fordi at dersom budskapet var sant, ville deres måte å leve på være truet. Selv om de hatet sine erobrere, hadde de begynt å tro at de var uovervinnelige, og jødene hadde endelig lært seg å leve under Roma. Hvis nå virkelig deres Konge var født, ville det føre til strid og opprør. Hvilken sjanse hadde disse ubevæpnede innbyggerne mot Romas makt og kraft?

Innbyggere i andre byer enn Jerusalem står fremdeles imot Kristus, fordi Han betyr alltid en forandring i levemåten. Selv om Kristus alltid møter oss der vi er, lar Han oss aldri forbli der. Han leder oss stadig »ut av noe» og »inn i noe annet». Men både frelste og syndere er blitt vant til å overgi seg og leve som slaver. Vi har fått det veldig komfortabelt i vårt nederlag. Det nytter ikke å vinne over den onde likevel. Har vi det slik, er vår Gud for liten og vår motstander for stor. Vi har akseptert slaveri under lidenskaper, vaner, synd og Satans herredømme. Vi blir bekymret over tanken på frihet og den forpliktelse den medfører. Ikke allfor ulikt jødene da Magikerne stod fram, lever vi i dag i en tid som er preget av tilfredshet og fordragelighet. Mange ønsker ikke forandringer verken i samfunnet eller privatlivet. Derfor ønsker de ikke å høre at Jesus Kristus er Konge. De oppfører seg som demonene gjorde da de ropte: »La oss være i fred.»

Naturligvis, bak all dette var Satans arbeid og den usynlige verden. Hatet i Herodes hjerte som kulminerte i nedslaktingen av så mange uskyldige barn, var djevelens verk. Jesus sa senere at han var »en morder fra begynnelsen» (Joh 8,44). Frykten for å miste ansikt, som vi så tydelig ser i de skriftlærde og fariseerne, var djevelens verk, han som stadig vekker utfordrer Gud som har gitt oss makt og autoritet over den onde og alt hans vesen. Ingen forstod så godt som Satan fullt ut hva Jesu komme betydde. Han stod i fare for å miste mye mer enn alle de andre til sammen, for hans kongerike, hans autoritet og hans domi-

nans sto på spill. Han slo derfor om seg med hat og mord, med selvopptatthet, frykt og bekymring. Når vårt forhold til Gud blir en trussel mot Satans interesseområde, blir det bråk, fordi de som er bundet av den onde, blir provosert. Når Satan blir urolig, setter han opp dem han har makt over.

HVA BRÅKET GIKK UT PÅ

Det var ikke bare disse mystiske gjestenes nærvær som foruroliget folket. Det var deres nærgående spørsmål, deres overbevisende vitnesbyrd og deres tydelige hensikt som til de grader forbitret Herodes og hans hoff. »Hvor er jødernes konge?» spurte de. »Herodes, du ble ikke født konge; du ble valgt til det. Hvor er den rette arving til tronen?» I de siste få årene har åndsfulle kristne spurt den religiøse hop: »Siden Satan har tilranet seg herredømmet i ditt liv, hvor er han som skulle sittet på troen i ditt liv?» Naturligvis er de blitt stemplet som »bråkmakere».

Når de hellige begynner å spørre etter seier, Guds løfter, og Hans overnaturlige makt, blir menneskene uroet. Det er i orden å spørre om været, bilen, barna eller jobben, men i det øyeblikket en kristen begynner å stille spørsmål om den åndelige tilstanden hos sine bekjente, blir disse hellige stemplet som bråkmakere. Alle, fra den religiøse »prest» til den tilfeldig besøkende, blir urolige når vi stiller spørsmål om Guds overnaturlige inngrep.

Jesus var en mester i å stille spørsmål, og Han besvarte nesten alle spørsmål med et spørsmål. Hvor Hans spørsmål uroet menneskene! Måtte Gud gi oss den visdom og det mot som trengs til å stille ransakende spørsmål til dagens mennesker - spørsmål om den plass Jesus har i den enkeltes liv. De vise menn hadde ikke bare spørsmål, de hadde også overbevisende vitnesbyrd. De diskuterte ikke punkter i læ-

resetningene eller meningsforskjeller, de levde i erfaringen! De hadde ikke bare sett stjernen, de hadde fulgt den hele veien. En mann med et argument er et lett bytte for en mann med erfaring.

Kanskje karismatikene i denne generasjon har uroet mange kristne fordi de har erfart virkeligheter. Deres vitnesbyrd er så ekte at veiformede argumenter faller til jorden. Mer kan utrettets ved et overbevisende vitnesbyrd enn ved en lang preken. Den store innhøstningen på Pinsedag var 1 langt mer et resultat av 120 mennesker som entusiastisk presenterte sine vitnesbyrd i hele Jerusalem, enn av Peters preken. Peter ga bare de skriftmessige bevisene for deres erfaringer.

Mennesker kan diskutere oss i senk, men de kan ikke erfare oss i senk, for en erfaring som har forandret et liv, er verdt tusen argumenter. Ved at de vitnet om den guddommelige ledelse som hadde ført dem til Jerusalem, erklærte Magikerne også hvorfor de var kommet. »Vi er kommet

Kanskje vi denne julen kan legge mindre vekt på »fred på jorden» og mer vekt på »Fredsfyrsten som er kommet til jorden», slik at menneskene vil bli uroet i sin »julestemning». Ha en god jul, og spør gjerne som de »vise menn»: »Hvor er Kongen som er født?»

Misjons-kartet

Er nå endelig kommet!

Kr. 50,- + porto.

Kan bestilles fra Hvetekornet.

Ring 033-44 726

En utrakt hånd

HVORDAN VI BEGYNTE:

Eva Synnøve Holmberg, som er leder for arbeidet, har levd aktivt i miljøet i 25 år.

I denne tiden har hun vært i kontakt med mange forskjellige rådgivere som mente hun måtte leve med homofili. Men det var ingen som pekte på Jesus som veien ut av den. Gjennom disse smertefulle år, oppsto et sterkt ønske om selv å få hjelp. Etter at hun selv ble fri, vokste det etterhvert frem en klar

visjon om å starte et hjelpeapparat på dette området. Etter en samtale med en av pastorene i Oslo Fullevangeliske Kirke, og tilslutning fra en som Gud i lengere tid hadde lagt denne på, ble visjonen en virkelighet 24. november 1983.

Den bærer navnet «En Utstrakt Hånd», fordi vi ønsker å rekke ut en hånd til dem som ønsker å bli med på veien ut av homoseksualitet.

MÅLET MED DETTE ARBEIDET ER:

● Å INFORMERE OM HVA HOMOFILI ER:

Vi ønsker å være med på å informere om hva årsakene kan være til at mennesker blir homofile og velger å leve et homoseksuelt liv.

● Å SKAPE EN RETT HOLDNING I KRISTNE

Uvitenhet fører ofte til frykt. Og det igjen at man trekker seg unna mennesker i stedet for å møte dem. Ved undervisning, ønsker vi å være med å rive ned fordommer og frykten for de homofile.

● Å VISE GUDS VEI OG PLAN FOR MANNEN OG KVINNEN

Vi ønsker å være med å hjelpe mennesker inn på den veien som Gud har tiltenkt hver enkelt, så de kan komme inn i Guds plan med sitt liv.

● Å HJELPE MENNESKER UT AV HOMOSEKSUALITETEN

Det er meget vanskelig for en homofil å bryte med sin livsstil alene. Det krever menighetens fulle hjelp. Når en person skal utvikle et personlig forhold til Kristus, trenger han menigheten og den enkelte kristne som veiviser til Gud. Derfor tilbyr vi bønnefelleskap, bibelstudie i cellegruppe hvor vi også samtaler om hvordan vi bør leve kristenlivet i hverdagen.

Kjenner du nød for å hjelpe de homofile, kan du returnere oss nedenstående slipp.

Ja, jeg ønsker:

- Mere informasjon om arbeidet
 Gratis abonnement på Kontaktbladet
 Bli en månedlig støttepartner
 Jeg vil støtte med — kr. 50 pr. mnd. — kr. 100 pr. mnd. — kr. .... pr. mnd.
 Engangsbeløp.

Allie støttepartnere får tilsendt giroer

postgiro

Kryss av hva slags giro du ønsker:

bankgiro

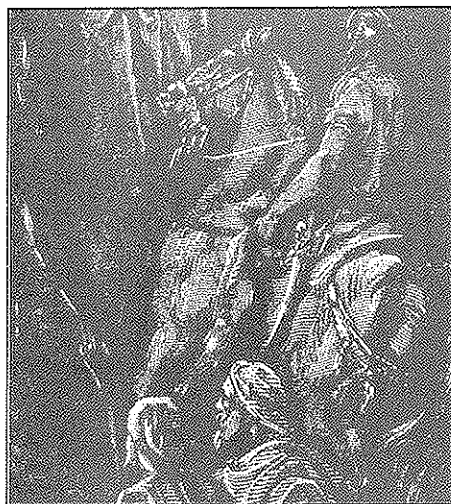
Navn: .....

Adr.: .....

Sendes **En Utrakt Hånd, Lybekkergt. 1, 0184 Oslo 1**

Bankgiro: 7056 20 13642

Postgiro: 2198877

for å tilbe Ham», erklærte de pågående. Det er sjelden at vår sang, vår kirkebygging, våre kollekter eller vår entusiasme for forkynnere uroer folk. Det er når vi frimodig bekjenner at vi skal tilbe, at folk begynner å bli urolige. De liker ikke sanne tilbedere. Kristus blir for personlig for dem da. De er kanskje villige til å tilbe på avstand, men de ønsker ikke å tilbe Ham »ansikt til ansikt». Få handlinger kan dele en menighet raske enn når det blir en sann tilbedelsesgudstjeneste. Vi burde bli like frimodige som dem til å erklære at vi vil tilbe, og hvem vi vil tilbe. Kanskje vi ikke har det helt klart for oss selv en gang; vi går simpelthen bare til kirke og møtelokale for å betrakte det som foregår. »Møte-kristendom» uroer ingen, ikke engang Satan. Men når vi erklærer at hensikten med våre liv er å tilbe Jesus, vil vi uroe Herodes på den politiske arena, de skriftlærde og fariseerne på det religiøse området og menneskene der vi bor. Om vi begynte å stille de rette spørsmål, understøttet med overbevisende vitnesbyrd og å erklære Jesus som gjenstand for vår tilbedelse, vil vi også bli regnet som bråkmakere.

TEOLOGER FRA HELE VERDEN TIL NORGE FOR KONSULTASJON.

Reportasje: Rolf Erik Janøy

Det vil bli historisk sus over den samlingen som Lausannebevegelsen nå i flere år har forberedt. De vil innby ledende teologer fra de fleste kirkesamfunn til å komme sammen for å legge fram sine ulike syn på Den Hellige Ånd. Hele 23 dokumenter om dette emnet er nå under forberedelse, og i mai/juni 85 samles de i Oslo under temaet: «Den Hellige Ånd og evangeliseringen». Tormod Engelsviken har en nøkkelstilling i dette opplegget, som skal ledes av den australske biskopen John Reid. Vi møtte biskop Reid og Engelsviken for å høre om denne storsamling, og om de også ventet et «Åndens sus» over teologene.

Selv om det kommer teologer fra alle verdenshjørner, vil samlingen også preges av nordmenn. Foruten Engelsviken vil biskop Håkon E. Andersen, Bent Reidar Eriksen og Oskar Skarsaune medvirke på ulike plan. Det vil også bli nordmenn blant de faste observatører og pressemedarbeidere som invitert.

Mange av de tilreisende forkynnere vil delta på ulike møter før og etter konferansen, dvs. i pinsen og søndag 2. juni.

Selve konferansen vil konsentreres til 28.mai - 1.juni i Staffeldtsgt.4 hvor Indremisjonens bibelskole har lokaler. De ulike studier om Den Hellige Ånd som deltakerne tar med seg, vil bli drøftet og bearbeidet til en bok om emnet som vil bli utgitt etter samlingen.

Blant de tilreisende finner vi navn som John Wimber, David Wells, Thomas Zim-

DEN HELLIGE ÅND I FOKUS

Tormod Engelsviken sammen med de tre biskopene, Erling Utne, John Reid, og Håkon Andersen under Danvik-84 konferansen. Reid som vi også ser på bilde helt til høyre er biskop i Sidney, Australia. Reid skal lede samlingen hvor teologer fra hele verden kommer sammen for å dele sitt syn på Den Hellige Ånd med hverandre.

merman, Peter Kuzmic og Agne Nordlander.

TIDEN ER MODEN

HK: -Hva er hensikten med og bakgrunnen for neste års konferanse om Den Hellige Ånd?

John Reid : -Vi ble klar over behovet under samtaler i de teologiske arbeidsgruppene i Lausanne-komiteen. Det er stor forvirring hos mange om Den Hellige Ånds verk når det gjelder evangelisering. Dette er et emne som ikke minst i de senere år har vakt uenighet i og mellom kirkesamfunnene i store deler av verden. Etter å ha tenkt på saken, kom vi til at det nå er modenhet og vilje til å møtes for å ta opp dette emnet.

Vi har ulike tradisjoner og vil trolig berøre svært mange aspekter ved Den Hellige Ånds virke. Men vi vil spesielt legge vekt på evangelisering og misjon.

HK: -Vil det komme forkynnere og lærere fra alle de større kirkesamfunnene i verden?

JR: -Forkynnere fra alle de historiske og tradisjonelle kirkene innenfor protestantismen vil komme: Lutheranere, reformerte, anglikanere og karismatiske representanter for de samfunnene som har fått en ny forståelse av sine tradisjoner pga. en ny forståelse av Den Hellige Ånd. Andre vil være ikke-karismatiske representanter for de tradisjonelle syn på DHÅ. Representanter for pinsevevnerne vil også komme. Sammen med alle disse teologer og lærere vil det også være misjons-spesialister og folk som er særlig engasjert i evangelisering.

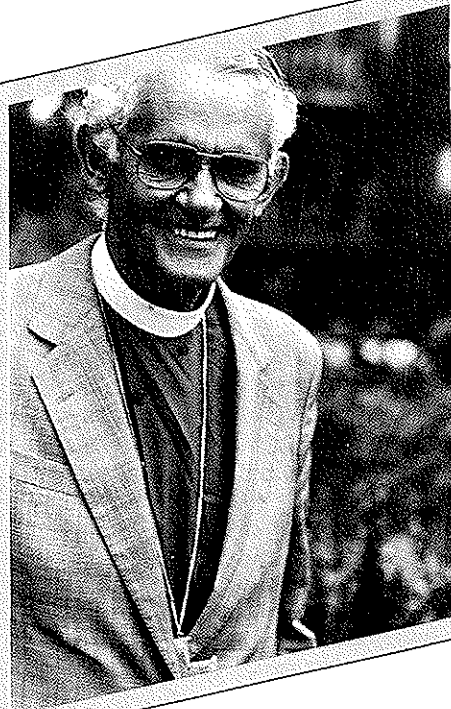
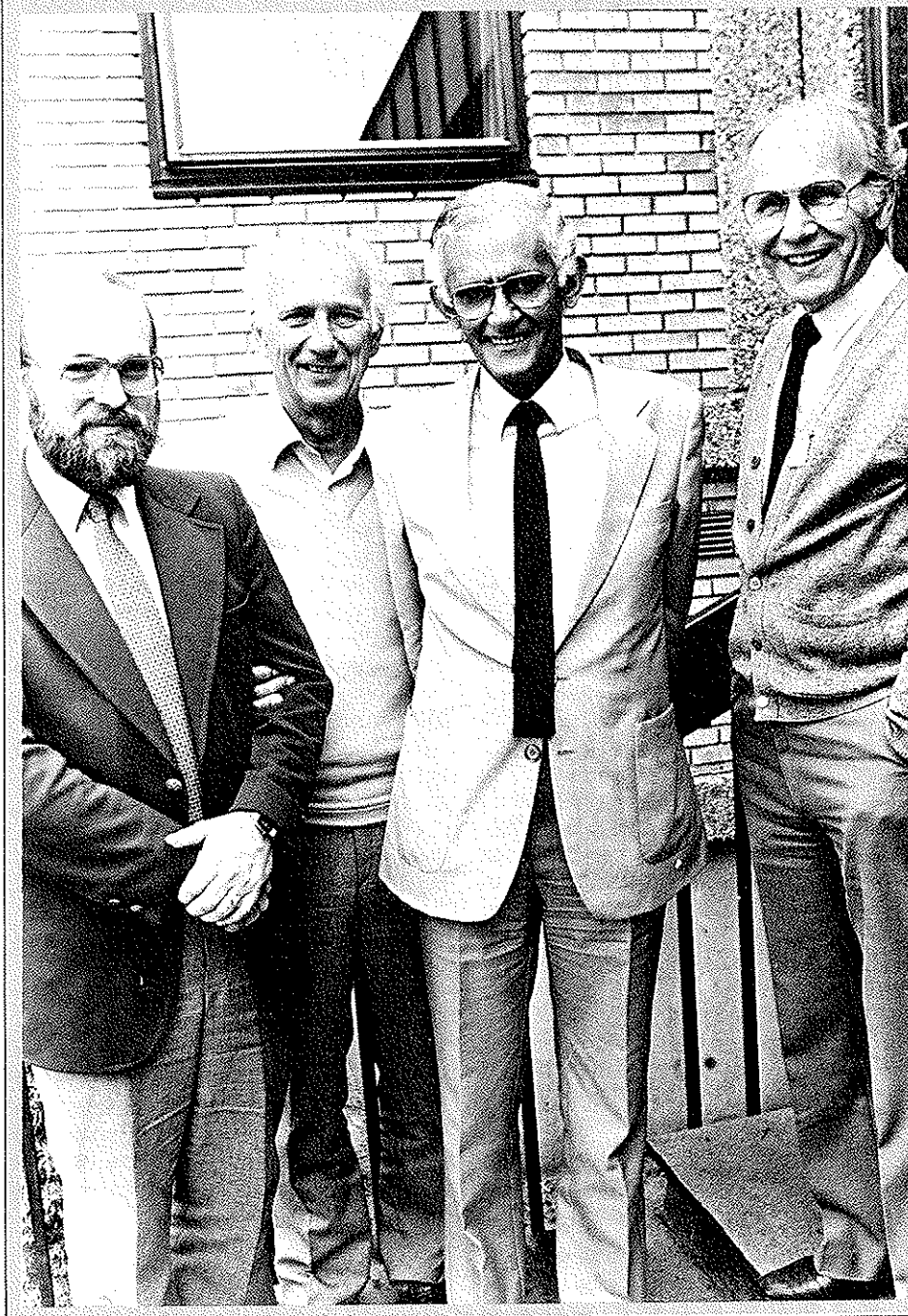
I tillegg vil det være 5 representanter til stede som skal fortelle om konkrete ting som Den Hellige Ånd gjør og har gjort, f.eks hvordan fornyelsen av lovsangen og gudstjenestelivet i menigheter har påvirket evangeliseringen og erfaringer av tegn og

under i menighetslivet som har ført til ny giv i evangeliseringen. I tillegg vil 25 stykker skrive avhandlinger om forskjellige sider ved Den Hellige Ånds verk.

Det vil bli til sammen 40-50 inviterte talere, og 10-15 observatører, en stor del av dem fra Skandinavia, men også fra resten av Europa og Amerika. Resultatet av forarbeidet og selve konferansen vil komme i en bok som ikke minst vil bli interessant for forkynnere.

HK: -Hva ønsker dere å oppnå med denne konferansen utover det å lage denne boken?

JR: -Målet kan uttrykkes på mange må-

ter. Ett er at vi skal komme sammen for å klargjøre forskjellige teologiske spørsmål om Den Hellige Ånds arbeid. Vi tror at en del av uenigheten er mer tenkt enn virkelig. I de forskjellige kirkesamfunn kan vi snakke om det samme, men historie og tradisjon har gitt innholdet så mange forskjellige former. Jeg tror at det vil bli en god del oppklaringer. Men det er også en del reelle teologiske forskjeller mellom oss, og vi ønsker å klargjøre disse.

Det finnes også en del radikale synspunkter på Den Hellige Ånds arbeid, særlig gjelder dette tegn og under. Vi har en forpliktelse til å klargjøre teologisk for oss selv i hvilken grad tegn og under er nødvendig for å kunnngjøre evangeliet. Noen mennesker ser dem som nødvendig utrustning til å kunne forkynne, andre ser på dem som ekstraordinære uttrykk for Guds nåde som en ikke skal søke spesielt etter, men bare ta imot hvis Gud gir dem. Dette er et område der det er behov for klargjøring.

For det andre håper vi alltid at våre sammenkomster skal stimulere folk på «grassrotnivå». Vi ønsker at forkynnere skal få et balansert syn på Den Hellige Ånds arbeid, og som et resultat av dette,

gå inn i evangeliseringsarbeidet med større tillit og kreativitet.

HK: -Hvor lenge har forberedelsene til denne konferansen pågått?

JR: -Vi har holdt på et par år. Vi hadde en lignende konsultasjon i Grand Rapids i 1982. Der var temaet evangelisering og sosialt ansvar og forholdet mellom dem. Dette er også et emne det hersker stor forvirring om. Noen mener at de ikke har noe med hverandre å gjøre, mens en andre tror at evangelisering er helt avhengig av sosialt arbeid. Det vi gjorde, var å granske dette, men det var vanskelig, og de store meningsforskjellene folk hadde om f.eks. profetiene, Jesu annet komme osv. var en påkjenning. Vi kunne ikke komme fram til noe ens syn, men klargjorde våre forskjellige syn. Dette har blitt svært godt mottatt.

Folk leser og studerer materialet vi la fram. Når vi legger fram verdifullt stoff har det påvirkningskraft.

HK: -Hvorfor har dere valgt å legge denne konferansen til Norge?

JR: -Dette er den fjerde konferansen Lausanne teologiske arbeidsgruppe (Theology Working Group) holder. Den første var på Bermuda, den andre i London, den tredje i Grand Rapids. Da vi lette etter et sted å ha denne fjerde konferansen, sa biskop Håkon E. Andersen at dette var et prosjekt som Norge gjerne ville være med på. Ut fra denne bemerkningen kom vi til å tenke på at Norge er et av de land som ivrigst har støttet Lausanne-komiteens arbeid. Tormod Engelsen er koordinator for hele opplegget.

Når vi inviterer forkynnerne til denne konferansen, ber vi dem komme et par dager før den begynner. De som kan komme før, tilbyr vi kirkene og menighetene i Oslo-området som forkynnerne på pinsedag. På den måten får de møte de kristne i Norge og gi dem et budskap ut fra sin egen kulturelle og kirkelige bakgrunn.

TEGN OG UNDER

HK: -Vil dere prøve å dokumentere at Den Hellige Ånd virker tegn og under?

JR: -Vi har invitert den forkynnerne som oftest blir forbundet med studiet av tegn og under, John Wimber fra USA, som har sagt seg villig til å komme. Vi har også invitert en representant for vekkelsen i Øst-Afrika der tegn og under har en sentral plass.

Vi ønsker å studere Den Hellige Ånds plass i hele Det nye testamentet. Så vil vi gå videre og se på hva kirkefedrene lærte om Den Hellige Ånd, videre hva Luther, Calvin og John Wesley forkynte, og til sist hva pinsevekkelsen mener. Altså en historisk oversikt.

Derneft vil vi se på Den Hellige Ånds verk på tre forskjellige områder: Først Den Hellige Ånds rolle i skaperverket, menneskets historie og det menneskelige samfunn. Videre Den Hellige Ånd i forhold til Kristus og Hans legeme, menigheten. Til sist Den Hellige Ånd i møte med Verden. Det er her tegn og under kommer inn.

HK: -Du sa i ditt foredrag at Jesus hadde en spesiell gave til å helbrede som vi i dag ikke kan vente å se i funksjon. Hva mente du med dette?

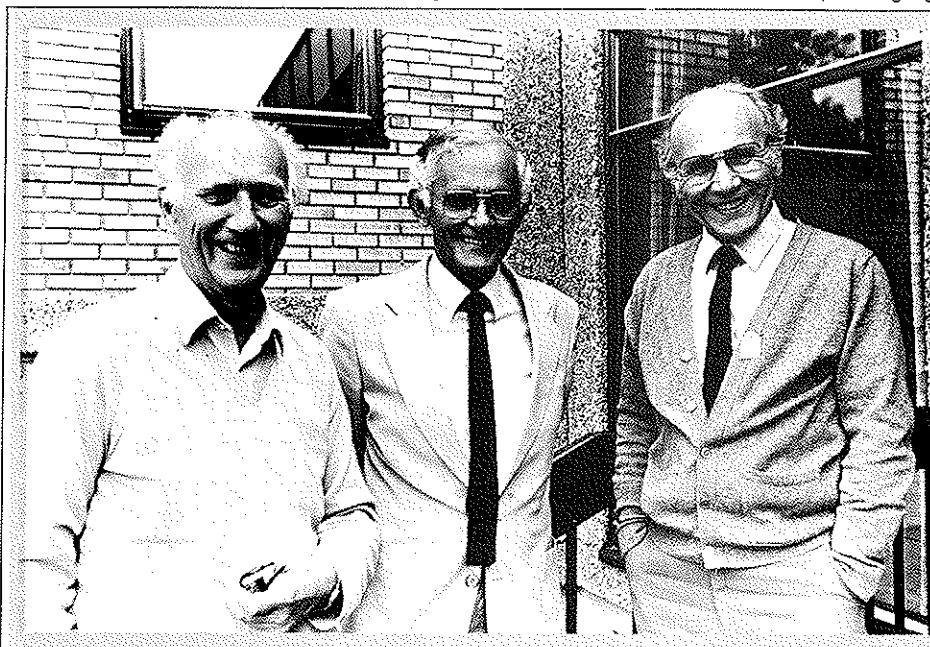
JR: -I den første kristne tiden ser en at de kristne til tider handlet med den samme autoritet som Jesus. Til andre tider ba de Gud om å ha miskunn med enkelte mennesker, slik at de ikke måtte dø. Selv når det i dag skjer helbredelser som gjør sterkt inntrykk på oss, er de ikke av samme karakter som de helbredelsene Jesus gjorde. Det er noe uforklarlig ved helbredelse i dag, noen ganger skjer det, andre ganger ikke. Noen ganger er det svaret Gud gir, en styrke til å bære de sykdommer eller vanskeligheter som det blir bedt om utfrielse fra.

HK: -Men kan vi ikke i lys av Guds ord forvente mer av den helbredelsestje-

ken. Den anglikanske kirke har omkring 40 biskoper i Australia, hver av dem har sitt stift. Mitt stift er Sidney og området rundt med ca 1 million mennesker.

HK: -Du sier om deg selv at du ikke er karismatisk, men du er likvel sterkt opptatt av Den Hellige Ånd. Hvorfor?

JR: -Det er umulig å leve et gudfryktig liv og stå i et fruktbart arbeid uten å ha en viss forståelse av Den Hellige Ånds arbeid. Selv om en ikke er karismatiker, kan en ikke unngå å legge merke til og bli stimulert av Den Hellige Ånds arbeid - Åndens gaver, spesielt til gudstjeneste livet, og den støtten vi kan gi hverandre i Kristi legeme. Selv om jeg er en tradisjonell biskop i et tradisjonelt kirkesamfunn, er jeg fullt klar over de goder som er kommet fra karismatiske kristne f.eks. i form av lovprisning og

nesten som Jesus og apostlene hadde? Kan ikke grunnen til at vi ikke opplever mer, være at vi ikke våger tro Guds ord og løfter?*

JR: -Det er ikke sikkert det kommer an på vår tro. Jeg tror at Gud ofte understreker sitt ord med mektige tegn og under. Ikke fordi folk tror så sterkt, forventer dem eller søker dem, men som et utslag av Guds godhet. Det er gaver Gud gir av nåde.

Jeg besøkte Ny Guinea for en tid siden. Der møtte jeg en misjonær som hadde opplevd at de innfødte drepte og spiste hennes mann. Hun fortsetter å virke i denne stammen, uten bitterhet og med stor kjærlighet. Det er det største tegn og under jeg har sett i mitt liv.

IKKE KARISMATIKER

HK: -Hvilken bakgrunn har du selv?

JR: -Jeg er anglikansk biskop i Sidney, Australia. Den anglikanske kirke er den største i Australia. Det er ikke så mange lutheranere i Australia. De romersk-katolske er det nest største kirkesamfunnet, nummer tre er en union av metodister, presbyterianere og kongresjonalister, det fjerde største er den gresk-ortodokse kir-

vakker musikk. En kan ikke unngå å bli utfordret og stimulert av dette.

HK: -Er det fordi du ikke taler i tunger at du ikke vil kalle deg karismatiker?

JR: -Jeg vil ikke kalle meg karismatiker fordi jeg ikke kan godta en todeling av kristenheten. Jeg mener at vi alle har Den Hellige Ånd når vi er født på nytt.

Tormod Engelsen: I Norge er det mange som regner seg som karismatikere, som heller ikke tror på en todelt frelsesvei. De har et luthersk syn på dåp og omvendelse, og samtidig kaller de seg karismatikere fordi de tror at Den Hellige Ånds verk i et menneske kan oppleves bevisst.

HK: -Er det en karismatisk bevegelse i din kirke i Australia?

JR: -Ja, det er det. Jeg tror det er en karismatisk bevegelse i alle kirkesamfunn. Det er en meget «smittsom» bevegelse! Jeg betjener menigheter i begge ender av den karismatiske skalaen. I noen menigheter har den fornyet menighetslivet på alle måter, mens i andre menigheter er de mest opptatt av å ha demon-utdrivelser i alle møter.

FORVENTNING

HK: -Hvilke forventninger har du til denne konferansen du skal lede i Norge?

JR: -Jeg tror at Gud har reist opp og utrustet de som vil komme og tale til oss. Dr. Jim Pecker har sagt ja til å komme. Han er en av de mest konservative teologene i den anglikanske kirke, svært påvirket av puritanismen. Men han har et varmt hjerte, og er ivrig etter å støtte det han ser som positivt i den karismatiske bevegelsen. Det kommer mange andre med samme innstilling. Om Herren får være i vår midte og velsigne, tror jeg vi skal få en fantastisk konferanse.

HK: -Forventer du at Den Hellige Ånd skal få være virksom under denne kon-

feransen, eller skal dere bare snakke om Ham?

JR: -Ånden er jo som vinden - den blåser dit den vil. Hva Han vil gjøre mellom oss, vet vi ikke så mye om.

TE: -Vi tror at Den Hellige Ånd er til stede og virker gjennom den teologiske samtalen. Hver morgen vil vi komme sammen for å dele Guds ord og be, og hver kveld vil vi ha møte der forkynnere fra ulike deler av verden og med forskjellig kirkelig bakgrunn vil dele Guds ord med oss. Det vil også bli spesielle møter med bønn og tilbedelse for deltakerne. De åpne møtene vil finne sted før og etter selve konferansen. Konferansen vil vare fire dager, svært hektiske dager med møter fra tidlig morgen til sent på kveld.

HK: -Tror dere denne konferansen vil få en spesiell betydning for Skandinavia?

JR: -Jeg syns det er litt leit at det skal komme så mange dyktige, erfaringsrike mennesker hit til landet, og så blir det så liten anledning til å høre dem. Men via pressen og boken som kommer ut, vil alle interesserte få del i det som kommer fram. Gud har rikelig velsignet den nordiske kristenhet tidligere, men ingen kan leve på gamle velsignelser - vi må leve i Den Helli-

ge Ånds nærhet. Jeg håper at dette blir en oppmuntring for de kristne i Norge til å lære mer om å vandre i Den Hellige Ånd.

TE: -Jeg tror det er veldig verdifullt at mennesker med ulik kirkelig bakgrunn og syn på Den Hellige Ånd kan komme sammen på basis av Lausanne-erklæringen, og snakke åpent om dette på Ordets grunn. Dette er i seg selv et tegn som kan få betydning framover. Som biskop Reid sier, vil det vise seg at en del av uenigheten er grunnlagt på misforståelser, mens andre er reelle. Begge deler vil det være svært positivt å få ryddet opp i for framtiden.

OPPTATT AV JESUS

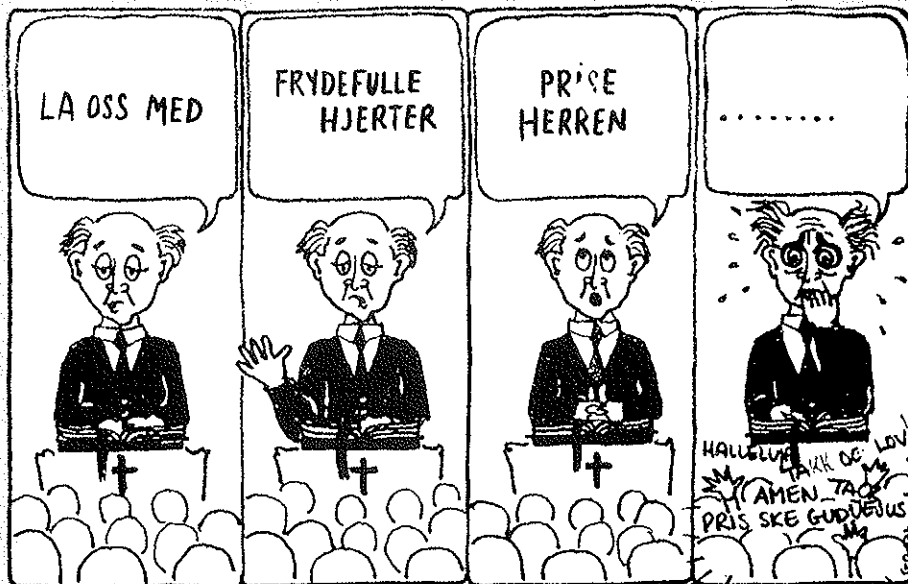
HK: -Tror du menigheten i tiden fram-

så kjærlig og visdomsfullt turnere motsigelses - en egenskap som sikkert vil komme godt med når han skal lede samlingen av teologer med mange ulike syn på Åndens gjerning i vår tid.

«Hva er fornyelse». Forts. fra side 23
menigheten blir et nyttig redskap for Gud til å nå nye mennesker med evangeliet.

En virkelig fornyelse skaper ikke en innadrettet flokk med eksklusive kristne, men den bryter isolasjonen slik at mennesker vinnes for Herren. En slik fornyelse trenger vi!

Forventningene til konferansen om Den Hellige Ånd i Oslo, til våren er sikkert forskjellig. Noen er kanskje fornøyd med å samtale om Åndens virkninger, mens andre håper på at Ånden skal få gi seg til kjenne i den prominente forsamling. Om det skulle bli mer enn ord om Ånden, håper vi ingen av talerne vil reagere med den samme forskrekkelse som på denne tegning.

Bøker om Israel

og det profetiske ord

1. O. K. Indergaard: Temaer i bibelsk profeti. Del I (ny) kr. 65,-.
2. Oskar Edin Indergaard: Den kristne menighets borttrykkelse (ny) kr. 50,-.
3. Oskar Edin Indergaard: Israel og den kristne menighet kr. 60,-.
4. Oskar Edin Indergaard: Guds løfter til Israel kr. 50,-.

Porto kommer i tillegg. Eget forlag.

Oskar Edin Indergaard
6630 Tingvoll, Tlf. (07) 33 14 36

Aktuelle konferanse-kassetter om BARN, FAMILIE og FRAMTID

1. a) «Framtiden tilhører oss»
b) «Hvordan har barna det?»
Av Arne Høglund.
2. a) «Frigjørende Undervisning»
Av Jostein Janøy
b) «Barnetro/Voksentro»
Egil Svartdahl
3. a) «Familie og ekteskap»
b) «Sang og musikk»
Av Arne Høglund

Kr. 25,- pr. kassett
+ porto

ARNE HØGLUND

BETEL,
3840 Seljord
Tlf. 036/50 772

Rapport fra årets Løvhyttefest i Jerusalem

DEN STORE FESTEN

Reportasje: Sven Nilsson

Løvhyttefesten er en av de store høytidene på den jødiske festkalenderen. Den kristne menighet kjenner lite til denne høytid, men i de senere år har kristne fra hele verden i stadig større antall kommet til Jerusalem for å feire høytiden sammen med jødene. Sven Nilsson var sammen med 6000 andre kristne med på årets feiring. Her gir han en bakgrunn for høytiden og deler personlige inntrykk.

EN GLEDESFEST

Løvhyttefeiringen er fra Guds side ment som en stor gledesfest. Herren gav befaling gjennom Moses at man skulle glede seg i syv dager - en gammel rabbiner mente at dette var det vanskeligste budet i hele loven. Festuken avsluttes med en ekstra sabbat - Simchat Thorah - på den åttende dagen. Kristenfolket har merkelig nok fullstendig oversett denne høytid. Vi feirer jo de gamle jødiske høytidene påske og pin-

se og har tilegnet dem Jesu offerdød og Åndens utgydelse. Men det finnes kanskje en god grunn for at vi ikke feirer Løvhyttefesten - etter alt å dømme har den ennå ikke fått sin profetiske oppfyllelse.

Men noe er i ferd med å skje. I 1981 begynte kristne fra ulike deler av verden å møtes i Jerusalem for å finne en profetisk forståelse av denne merkelige høytiden som i Israel blir kalt Suckot. Siden den gang har de fortsatt å samles hvert år. Antallet deltakere har økt fra år til år, og nå i

1984 var det nærmere 6 000 som på en eller annen måte deltok i festprogrammet. Det er nemlig ikke mulig å samle alle disse 6 000 i ett og samme lokale. Jerusalem har ingen sal som er stor nok. Kveldssamlingene ble holdt i den store kongresshallen som rommer 3 000 mennesker. Andre deler av programmet ble holdt ute - Lovsangsmarsjen, friluftsmøtet i Sultans Pool og ørkenfesten ved Qumran.

Et førtitalis land var representert, og blant dem samtlige skandinaviske land. Den største gruppen fra Skandinavia var den svenske med nesten 200 deltakere.

En av grunnene til denne store oppslutningen er at festen i Jerusalem var avslutningen på en møteserie kalt «Triumftøget for Kong Jesus», som har hatt møter på mer enn 50 steder fra Hammerfest i nord til Malmö i sør.

KJÆRLIGHET TIL JØDENE

Løvhyttefesten har vist seg å være en utmerket anledning til å formidle kjærlighet og oppmuntring til Israel og det jødiske folket. Hos profeten Sakarja finner vi en profeti som sier at hedningefolkene skal dra opp til Jerusalem for å delta i denne høytiden. Denne profetien er med på å åpne dørene for jødene til å ta imot noe gjennom de «kristne hedningene» som allerede har begynt å dra opp til Jerusalem. Et av formålene fra kristent hold er nettopp å tale trøst og oppmuntring til jødene som står mer isolert i verden nå enn noensinne.

Ingen må vente seg en overveldende respons. Det jødiske folk har opplevd så mye svik og ondskap fra de kristne opp gjennom tidene og så mange uviselige utslag av misjonsiver, at det tar tid før de godtar denne nye tilnærmelsen.

Men fra offisielt hold gir man uttrykk for takknemlighet og tillit. Borgermesteren i Jerusalem, Teddy Kollak, åpnet det første møtet i kongresshallen med å ønske deltakerne velkommen til byen. Statsminister Simon Peres talte i et friluftsmøte i Sultans Pool, hvor også et par tusen jødiske gjester var innbudt til å delta sammen med de kristne festdeltakerne.

MISTANKER OG ÅPENHET

Det er vanskelig å vite med sikkerhet hvordan israelerne opplever den entusiastiske støtte og velvilje fra disse tusener av kristne. De ortodokse har mistanker om at dette bare er en ny måte å misjonere på. En gruppe som kaller seg «Israel Torah Activists» delte ut et flyveblad som advarte oss mot å utnytte kontakten med jøder til å misjonere - i så fall skulle de sette i gang

rettslige tiltak mot oss. «We are watching you» (Vi holder øye med dere) stod det litt truende i brevet.

Andre jøder sa derimot at de hadde fått et helt nytt bilde av de kristne gjennom det de hadde sett og hørt i forbindelse med konferansedeltakerne. Etter en samling i Sultans Pool sa en jødisk tannlege: «I kveld har jeg for første gang i mitt liv følt meg stolt over å være jøde».

Gleden, kjærligheten og lovsangen var ikke bare en sterk opplevelse for deltakerne, men det gjorde også dypt inntrykk på israelerne. Mens vi var i Natanja, satt noen fra den svenske gruppen på stranden og sang hebraiske sanger med tekst fra GT. En eldre herre lyttet hele tiden med tydelig interesse. Kjell Sjøberg kom i samtale med ham. Det viste seg at mannen var leder for et kor i Natanja. «Hvordan opplever du sangene når vi synger dem?» spurte Kjell. «Teknisk sett gjør vi det mye bedre, men den innlevelse jeg opplever at dere synger med, mangler vi», svarte mannen.

LOVSANGSMARSJEN

Det var et mektig syn å se den ene busslasten med mennesker etter den andre velte ut på den åpne plassen på toppen av Oljeberget en tidlig morgen, mens strålene fra morgensolen ble reflektert av de karakteristiske bygningene i Jerusalem. Nasjonalitetsflagg, plakater og faner med bibelvers på hebraisk og engelsk valet over tusentalls festkledde mennesker som ventet på å finne sin plass i lovsangsmarsjen som gikk fra Oljeberget til Tempelplassen ved Vestmuren. Bønn og lovsang steg mot himmelen. Noen danset og svingte tamburiner.

Da de 5 000 deltakerne satte seg i be-

LØVHYTTEFESTEN

Dagen etter kom ættehøvdingene for hele folket og prestene og levittene sammen hos Esra, den skriftlærde. De ville granske nøyere det som stod i loven. Da fant de det skrevet i loven som Herren hadde gitt Moses, at israelittene skulle bo i løvhytter under høytiden i den sjuende måneden. De skulle rope det ut og gjøre det kjent i alle sine byer og i Jerusalem og si: «Gå opp i fjellet og hent løv av edle og ville oliventrær, av myrter, palmer og andre løvrike trær og iag hytter, slik det står skrevet!»

Da gikk folket av sted og hentet løv, og de laget seg hytter, hver på sitt tak eller på sitt tun. Det samme gjorde de i forgårdene til Guds hus, på plassen foran Vannporten og på plassen ved Efraim-porten. Hele menigheten som var kommet hjem igjen fra fangenskapet, laget løvhytter som de bodde i. Det hadde israelittene ikke gjort siden Josva, Nuns sønn, levde og fram til denne dag. Og de var jublende glade. Dag etter dag leste Esra opp av Guds lovbok, fra den første til den siste dagen. I sju dager holdt folket helg og den åttende dagen en høytidssamling, som foreskrevet var. Nehemja 8,13-18

vegelse, dannet de et enormt geledd som strakte seg fra toppen av Oljeberget til andre siden av Kedron dalen. Da de siste nådde fram til Tempelplassen etter et par timer, samlet deltakerne seg i mindre grupper for å be og prise Herren. Marsjen var en profetisk manifestasjon av den glede vi kjenner ved tanken på at Jesus skal kommet tilbake og opprette Fredsriket.

På bilde helt til venstre ser vi Bjørn Kristoffersen fra Oslo som var en glad og ivrig lovsangsleder under samlingene i Jerusalem. Vidre ser vi en dansegruppe som tolker lovsangstekstenes innhold under en samling i kongresshallen. På bilde nr 3 ser vi et utsnitt av det lange fest-tøget av kristen på vei fra Oljeberget til tempelplassen, flere tusen var med på denne marsjen. Ovenfor står Solweig og Sven Nilsson utenfor løvhytten som var reist ved kongresshallen.

JERUSALEMMARSJEN

Hvert år innbyr forskjellige organisasjoner i Jerusalem til en stor marsj gjennom gatene i byen. For konferansedeltakerne ble dette en anledning til sammen med israelerne å proklamere Guds kjærlighet til Jerusalem. 15 000 deltakere stilte opp tross kjølig vær og fare for regn. Mens vi gikk gjennom Jerusalems gater, stod masser av mennesker på fortauene og mottok hilser fra de kristne gjennom tekstene på plakater og banner de bar. Kanskje var det under denne marsjen at vi fikk det største gjensvar fra jødene selv. Noen gråt av bevegelse. Andre presset seg fram til oss for å trykke våre hender.

MENINGSFYLT ISRAELS-REISE

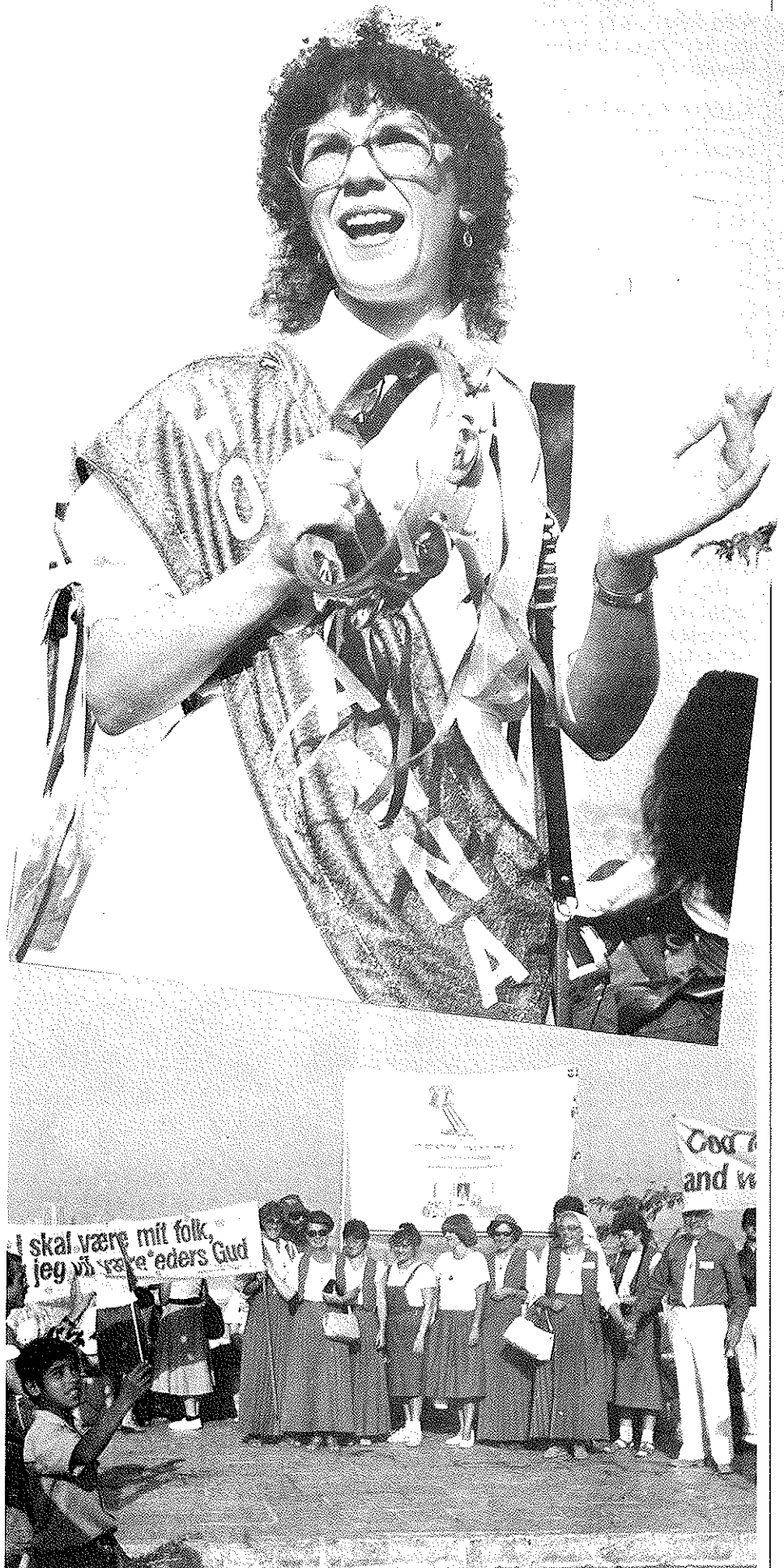
Plassen ville bli for liten hvis jeg skulle fortelle om alt som hendte denne begivenhetsrike uken i Jerusalem - om festmåltidet ved Qumrangrottene i ørkenen ved Dødehavet der Edoms berg og den stjerneklare nattehimmelen dannet en enorm kulisse for danserne, sangerne og musikerne som ledet den mektige lovsangen som steg mot den mørke nattehimmelen, mens fjellene i Juda ørken ga ekko. Det er heller ikke plass til å gjengi all den undervisning og informasjon vi fikk i de mange seminarene, eller til å fortelle om den inspirasjon det er å treffe kristne fra hele verden som alle har oppdaget menighetens profetiske kall til å stå sammen med jødene nå i Jordens skjebnetime for å vise verden at Jesus fra Nasaret virkelig er Messias - hele jordens konge.

Forberedelsene til neste års løvhyttefest er allerede i gang i Den kristne ambassaden. Suckot vil da falle i tiden 30. september til 7. oktober. Derfor skiltes mange med ordene «Neste år i Jerusalem».

Jeg tror dette er et tidens tegn. Ikke at disse samlingene i Jerusalem i seg selv er oppfyllelsen av det profetiske innholdet i Løvhyttefesten, men jeg tror de er med på å holde oss våkne for de profetiske hendelsene i vår tid. Jeg tror også at Løvhyttefesten som alle de andre forbildene i GT, fikk sin oppfyllelse i Kristus. Derfor kan den gi oss del i en erfaring av og forståelse for hva vi allerede har i Ham og derfor kan ta til oss. Jeg tenker på Jesu ord da Han stod fra på tempelplassen på «den siste store dag i høytiden» (den åttende dagen i Suckot) og kalte menneskene til å komme til seg: «Den som tørster, han komme til meg og drikk...Fra hans indre skal det renne strømmer av levende vann».

Betyr dette at det finnes et overflodsliv i Den Hellige Ånd som Gud kommer til å manifestere blant sitt folk i den siste tiden? Stadig flere kristne ser et profetisk løfte i Løvhyttefesten om en mektig åndsutgyldelse og en stor høsttid for Guds rike før Jesus kommer tilbake.

Bevisstheten om dette ble nok styrket hos alle som deitok på den store festen i Jerusalem i 1984. 🍀

KVAN KRISTENSENTER

.. et spennende menighetsfellesskap!

Menighetsarbeide

- Vekkelsesmøter
- Bønnemøter
- Gruppemøter
- Barne- og ungdomsarbeide
- Sang og musikk
- Evangelisering
- Radioarbeide

Senter/praktisk virksomhet

- Internat
- Jordbruk
- Transport
- Produksjon
- Håndverk
- Undervisning
- Idrett

Møt utfordringen og vær velkommen til å delta i en eller flere aktiviteter med formål:

HELE MENNESKET FOR HERREN!

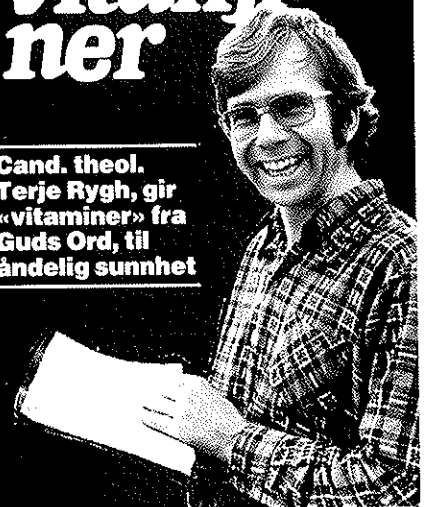
Kvan Kristensenter

Holtungvn. 75, 3080 HOLMESTRAND
Boks 198. Telefon (033) 51 999.

Lovsangs-kassetten «Sigjonot» – en gave utenom det vanlige. Ring Hvetekornet 033-44 726 og vi sender den!

Be & Se- vitami- ner

Cand. theol.
Terje Rygh, gir
«vitaminer» fra
Guds Ord, til
åndelig sunnhet

Arbeidet – en tjeneste for Jesus

En stor prosent av folket i Romerriket var slaver. De hadde ofte et negativt syn på arbeidet og sin herre, og følgen ble at de ikke ytet det de kunne. Det er interessant å se hvordan Paulus veiledet de troende slavenne. I Kol 3,22-23 sier han: «Det dere gjør, gjør det av hjertet, som for Herren og ikke for mennesker, for dere vet at dere skal få arven til lønn av Herren. Tjen den Herre Kristus». Paulus setter her arbeidet inn i et nytt perspektiv. Slavenne hadde den innstillingen at de arbeidet bare for mennesker, derfor ble innsatsen så halvhjertet og laber.

Paulus lærer dem at de skal utføre arbeidet som om Jesus var deres arbeidsgiver – han var jo deres egentlige herre. Arbeidet var en viktig del i deres tjeneste for Ham.

Denne undervisning ga slavenne et helt nytt perspektiv over arbeidet – og deres innstilling til arbeidet ble totalt forandret.

Slavenne var naturlig nok også opptatt av lønnen, slik som alle arbeidere.

Paulus lærte dem at når de gjorde sitt arbeid for Herren Jesus, og ikke først og fremst for mennesker, ville Han sørge for å gi dem skikkelig lønn. Den lønnen Jesus ga, var mer enn mynter, sedler og jordiske ting, Han ville til sist utbetale et uforgjengelig legeme og en ny jord til enhver troende.

Du troende: Vit at ditt arbeid er en tjeneste for Jesus, gjør arbeidet som for Herren Jesus. Dette vil forandre din innstilling og gi deg trivsel og glede i arbeidet.

Vær heller ikke så opptatt av den lønn din arbeidsgiver gir deg, men pris Jesus for Hans lønn som tildeles deg både i tiden og evigheten.

Svar på tiltale

Denne gang:

**BJØRN
DONOBAUER**

Tekst og foto: Rolf Erik Janøy

MÅ EVANGELISTER

STARTE FIRMA

FOR Å OVERLEVE?

Donobauer er en fargerik personlighet i den nordiske kristenheten. Tross unge år er han en usedvanlig kunnskapsrik bibel lærer og skarpskodd teolog. Han kommer gjerne med radikale synspunkter som fenger og engasjerer. Noen tar anstøt, mens andre blir utfordret og vekket. Han har fulgt det som har skjedd på fornyelses- fronten i Sverige fra innsiden. I flere år var han bl.a. Kjell Sjøbergs medarbeider i en utradisjonell menighet utenfor Stockholm. Blant de ting som opptar ham, er menighetsfornyelse, familieliv og bibeltroskap. Nå har han tatt det uvanlige skritt å starte ett »forkynner- firma». Vi forsøkte å stille noen ransakende spørsmål omkring dette og fikk svar på tiltale på det og mer til!

Bjørn Donobauer: - Paulus underviser om forkynnerens levekår og sier klart: «Herren ønsker at de som forkynner evangeliet, skal ha sitt underhold av evangeliet». Det skal altså betraktes som selvsagt at den som står i en heltidstjeneste i Guds rike, skal kunne leve av det. Det er for å få dette til å fungere at jeg har startet firmaet DONOINFORM. Det er ikke for å bygge opp en virksomhet utenfor den lokale menighets rammer.

HK: - Er det ikke meningen at en lokal forsamling skal være arbeidsgiver for forkynneren? Du er ikke redd dette blir oppfattet som om du bygger opp noe omkring din egen person.

BD: - Det lokale lederskap i de lokale forsamlingene skal være underholdt av forsamlingen. Min situasjon er imidlertid annerledes. Akkurat som Paulus har jeg ikke

en bestemt menighet som min hovedarbeidsgiver. Den tjeneste som Herren har gitt meg, omfatter ulike kristne menigheter, men jeg er ikke ansatt i noen av disse. Men også en reisende forkynner behøver å ha økonomisk grunnlag som gjør at han kan utføre den tjeneste han er kalt til.

AVHENGIG AV MENIGHETEN

HK: - Det ser ut som Paulus hadde en viss avtale med menigheten i Antiokia. Han stod ikke uten broderlig tilsyn, og hadde kanskje også en viss orienteringsplikt overfor denne menigheten. Er ikke det en beskyttelse? Det finnes mange eksempler på fargerike forkynnere som har bygget opp egne imperier og kommet inn på sidespor i sin tjeneste, fordi de står alene.

BD: - Jeg er fremdeles eldstebror og medlem i Järfella pinsemenighet, og det er faktisk på anbefaling fra menigheten at jeg har startet Donoinform. Jeg er avhengig av menighetens støtte og forbønn. Min familie har nær kontakt med menigheten, og når jeg er hjemme, deltar jeg i forsamlingen. Nå og da underviser jeg også der. Firmaet er bare en ytre ramme rundt min tjeneste, det er ikke innholdet i den.

Jeg har tatt konsekvensene av skattelovene og dannet et foretningsselskap som myndighetene kan godta. En reisende predikant uten hovedarbeidsgiver er vanskelig å plassere i skattelovene. Det fører til problemer når en gjerne vil gjøre alt rett, slik en kristen vil. Et firma løser disse problemene

for alle parter. Jeg vil anbefale andre reisende forkynnere samme løsning.

HK: - Et handelsaksjeselskap selger vel noe? Hva selger Donoinform?

B.D: - Teknisk sett selger jeg mine tjenester som forkynner, lærer, foredragsholder og sjelesørger. Jeg selger selvsagt mine bøker, avisartikler og undervisningskassetter.

HK: - Har dette bedret din økonomi?

B.D: - Utvilsomt. Hvordan det vil gå i det lange løp, vet jeg ikke. Det budsjett jeg har nå, går stort sett opp, men det finnes ingen reserver.

HK: - Er det ikke en fare for at firmavirkksomheten blir et mål i seg selv, at du blir en handelsmann som selger Guds ord?

BD: - Farer finnes det alltid. En menighetspastor kan bli en som preker det folk liker å høre. En evangelist står i samme fare, han kan fristes til å dra dit hvor han får best betalt. Siden jeg tar det samme for mine tjenester, uansett hvor jeg kalles, behøver jeg ikke å tenke i den retning. Men det er ikke mer enn rett at en forkynner skal kunne leve av sin tjeneste. Den dag jeg merker, eller blir gjort oppmerksom på, at jeg har mistet overbevisningen og gløden i forkynnelsen, håper jeg at jeg har velt nok til å slutte som forkynner. Det finnes hykleri også i dette yrket.

HK: - Du har forkynt mye om familien. Får du selv tid til å ta deg av din egen når du reiser hele året?

B.D: - Min familie har meg faktisk mer hjemme nå enn da jeg var ansatt av forsamlingen og skulle være hjemme. Når jeg nå er hjemme (10 av 30 dager), er jeg bare hjemme. Som pastor var jeg nesten aldri hjemme når familien var det. På den måten er det mye bedre nå. Men dette krever nøyaktig planlegging, og det er ikke alltid så lett.

BIBELTROSKAP

HK: - Du er en flittig skribent. Hva liker du å skrive om?

BD: - Jeg begynte med å skrive artikler til Hemmets Vän, Logos og andre tidsskrift. Jeg har også skrevet for Samholdsgemenskap, KDSs avis i Sverige, og i Dagen. Siden ble det bøker, og jeg har planer om å skrive flere i tiden framover. En av de nyeste er om Bibelordets sannhet og heter: «Jeg tror, derfor taler jeg». Min grunnholdning til Bibelen er at den er Guds ord, og at det ikke er en stavelse i den som er feil eller unødvendig. Med det mener jeg ikke at hver enkelt uttalelse i Skriften er den endelige om alle ting. Men Bibelen er i det den sier, korrekt og ufeilbarlig, og den er den eneste åpenbaringsnorm for lære og liv. Jeg har også skrevet en del debattskrifter, bl.a. en bok om Jehovas Vitner. Foran valget i 1979 skrev jeg en bok som heter «Menneske, var tar du vägen?» Det er en debattbok som skulle vekke Guds folk for hvor politikken er på vei. Den ble solgt i 16 000 eksemplarer på 3 mnd. Senere har min

kone og jeg gitt ut boken «Hur mår familien?». Da beskyldte pressen oss for oppfordring til barnemishandling, omtrent på samme måte som Bratterud opplevde.

HK: - Du anbefalte altså ris i den boken?

BD: - Vel, jeg har selv aldri brukt det, men jeg mener at den kan være en side av den kristne barneoppdragelsen. Når ingen ting annet nytter, kan det hjelpe med en dask på stumpen. Dette tok Svenska Dagbladet opp. De forsøkte å få i gang en storm om dette. «Pinsepastor anbefaler ris av barn!» De fikk andre kristne til å ta avstand fra dette osv. De laget endog en artikkel hvor det het at majoriteten av svenske pinsepastorer tok avstand fra mine synspunkter. Jeg sa til journalisten som intervjuet meg, at han ikke skulle kalle meg for «pinsepastor», for jeg bruker ikke en slik tittel om meg selv. Jeg vil ikke stå under kirkesamfunnsånden, selv om jeg arbeider mye i pinsemenigheter.

HK: - Mener du å se en svekkelse i troen på Bibelen som Guds Ord siden du skrev en bok mot dette?

BD: - I hele den svenske kristenhet finner en høylydte eksponenter for et bibelsyn som sier at Skriften har en kjerne av guddommelighet, men den er ikledd menneskelige svakheter som må sorteres ut. Det er bare det at alle sorterer seg fram til ulike standpunkter om hva som er guddommelige og hva som er menneskelig. Dermed frarøver vi neste generasjon tilliten til Guds ord. Man får et menneskesyn som sier at mennesket er godt. Det eneste som er ondt, er samfunnssystemet - det politiske og økonomiske system. Dette skjer også i såkalte evangeliske kretser. Ofte blir f.eks. Paulus stilt opp som motsetning til Jesus.

HK: - Er det ikke et tankekors at konservative, bibeltro kristne kan være de største motstandere av det Gud fører fram ved sin Ånd på Ordets grunn i dag?

BD: - Problemet med dem som rir hardt på sitt bibelsyn, er at de har mistet koblingen mellom kjærlighet og sannhet. Jeg kan ikke si at jeg ikke har samfunn med en bror fordi vi ser ulikt på f.eks. dåpen. Et bibelsk dåpssyn er ikke så selvsagt som mange vil ha det til. Vi finner mange sider omkring dåpen i Skriften. Jesus dåp, disiplenes dåp, dåp i Apostelgjerningene. Er ideet det som står beskrevet i Apg. kap 3, 8 eller 10? NT har bare n ting å si om dåpen: at det er en utvortes og en innvortes, Ånd og vann. Begge er et utslag av at man har tatt i mot Kristus og får del i Kristuslivet.

Vi kommer alle til Skriften med forutinntatte meninger. Når en blir opptatt av de ytre sider av Skriften slik f.eks. enkelt var opptatt av kvinners hår og hatter før i tiden, så er det utslag av det samme religiøse åndsvesen. En bedømmer åndelige ting etter utvortes utslag. En blir opphengt i det sekundære og glemmer det primære. Det finnes altfor mye av dette. Skriften sier at treet skal kjønes på frukten.

Mitt fellesskap med en bror eller søster

er i kraft av Kristi forsoningsdød. Jeg har gjerne fellesskap med en luthersk bror som er inne i Kristi forsoningsverk og derfor har fått del i Den Hellige Ånd. Jeg har mer fellesskap med ham enn med en pinsevenn som har kjørt seg fast i pinseteologi. Jeg har mer fellesskap med en barnedøpt som lever i Åndens kraft enn med den som mener han er korrekt døpt, men som ikke viser kjærlighet til sine søsken i Kristus.

Bjørn og Ann Donobauer sammen med sine to døtre.

ALLE DØPT I ÅNDEN

HK: - Hvordan ser du på dåpen i Ånden?

BD: - For meg er det selvsagt at en kristen er døpt i Ånden og derved er innlemmet i Kristi kropp. Jeg bruker ikke uttrykket åndsdaup, jeg sier heller åndsfylde. Det jeg legger i dette begrepet, er at den Ånd som bor i deg, får full kontroll over deg. Vi må forkynne nøyaktig det som apostlene forkynnte på pinsedag. Da het det «omvend deg, gjør bedring og la deg døpe til syndenes forlatelse, og du skal få Den Hellige Ånd til gave». Slik forkynnelse skaper beredskap til å ta imot, og klargjør sammenhengen. Vi kan ta imot Den Hellige Ånd gjennom forbønn og håndspåleggelse i samband med dåpshandlingen.

Siden er det viktig at Ordet, bønner og fellesskapet fører disippel-prosessen videre til et åndelig gjennombrudd der Guds Ånd tar over, og Åndens gaver får manifestere seg. Men jeg kaller det ikke for åndsdaup. Åndsdaupen er alltid en beskrivelse av status i Kristi legeme. Døpt i Den Hellige Ånd - inn i kroppen, ikledd Kristus. Det er helt utenkelig at det skulle finnes et lem på Kristi legeme som ikke er åndsdaup inn i det. Her har mange pinsepredikanter en alvorlig svakhet i sin teologi og språkbruk.

EN RELIGIØS FORM

HK: - Hva er årsaken til at alle vekkelsesbevegelser etter et par generasjoner synes å stivne i en form?

BD: - I Dommerboken kap. 2 ser en at så lenge Josva levde, og siden så lenge de hadde ledere som hadde kjent Josva, fulgte folket Herren. Men så kom det et lederskap som hadde tredjehåndskunnskap om hva som hadde skjedd, og da falt folket fra Gud. Alle åndelige erfaringer går etter en tid over i en religiøs form, og denne formen lever flere generasjoner lengre enn innholdet. Dette ser vi i enhver vekkelse i kirkehistorien. Når fornyelse og vekkelse bryter ut igjen, må den skape seg nye former, ellers kommer den til å kveles av de gamle.

Menighets- og virkestrukturer må fornyes av annen hver generasjon. Den form som et kirkesamfunn får i sin pionertid, er et uttrykk for den tid den blir til i og derfor begrenset til sin tid. Det formspråk og de livsyttringer som var helt naturlige og riktige for f.eks. pinsevekkelsen på 30-tallet, er i dag fullstendig avlegs - det når ikke fram. Vi bør ikke kritisere andre menigheters skikker og former når vi selv virker innenfor en nokså trang ramme.

Min hovedkritikk er at vi stort sett er opptatt av mindre viktige ting. Vi har nesten ikke syn og forstand for hva som virkelig er viktig. Det primære skulle være å gi evangeliet til hele mennesket på en vital og forståelig måte. Men hva er det vi byr dem? Vi byr på en forvansket forkynnelse av evangeliet. «Kom til Jesus og bli lykkelig. Ring oss, så skal vi be for deg, og du blir frisk, og alle dine økonomiske problemer blir løst». Visse deler av den karismatiske vekkelse har skapt en lykke-teori. En kan ikke ukritisk transplantere til Skandinavia forkynnelse fra andre kulturer, enten det er fra USA eller Korea.

MENIGHETSFORNYELSE

HK: - Tror du en etablert, tradisjonell menighet kan fornyes?

BD: - Enkeltmennesker kan fornyes. Hvis et flertall av menneskene i en slik menighet blir fornyet, kan hele menigheten bli forandret. Men det er avhengig av hvor sterk kirkesamfunnsstrukturen er, og om menigheten er i stand til å sprengre sine

Vår mest solgte kassett-serie:

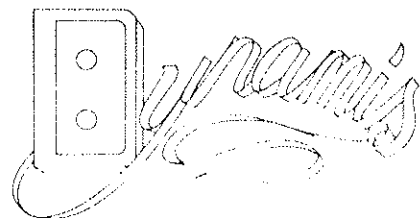
Bjørn Donobauer

Hva med familien?

- D-301 Guds plan for ekteskapet.
- D-302 Det seksuelle samliv i Bibelens lys.
- D-303 Kommunikasjon i ekteskapet.
- D-304 Menigheten i ditt hus.
- D-305 En mann etter Guds hjerte.

Kan bestilles ved at du river av *Dynamis* kortet i dette nr. og sender oss portofritt!

Kr. 120,- for alle 5 (pluss porto)
ellers kr. 25,- pr. stk. (pluss porto)

Boks 770, 3191 Horten – Tlf. 033-44 726

Lytt til undervisning som har hjulpet mange!

egne grenser. De fleste menigheter har et meget begrenset perspektiv. Først når det blir et lederskap som har lært seg å skille mellom vesentlige og uvesentlige ting, kan en fornyelsesprosess komme i gang. Det store problemet er at man har opphøyd former, og ikke fellesskapet, til en lov. En satser på formen, og den overlever, selv om innholdet forsvinner. Menigheten er for meg den fellesskapsform som de troende på stedet finner fram til. Former og organisasjon er bare meningsfylt om de har en oppgave å fylle: å vinne mennesker, fostre dem og gjøre dem til disipler.

Det jeg har mest imot i kirkesamfunnsstrukturen, er at den er mer interessert i å skaffe egne tilhengere enn i å forme Kristi disipler. Det er den samme kritikk som Ortiz og flere andre har kommet med. Det er ikke nok å føre folk til tro, en må gjøre dem til disipler også. Og gjør vi ikke det, får vi massevis av åndelige spedbarn som opptar pastorens tid med sine barnsligheter. Det blir liten tid til det som er vesentlig, som å søke Herre for nye visjoner for tiden fremover. Det er ikke nok at vi søker «kirkevekst», det kan lett bli en usunn vekst. Først må vi gjøre en kvalitetsinvestering innad, og det kan ta tid.

Vi må gjøre menighetsmedlemmene til disipler av Jesus ved å føre dem inn i et personlig forhold til Ham. Videre må de

lære å nære seg selv av Guds ord, da vil det ikke gå lenge før de har noe å gi videre til andre. Først da er tiden inne til å la dem gå inn i tjenester. Vi må gi personlig veiledning og fostring. Paulus hadde et personlig forhold til sine medarbeidere, og oppfordret dem til å ha det med sine medarbeidere: «Det du har hørt av meg, gi det videre til andre som er dugelige til selv å gi det videre». Vi gir mye god undervisning om store trostema, men vi underviser for lite om hvordan en skal forvalte de små tingene i livet. Så farer det plutselig opp raketter som vil gå ut og drive ut onde ånder. Paulus advarer mot at den som ikke har et nært og levende fellesskap med Herren, skal begi seg ut på slike oppgaver.

FORSTÅ VÅR SAMTID

HK: - Hva er kjennetegn på en fornyet menighet?

BD: - Det som kjennetegner en vakt, god menighet, er at den forstår sin samtid, slik at den kan proklamere evangeliet på en måte som blir forstått. Et annet viktig kjennetegn er at den gjør hvert nytt menneske som kommer inn, til en disippel. De som har kommet lenger på veien, gir fostrende undervisning til de nye. Den kjennetegnes også av stor åpenhet for tjenester. Lederne blir ledere først når de har bevist at de er trofaste i små ting. Det er en menighet der det ikke eksisterer noe statusskille mellom offisielle, godkjente tjenester og alle andre tjenester. En slik menighet bringer ut evangeliet i hverdagen, det er ikke en søndagsmenighet. Det vil f.eks. si at man ikke er fornøyd med at man har arbeidsledighet, men søker å skape arbeidsplasser.

En vital, fornyet menighet består av mennesker som uttrykker sin medmenneskelighet konkret og praktisk. De er ikke til skuere, men deltakere og aktive i vanskelige situasjoner. Men dette må være et resultat av fostring. Den er et sted hvor det ikke er krav om konformitet, men hvor de har lært seg å kunne ha forskjellige meninger om sekundære ting og detaljer, uten at det blir splittelse. Men om de primære ting må det finnes en klar linje.

HK: - Er ikke dåpen en primær ting?

BD: - Jo, dåpens innhold og virkning er absolutt en primær ting. Men dåpens form er en sekundær. Det kommer mennesker med helt forskjellig bakgrunn til våre menigheter. La oss si at de kommer fra den lutherske kirke, og de er døpt som barn. 30 år senere kommer de for første gang inn i den åndelige virkeligheten og opplever åndsfylde. Deres liv bærer med seg vitnesbyrdet om at Jesus er deres Herre. Jeg føler meg ikke kallet å si til dem «du er døpt på feil måte». Jeg sier heller «du er velkommen inn i vårt fellesskap, men vi tror at NT taler om dåp når man kommer til troen, og det er slik vi underviser. Kan du bøye deg inn under det?»

Et kjærlighetsfullt samarbeid i Guds ord vil veilede oss i hva som er primært og hva som er sekundært. En fornyet menighet

BJØRN DONOBAUER

vil være et ukjent navn for mange norske lesere, men i Sverige er han kjent innenfor de fleste kirker som forfatter og bibellærer. Som etternavnet kan antyde, ble Bjørn født i Østerrike hvor han bodde de første 10 årene av sitt liv. Sitt nordiske fornavn fikk han fordi hans far var svært glad i bøkene av Trygve Guldbrandsen, og der leste han om en som hette Bjørn. Så lenge han bodde i Østerrike var det navnet så uvanlig at det ble et problem, men da han kom til Sverige, passet det fint å hete Bjørn.

- Jeg vokste ikke opp i en kristen familie, forteller han. -Mitt utgangspunkt er luthersk. Jeg er døpt som barn i Østerrike, og jeg ble konfirmert i Den svenske kirke. Jeg fikk tidlig kontakt med Fakkeltbærerne, en internasjonal, tverrkirkelig bevegelse som har arbeidet siden 1946-47. Målet for deres arbeid er å føre unge mennesker til tro. Fordi min slekt hadde kontakt med denne bevegelsen, besøkte jeg deres bibelskole i England noen ganger. Min morfar var en av de få evangeliske kristne i Østerrike. Ian Thomas -en sentral skikkelse i Fakkeltbærerne og forfatter av »Kristus, vårt liv» - kom i kontakt med ham via felles kjente. Han innbød meg til å komme til England på besøk.

I 1966 var jeg der for tredje gang, og det var da jeg ble frelst, 20 år gammel. Jeg dro til England mens jeg ventet på å komme inn på militærakademiet og bli offiser. Men i stedet ble jeg altså frelst og begynte på bibelskole. Siden betalte Ian Thomas, som også er major, to års bibelskole for meg. Det er han som er min åndelige far. Det var en frittstående bibelskole som la sterk vekt på det akademiske innholdet og tjenestebevissthet. Skolen lå i Glasgow, en tøff by med mye vold.

Mens jeg gikk der, fikk jeg et klart kall til Sverige. Jeg visste lite om svensk kristenhet, men fikk kontakt med baptistene og gikk to år på deres pastorseminar. Slik ble jeg baptistpastor og ble kalt til Elimkirken i Stockholm. Det var en tradisjonsrik menighet som hadde hatt 1200 medlemmer i sin glanstid. Da jeg kom dit, hadde den 160 medlemmer med en gjennomsnittsalder på 72 år. Jeg var yngst i menigheten, bare 25 år gammel. Det var mange som tvilte på at dette ville gå bra. Men det kom med mange unge i 20-30 års alderen, og menigheten ble den hurtigst voksende baptistmenighet i Sverige den tiden. Jeg begynte med grundig bibelundervisning, kapittel for kapittel. Det var noe Navigatørene likte, og mange av dem ble med i vår menighet. Personlig brukte jeg 30 timer i uken på bibelstudium denne tiden. Den bibelkunnskapen jeg da tilegnet meg, har vært til stor nytte for meg siden.

preges av en mangfoldighet både i arbeidsmetoder og gavefunksjoner, og medlemmene kan på den måten tjene hverandre uten krav om at alle skal være like. Men hvordan skal en få en slik menighet der mennesker har fått samfunnsvesnet innprentet i den grad at de er miljøskadde?

Vi er generøse hvis vi sier at 1/2 million svensker oppsøker gudstjenester eller møter hver søndag. Tar vi hardt i, sier vi at 250 000 av disse er født på ny. Hva gjør vi for de 8 millioner svensker som ikke har hørt evangeliet? En virkelig menighetsfornyelse er at mennesker spontant finner hverandre i effektiv, personlig evangelisering, og de sammen skaper sin arbeidsform og sitt fellesskap, og dermed blir en ny og fornyet menighet uten en gammel arv å dra på. Denne nye menighetens vekst og framgang blir i sin tur en utfordring og forhåpentligvis en inspirasjon for de gamle menighetene.

HK: - Det tar tid før vi kan gå ut for å vinne mennesker?

BD: - Vi kan ikke slippe ut vanlige medlemmer for å evangelisere. De kan jo ikke svare på halvparten av menneskers spørsmål i dag. Vi bør også vente med de store kampanjer. En evangelist, en forkynner, en stab av sangere og musikere kommer til et sted og har møter til store omkostninger. 95-100% av dem som kommer på møtene, er allerede troende, og de sitter og nyter vekkelsesmøter der det toppen er 3-4% ufrelste til stede. Chuck Smith, som leder en av de menigheter som har vunnet flest for Herren de siste årene, sier: «Vi har ikke hatt et eneste vekkelsesmøte». Han underviser og fostrer menigheten til å vinne mennesker i hverdagen og så ta dem med til menigheten. Det er den naturlige måten.

Jeg er mener det er dårlig strategi å bruke tusener av kroner og massevis av energi på kampanjer som skal få nyfrelste inn i en menighet full av åndelige småbarn. Det er høyaktuelt at vi lærer våre medlemmer mer det som står i 1 Pet 3,15: «Vær alltid beredt til forsvar når noen krever dere til regnskap for det håp dere eier». Hvis et menneske har vært i en menighet ett års tid og ikke kan formidle noe av evangeliet selv, da er han eller hun med i en menighet som ikke fyller sin oppgave.

Problemet med evangelisering er at vi fortsatt lever i den forestilling at det det er nok å sitere bibelvers, så kommer folk til tro. Fakta er at det moderne mennesket har et helt annet verdensbilde og et helt annet utgangspunkt. Jeg traff Don Richardson, han som skrev «Fredens barn» og «Eternity in their hearts». Han beskriver hvordan det hos alle stammefolk finnes en nøkkel til deres liv. Og får man tak på den nøkkelen, så vinner man hele stammen for Kristus fordi de åpner seg. Jeg spurte ham om hva som er nøkkelen til å nå det sekulariserte, etterkristne, etterteknokratiske Vesten. Han kunne ikke gi noe enkelt svar, men mente at vi må finne ut hva som er menneskets interesse.

En fornyet menighet består av medlem-

mer som på det lokale planet gjør seg til venner og vinner mennesker, virkelig vinner dem. De sleper dem ikke til menigheten med falske forhåpninger som «kom og hør Arthur Erickson, kjent fra TV», men bygger opp et tillitsforhold. Ikke en stor kampanje med folk utenfra, men en evangelisering innenfra - det er en fornyet menighet.

KRISTUS I SENTRUM

HK: - Hva er grunnlaget for en het blant Guds folk?

BD: - Jeg har brukt sykkelhjuet som et bilde på det. Hver eneste kristen sitter lengst ut på eikene og lengter etter fellesskap. Og så prøver man å organisere et fellesskap ved at de ytterste delene av eikene skal komme sammen. Det blir et anstrengt fellesskap fordi det skjer under trykk og press. Men hvis vi flytter oss langs eikene inn mot midten, der Kristus er, kommer vi fram til det som holder oss sammen. Hvis jeg skal ha et forhold til deg via vårt arbeid, så må vi finne noe vi begge gjør, og f.eks. få et skrivefellesskap.

Men for at vi skal kunne ha et virkelig fellesskap, må vi bygge det på et felles forhold til Jesus. Hemmeligheten med enheten blant Guds folk er: Hold deg til Kristus, og hvis du holder deg til Kristus like sterkt som jeg holder meg til Ham, så har vi fellesskap med hverandre. Det nye testamentet gjør det klart at den som er en Jesu disippel, han holder seg så nær til Kristus at det ikke blir plass til en sekterisk ånd. Men så fort du flytter deg bort fra Kristus, oppstår avstander.

Det finnes folk i dag som er opptatt av at deres kirkesamfunn må «profilere» seg. Det vil i praksis si en avstandstagen fra de andre kristne de skulle stå sammen med, for å vinne mennesker for Gud. En slik mentalitet er en daglig fornektelse av Kristus. Vil vi markere oss for verden på den måten, gir vi et forvrengt bilde av evangeliet. Vi vet det finnes andre kristne, men vi bryr oss ikke om det, later som om de ikke eksisterte. Dette er en holdning som er me-

Bjørn Donobauer er ofte i media-søkelyset for sine trimodige yttringer. Her er det NRKs Eise Marie Høst som forsøker å grille han om bibelens kvinnesyn.

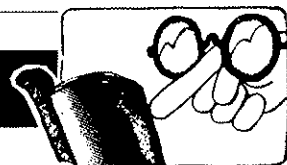
get alvorlig og finnes i alle kirkesamfunn - hele strukturen er slik.

Jeg har reist mye og vært med i mange fellessuker. Da treffer jeg alle menighetslederne og forkynnerne på stedet. Alle kan være åndsfulle kristne. Så er det kanskje en av dem som er en utpreget lærer, og han står i sin menighet og underviser. Det er bare det at han ikke har hatt vekkelse på mange år, så han har ingen å undervise. I en annen menighet står det en evangelist. Han er dyktig, og vinner mennesker for Gud, men det finnes ingen i menigheten til å ta hånd om de nyfrelste og fostre dem videre. Og i en tredje menighet kan man ha en typisk hyrde. Alle disse er på det samme stedet, og hver menighet har sin egen profil, en hyrde-menighet, en evangelist-menighet og en med undervisning. Egentlig skulle alt Guds folk få nytte av disse tjenestene, men kirkesamfunnsstrukturen skiller dem. Tenk om disse brødrene kunne komme sammen og utfylle hverandre! Samfunnstrukturen er ikke bare ubibelsk, den gjør oss ineffektive.

HK: - Ser du dannelse av nye menigheter som en vei mot fornyelse?

B.D.: - Innen en generasjon eller to er «nye» menigheter i samme situasjon som de «gamle» er. Nye menigheter er ikke noe mål i seg selv. Det har vist seg at det går an å arbeide innenfor de strukturer som finnes. Først når dette ikke lenger går, kan det være aktuelt å etablere noe utenfor.

Folk spør meg mange ganger hva de skal gjøre. De forteller at i deres menighet er det sånn og sånn. Jeg gir det råd at ingen må forlate menigheten før de i kjærlighet har gjort hva de kan for å forandre på tingene. Om en i en kritisk ånd forlater en menighet, blir ingenting bedre av det. Det blir ikke bedre der en kommer med en slik innstilling heller. Vi er satt til å være lys og salt, både i menigheten og verden. ☞

EN JUL I GUDS OMSORG

Julen er den kristne høytid som blir feiret av flest mennesker. I dette ligger en fare for at vi skaper en jul i vårt eget bilde, og ikke den jul som Jesus-barnets fødsel inviterer oss til. Også i år klinger julebudskapet med perspektiv og kraft gjennom alt førjulsmas, glitter, stas og annen kunstig søtsmak som vi utstyret julen med: Gud kom menneskene i møte gjennom sin sønn Jesus Kristus.

Skal vi fatte hva julebudskapet innebærer, må vi sette det inn i en sammenheng. Et nytt kirkeår innledes med adventstiden, som skal minne oss om at Jesus kommer snart. Det betyr at vi til jul kan feire Jesu fødselsdag. Viktigere enn dette er imidlertid adventstidens understreking av at Jesus skal komme igjen.

Når dette skjer, vet ingen. Forsøk på å finne fram til dagen Herren kommer, har foreløpig vært resuslåtlose. Men om Bibelen ikke sier så mye om når Jesus kommer, har denne boken mange anvisninger om hvordan vi skal vente på Herren i tro, håp og kjærlighet inntil Han kommer.

Ikke uten grunn nevnes troen først. Håpet, kjærligheten og de gode gjerningene som Gud kaller oss til, springer nemlig ut av troen. Selve troen er en gave fra Gud som vi får uten å fortjene det, fordi Han lot Jesus-barnet komme inn i vår verden og bli vår redningsmann.

Gjennom troen blir du et nytt menneske for Gud. Når du lar Gud fylle deg med tro, får du se at det ikke blir plass til det som står Gud i mot i livet ditt. Tusenvis av alkoholikere og narkomane i vårt land har fått merke hvordan Gud fylte opp tomrommet i dem med sin Ånd, og trangten til rusgiftene ble borte.

For folk som er langt nede, er det på en måte lettere å gripe etter redningstauet enn for de mange som på overflaten fører et velordnet liv. Men overfor Gud står vi alle på samme plan, uten ære. En gang frelst er heller ikke det samme som at du har sikker plass i Guds rike. Heller ikke er det sikkert at «barnetroen» vil holde livet ut hvis den ikke får næring gjennom bibellesning, bønn og det fellesskapet en kristen forsamling kan gi.

Det er så rart med dager som bryter den daglige rutinen. Da er det lettere å endre kurs. Bruk derfor helgedagene i julen til å søke Gud. Ta Bibelen fram. Snakk med dine nærmeste om det viktigste spørsmål i livet. Oppsøk en kristen forsamling. Måtte du få en god jul i Guds omsorg!

Karsten A. Woldseth i »Gjengangeren»

SJØLV OM DET BARE ER EIN KATT

Når nokon bryr seg om deg, du synest det er gildt, sjølv om det bare er ein katt som stryk seg mjukt og mildt mot foten din, og mjauar stilt.

Når nokon bryr seg om deg, - å du, kor gildt det er,

sjølv om det er ein liten hund som stillsleg kjem deg nær.

Du får den vesle skapping kjær.

Men størst av alt i verdi, - seg, veit du kva det er?
Gud bryr seg om deg, - endå meir:
Han har deg hjartans kjær.
For Kristi skuld han heim deg bær.

Trygve Bjerkrheim

JULEDIKT

Så fjern, så mild, så bløt
er denne Jesus som de bygger på
en tom grav, et urørt skjød
- En annen Kristus
skremmer og lokker meg
I min Kristus er det uforsonlig
strid mellom menneske og samfunn
Derfor er han en impuls i alt
skapende liv, i og utenfor samfunn
I det store kretsløp av tider
sprengte han dødens og tidens bånd
for å være
den åpning i alle kretsløp
som alle prosjekter sprenger seg på
En kilde sprang frem
fra den strøm av evighet som går
under historien
En kilde sprang frem fra en annen
og evigere vår
Fra hans hjerte, lagt åpent i tiden
flyter evigheten inn i verden
I enhver som drikker av denne floden
skal floden selv bryte frem

Stein Mehren

STATSKIRKEORDNINGEN BEKJENNELSESSTRIDIG

At en moderne stat har en offisiell religion og fullmakter til å styre og administrere et trossamfunn, er en reminisens av en tragisk historie i forholdet stat/kirke gjennom tidene som begge parter snarest mulig bør arbeide for å bringe til opphør.

Kampen for oppløsningen av vår statlige binding er en kamp for en frigjøring av et kirkelig fangenskap som strider mot vår egen kirkes lære om at statlig og kirkelig makt ikke skal sammenblandes i en evangelisk-luthersk kirke. Vi vet at det beror på en lang historie med myndighetenes maktovergrep at vi har fått den ordningen vi har. Vi vet at hele ordningen er blitt en anakronisme. Vi må ha tro for at ikke bare stadig større deler av vår kirkes aktive medlemmer vil forstå dette, men at også våre politikere vil gjøre det.

Biskop Erling Utne i FBB-nytt (Foreningen for Bibel og bekjennelse)

Respekt og ydmykhet

Kanskje den såkalte framgangsteologien er det forløsende budskapet i vår tid med avmakt og sviktende framtidstro? Jeg mener at dette spørsmålet ikke kan besvares ved bare å henvise til at denne forkynnelsen avviker fra tradisjonell kristen forkynnelse.

Da profeten Esekiel stilte seg fram og med stor henførelse talte til de døde ben i dalen (Esek 37), var det ikke mye fornuft i forkynnelsen om en målte den med tidens anstendige presteteologi. I dag vet vi at om profetene under Israels fangenskap i Babilon ikke hadde våget å gjøre seg til talsmenn for en slik tilsynelatende ekstrem trosforkynnelse, hadde Israels folk aldri vendt tilbake til Sions berg! Dette bibelske eksemplet viser at vi må nærme oss vår egen tids trosforkynnelse med stor ydmykhet og respekt.

Harry Månsus i »Evangelii Härold»

HVETEKORNET

**- gir innsikt.
- gir inspirasjon.**

**Gi en gave som velsigner!
(se siste side)**

En Hær av Alminnelige Mennesker

GLEDE OG LOVSANG
FRA KRISTNE I ASKIM

FORNYET LOVPRISNING

Fra Kristne i Askim:

En Hær av Alminnelige Mennesker

To kassetter med i alt 22 helt nye sanger - fra salmer til moderne rytmer - for kamp, begeistring og tilbedelse. Og et hefte med en del inspirerende tanker om lovprisning, samt tekst og besifring til alle sangene.

Kassetten, kr. 55 pr. stk., og heftet, kr. 30, kan kjøpes sammen eller hver for seg i din kristelige bok- og musikkhandel eller direkte fra

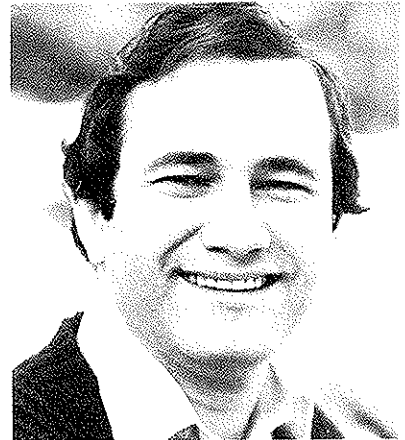
TUSENFRYD FORLAG

Pb. 315, 1801 Askim

Kan etablerte menigheter fornyes? Del II

Tekst: Arntinn Clementsen
Tegning: Svein Thorkildsen

Jeg tror at etablerte menigheter kan fornyes. Likevel må jeg tilføye at en slik fornyelse ikke skjer automatisk eller uansett. «Enhver fornyelse har sin pris, og denne prisen må man være villig til å betale. Når vi behandler emnet fornyelse, er det viktig at vi forstår hva fornyelse er og hvordan den virker. Vi må være klar over at såvel personlig fornyelse som menighetsfornyelse er mye mer enn en velsignelse eller et følelsesbrus, mer enn en «bølge» som begrenser seg til en konferanse eller noen ukers vekkelseskampanje, og det er også mer enn å adoptere nye former og strukturer fra andre steder hvor det har vært fornyelse. Virkelig menighetsfornyelse er en prosess som vil bety både død og liv.

HVA ER FORNYELSE?

Vi vil fornyelse

Gud påtvinger oss ikke fornyelse. Tvert imot må vi selv ville fornyelse. Kirkehistorien er dessverre full av eksempler på menigheter som sa nei til fornyelsens tilbud. Dermed stivnet de til, og «bølgen fra himmelen» måtte finne andre kanaler. Heldigvis er det også eksempler på det motsatte.

Når vi får høre om vekkelses- eller fornyelsestider i menigheter, gleder vi oss virkelig. Folk blir frelst, helbredet og fylt med Den Hellige Ånd, og det er bevegelse i menigheten. Likevel hender det dessverre allfor ofte at når man snakker med folk fra samme forsamling en tid etter vekkelsen, forteller de at «nå er alt tilbake i det gamle sporet igjen», og man merker lite eller ingenting til det som hendte. Det man kalte vekkelse eller fornyelse, ga ingen varig forandring. Det ble til en opplevelse, til et rikt og godt minne mens menigheten fortsetter i sitt tradisjonelle spor.

Jeg tror dette kan skyldes at man ikke forstår hva fornyelse er, eller at man ikke er villig til «å betale» fornyelsens pris. Man ønsker det til et visst punkt, men når det går på vårt selvliv og menighetens tilvante mønstre løs, da opplever man det tryggest og best å fortsette i det gamle sporet.

Hva er fornyelse

Naturen lærer oss mye om fornyelse, blant annet at den består av både en dødsprosess og en livsprosess. Hvis ikke bladene fikk falle av trærne om høsten, ville det heller ikke komme nye om våren. Ja, selv i vår egen kropp foregår det en stadig døds- og livsprosess, slik at i løpet av noen år er alle kroppens celler skiftet ut.

Bibelen understreker sterkt at det åndelige livet fungerer etter samme prinsipp - først død, så liv. I vårt personlige kristenliv og i menighetslivet vil dette gjenta seg igjen

og igjen. Jesus taler om hvetekornet som må dø for at det skal bli liv og frukt (Joh 12,24-25). Dette gjaldt først og fremst Hans død for oss, men også det faktum at det stadig må gå en død over våre liv for at vi skal bære åndelige frukter. Jesus taler om dette å ta opp vårt kors og miste vårt liv for at vi skal finne det (Matt 16,24-25). Hele tiden ser vi dette fornyelsesprinsippet - død går forut for liv.

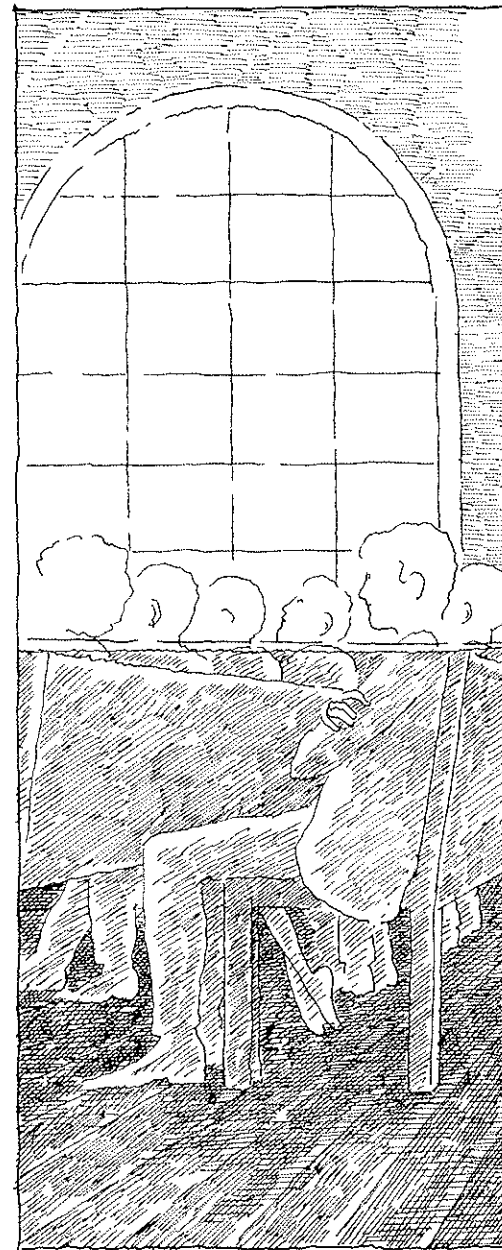
Fornyelsens konsekvenser

Romerne 12,1-2 sier: «For Guds barmhjertighets skyld formaner jeg dere, brødre, til å bære legemet fram som et levende og hellig offer som er til Guds behag. Det skal være deres åndelige gudstjeneste. Og la dere forvandle ved at sinnet fornyes, så dere kan dømme hva som er Guds vilje; det gode, det som er til Hans behag, det fullkomne.»

Her ser vi at fornyelsen får konsekvenser. Den fører til at noe forandres. Betingelsen for denne fornyelsen er fullstendig overgivelse, altså død, og da rører vi igjen ved fornyelsens natur. *Fornyelse er nemlig et nei til oss selv og våre planer, og et stadig ja til den levende Gud og Hans planer, tanker og vilje!* Derfor vil den som er mest opptatt av å ta vare på sitt eget og holde fast på tradisjoner og tilvante holdinger, aldri kunne oppleve virkelig fornyelse. La det være helt klart: *Fornyelse vil skape forandring både i våre personlige liv og i menigheten.*

Fornyelse og forandring

Nettopp her er det kampen står for hver kristen og hver menighet. Der fornyelsen slipper til, vil ting bli forandret, men har vi vilje til det? Når fornyelsen banker på døren, vil man på en måte gjerne ha den, men samtidig er man redd for at den skal forand-

re noe i vår måte å gjøre ting på, tenke på og være på. Menneskelig sett virker det så mye tryggere å stole på det vi har i stedet for å begi oss ut på det «usikre» sammen med Jesus. Derfor er behovet en åndelig fornyelse som skaper et dypere forhold til personen Jesus. Da kan det å følge Ham og Hans ord bli kilden til trygghet i stedet for at man har den i å gjøre det som er vanlig innen menigheten eller det kirkesamfunnet man tilhører.

Den Hellige Ånd og fornyelse

Den karismatiske veknelsen har satt nytt lys på sannheten om Åndens liv og kraft. Mange troende i ulike kirkesamfunn har mottatt en dåp i Den Hellige Ånd, og hele menigheter har blitt berørt av dette. Viktig er det å forstå at Gud vil bruke disse velsignelser til å føre sin menighet videre. Det er på dette punktet fornyelsen så lett stagnerer.

Den Hellige Ånd har mange egenskaper, og en av dem har med ild å gjøre (Matt 3,11). Det er nødvendig at Ånden får brenne opp ting i våre liv og i menigheten som er

til hinder for framgang og vekst. *Vi skal være klar over at Den Hellige Ånds oppgave ikke er å velsigne våre planer, men Ånden ønsker å lede oss etter Guds tanker og planer!*

Fornyelsens former

Enhver fornyelsesbølge har sin stil og sine former, men det er ikke formene i seg selv som er fornyelsen. Noen ganger ser vi at metoder og strukturer fra fornyede menigheter adopteres av andre. Man tar i bruk «fornyelsens uttrykksmåter», «fornyelsens sanger» og «fornyelsens metoder». Da skal man være klar over at det å forandre formen uten å oppleve det fornyede liv, ikke gir de forventede resultater. Det kan bli en motebølge som man dessverre lett går trett av. Man skaper nemlig ikke fornyelse ved å kopiere metoder og strukturer, selv om det i og for seg ikke er noe galt i det - det kan være positivt å prøve noe nytt.

Derimot er det slik at fornyelse har sin form fordi alt liv har sin form, og en menighet som lever i stadig fornyelse, vil også se at strukturer og former stadig forandres og

utvikles fordi livet utvikler seg. Hvis man merker at møteform og menighetsstruktur t'brdr livet i å utvikle seg, så er man åpen for forandringer. Guds ord er uforanderlig, men våre systemer og strukturer er det ikke.

Her gjelder det å passe seg «for en slags form for «hellige kuer». Når en etablert menighet opplever fornyelse, er dette en stor utfordring til hele mWÅ% eten og ikke minst til menighetens pastor og ledelse, å se til at former og strukturer best mulig tar vare på og «fører videre det fornyede livet.

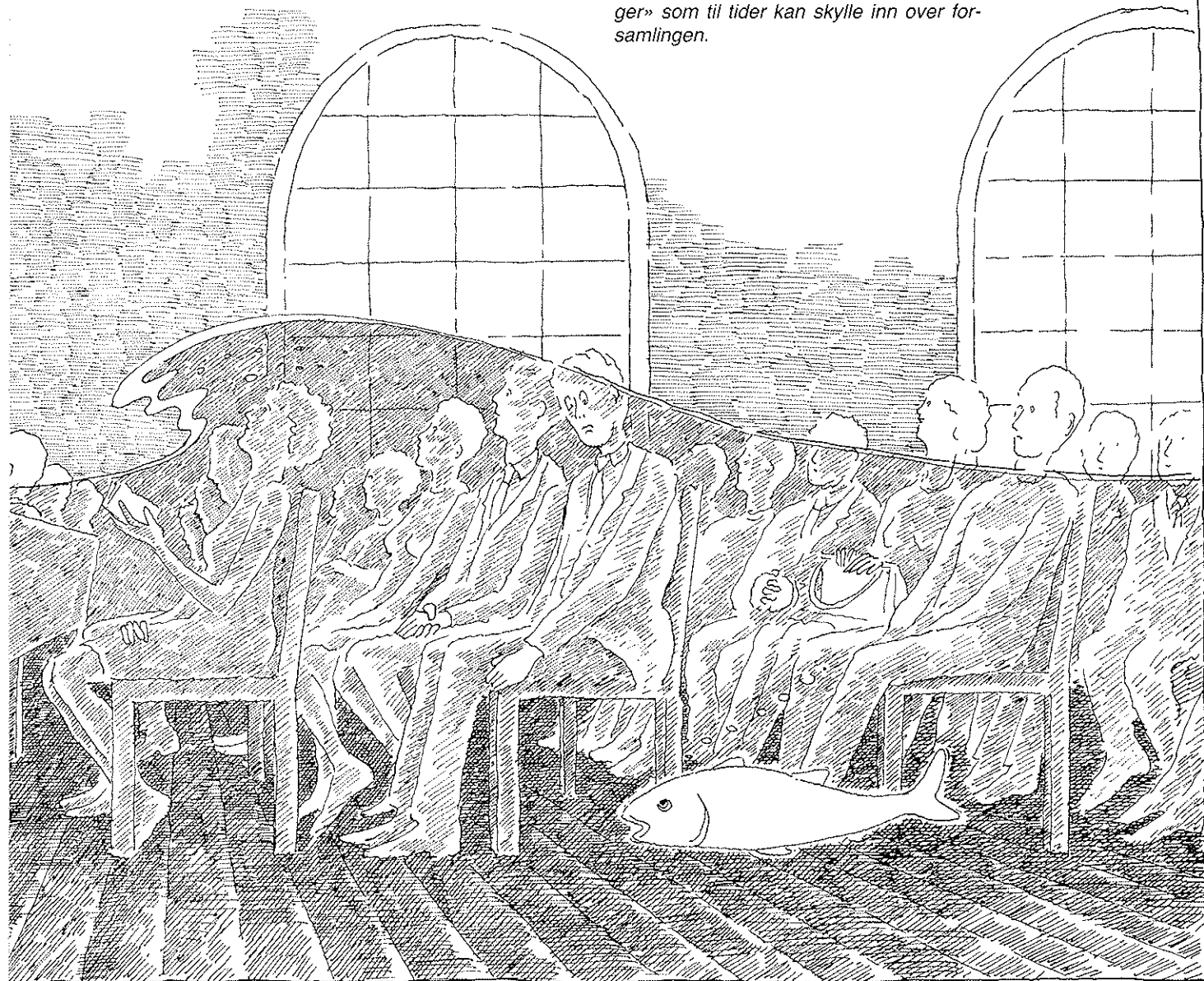
Fornyelsens mål

Fornyelsen har et mål. Vi ber ikke om åndelig fornyelse for nytelsens skyld. Målet er at menigheten skal være et effektivt redskap i Guds hånd. Gud vil i dag fornye og gjenopprette sin menighet slik at den er i takt med Guds planer og vilje. *Fornyelsens mål er at hver enkelt menighet bygges opp innad slik at den enkelte finner sin tjeneste og funksjon og vokser til modenhet, og at*

Forts. side 11

Menighetsfornyelse er mye mer enn »bølger» som til tider kan skylle inn over forsamlingen.

Svein - 84

OG ORDET BLE MENNESKE

*Tekst: Frank Mangs
Tegning: Rolf Janson
Foto: Thomas Linabjer/Nytt Liv*

Kan et ord forvandles til et menneske? Et ord er jo noe abstrakt, mens et menneske i høyeste grad er konkret. Likevel er det dette som skjer når løftet om Messias går i oppfyllelse.

En gang i året er alle våre kirker fulle. En gang i året minner vi hverandre på dette underet under sang og jubel. Men er det tilstrekkelig?

Nei, det er ikke nok at vi folder våre hender så knokene hvitner. Heller ikke er det nok med løfter og gode forsetter. Det eneste som hjelper, er at Kristus får frihet til å leve ut sitt liv i oss!

Vi skal ærlig erkjenne at overskriften er underlig, selv om den er bibelsk og selv om vi vet hva den betyr i den bibelske teksten. Men likevel, kan et ord forvandles til materie, til et menneske?

Ordet er jo i sin opprinnelse noe absolutt abstrakt. Det syns ikke. Det veier ingen ting. Det høres ikke. Det har ikke noe volum. Ikke det virkelige ordet. Ordet som ligger bakom ordene.

For ordet er i sin opprinnelse ikke det samme som lyden fra våre vibrerende stemmebånd. Hvis vi prøvde å snakke på månen, ville ingen kunne høre våre ord. Ikke uten spesielle apparater. For på månen finnes det ikke luft som kan forvandle vibrasjonene til lyd.

Manglet vi trommehinner og andre hørselsorgan, så kunne heller ikke lyden som formes av et annet menneskes stemmebånd, nå vår hjerne.

Ord utenfor våre rekkevidder

Hvis en bok med kinesiske ord og skrifttegn blir plassert foran oss, så er alt sammen «kinesisk» - for den som ikke kan kinesisk. Kråketær uten betydning.

Men ligger ikke alle ord utenfor vår rekkevidde før de blir formet i tale eller skrift? Ordene finnes jo i form av tanke og ide, vilje og fantasi før de har fått noen form. Ordet finnes i hjernen før det blir formet i lyd eller skrifttegn. Og det er nettopp dette som er det virkelige ordet. Det som blir talt eller skrevet, kan være løgn og fusk og bedrageri.

Og kjøtt! Det er jo noe som i aller høyeste grad er konkret. Det kan veies og måles, og det syns. Det kan både bli født og leve og dø.

Abstrakt ble materielt

Og så påstår evangelisten at en gang skjedde det noe som forvandlet ordet til menneske. Det absolutt abstrakte ble noe materielt. Den Eviges usynlige vesen og vilje trådte inn i vår verden som en påtakelig virkelighet. Den Gud som ingen kan se, ble en skapning synlig for menneskers øyne. Den kjærlighet som fantes uten skikk-

else i den usynlige verden, fikk øyne som så på en måte som ingen øyne tidligere hadde sett. Ører som hørte annerledes enn andre ører. Hender som handlet på en annen måte enn andre hender. Og føtter som gikk andre veier enn andre føtter noen sinne hadde gått. For det var den fullkomne kjærligheten - Guds kjærlighet - som begynte å leve ut sitt liv i en skikkelse i av kjøtt og blod.

Ordet i oss

Men det var ikke meningen at alt dette skulle bli en enkeltstående episode. Meningen var at Guds usynlige vesen og vilje og kjærlighet stadig mer skulle ta form i deg og meg, slik at mennesker vi møter og som lærer oss å kjenne, skulle få en levende og hellig fornemmelse av at vi ikke bare er skapninger av kjøtt og blod, men at det levende Ordet til enhver tid blir menneske i oss.

Til enhver tid! Det er altså ikke snakk om en episode, men om en virksom og fungerende realitet. Eller som Paulus uttrykker det: - Kristus lever i meg. For det er jo Han som er det evige Ordet.

Og at Han lever i meg - og i deg - innebærer ikke bare at Han finnes i oss. For finnes gjør Han overalt. Men Han lever like virkelig i oss som Han en gang levde på vår jord. Han lever slik som Han virkelig er. Han lever for å leve sitt liv ut i oss. Han lever i oss for at Hans sinn og natur skal forvandles til tanker og følelser, ord og handlinger som gjør at Han blir tilgjengelig for andre gjennom oss.

En gang i året

Det er altså ikke nok at vi en gang i året minner hverandre på at Ordet ble menneske, mens vi synger og jubler.

Heller ikke er det nok at vi under jubel og sang kan vitne om hvordan det var da Han

begynte å leve i oss.

Like viktig som at det evige Ordet en gang «ble materie for å hjelpe og frelse skapninger av kjøtt og blod, like viktig er det at det samme Ordet og den samme Ånd nå gjennom oss kan bli en synlig og påtakelig virkelighet for de mennesker vi møter.

Nei, her er det ikke nok at vi folder våre hender så knokkene hvitner. Det hjelper ikke heller med løfter og beslutninger og forsetter. Det eneste som hjelper, er at Kristus får frihet til å leve ut sitt liv i oss.

BIBELEN

Den beste julegave. Bestill den med navntrykk i gull. Hos oss får du også alt i kristen litteratur og musikk. Skriv eller ring til:
Kristen Bok og Musikk A/S
Øvre gt. 50, 3100 Tønsberg
Tlf.: 033-16 705

Kassettbok

med 4 kassetter av

KJELL SJØBERG

Nr. 1 og 2: "Åndelig krigføring"
En profetisk og klar undervisning om krigsstrategi.

Nr. 3: "Profetiske navn for en profetisk tid".

Nr. 4: "Hvordan krone Jesus til konge på Jorden."

Pris: Kr. 100,- + porto kr. 7,50

Bestilles hos:
Einar Lied
Ammerudvn. 35 F
OSLO 9

TALENDE GAVER

er kassetter fra Dynamis. Skriv etter våre nyeste kassettilister og gi gaver med budskap til venner og bekjente.

Dynamis Kasset

Boks 770, 3191 Horten
Telefon: 033-44 726

INNTA OMRÅDER VED LOVSANG

NY SERIE

LOVSANG ER EN NØDVENDIG DEL AV TILBEDELSEN

Tekst: Rachel Jeffries
Tegning: Svein Thorkildsen

Personlig tror jeg at «lovsang» er forløperen for den største vekkelse som verden noen gang har sett. Ønsker du å være en del av denne store vekkelsen? Ønsker du å innta ditt område for Gud? «Hvordan skal jeg kunne gjøre det?» spør du. – Ved å lovsynge og prise Gud.

Det er viktig å prise og lovsynge Gud. La sannheten om dette få synke ned i deg. Lær deg å bruke den autoritet som Kristus har gitt deg - bruk Hans navn, og du vil innta ditt område for Gud. Hold troen fast på at makter og myndigheter som hersker over ditt hjemsted, er beseiret. Uansett hvordan omstendighetene ser ut, pris Gud for at det skal bli en stor høst. Mange skal bli født på nytt. Lovsang nytter!

IKKE VENT TIL MURENE FALLER!

I det sjette kapittel av Josvas bok kan du lese om en mann som inntok en by for Gud ved lovsang. Gud sa: «Rop nå! For Herren har gitt dere byen». Israels barn ropte, og Gud ga dem byen.

Legg merke til dette: De ropte før de så at murene falt. I vår egen menighet bad og priste vi Gud for byen et helt år uten at vi kunne se en eneste «sprekk i muren». Men vi fortsatte å tro og lovsynge.

I Dommerne 1,1-4 leser vi: «Da Josva var død, spurte israelittene Herren: «Hvem av oss skal først dra opp og kjempe mot kanaaneerne?» Herren svarte: «Juda skal dra først. Jeg gir landet i hans hånd». Juda betyr «lovsang». Herren sa at sangerne

skulle innta landet. Israelittene skulle innta fiendens territorium gjennom lovsang.

Ordet sier: «En skal forfølge tusen og to slå ti tusen på flukt» (5 Mos 32,30). Hvis en troende kan ta tusen, og to kan ta ti tusen, er det nok mennesker i Kristi legeme på ditt sted til at dere kan innta stedet for Gud. Vi må justere vår visjon i pakt med de muligheter vi ser i Guds løfter. Vi må tilpasse vår visjon til Guds ord og ikke til hvordan ting ser ut i det naturlige! Herren vil bruke «lovsangere» (Juda stamme) til å innta nye områder.

En av de tolv mennene som Moses sendte ut for å speide ut landet, var av Juda stamme. Han var en «lovsanger». Hans navn var Kaleb. Kaleb var den ene av de to som ble utsendt for å speide ut landet, som kom tilbake med gode nyheter. Ti av utsendingene kom tilbake med følgende rapport: Landet flyter av melk og honning, MEN.... Det er masse frukt der, MEN.... Ikke slik med Josva og Kaleb. Husk, Kaleb var en «lovsanger», av Juda stamme, og Juda betyr «lovsang», «en som priser». Kaleb prøvde å berolige folket, og sa: «Vi vil dra opp og vinne landet. Vi skal nok få det i vår makt» (4 Mos 13,30).

Har du en visjon? Hvis du ikke har en visjon, har du ikke noe mål med livet ditt. Når du begynner å prise Herren, vil Han gi deg en visjon. «Lovsangerne» sa: «Vi skal innta landet for Herren». Lovsang gir tro og tillit til Gud, vi behøver det skal vi innta det stedet vi bor for Gud.

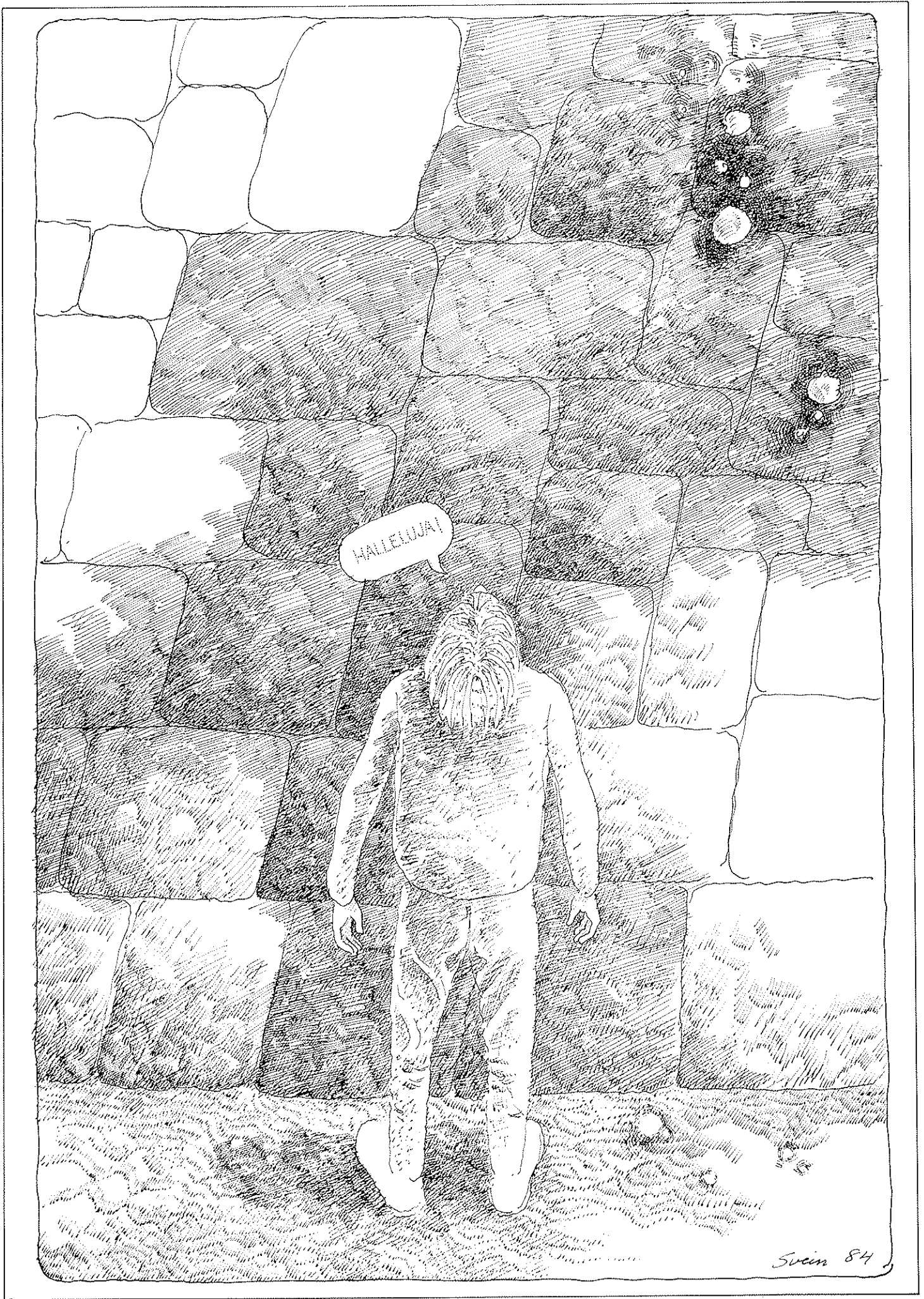
VI ER IKKE GRESSHOPPER!

De ti kom tilbake til Moses med en dårlig rapport. Den meldingen de gav israelittene om det landet de hadde speidet ut, var nedslående. De sa: «Det landet vi drog igjennom og speidet ut, er slik at det gjør ende på dem som slår seg ned i det. Og alle mennene vi så der, var store og sterke. Der så vi også kjemper, anakitter av kjempe-

ætt. Vi syntes selv at vi var som gresshopper mot dem, og det samme syntes nok de» (4 Mos 13,32-33).

Problemet kom fra dem selv, de «syntes selv» at de var som gresshopper. De så ned på seg selv og regnet med at andre også gjorde det. Før du vet hvem du er i Kristus, får du ikke den onde til å rikke på seg. Du må frimodig vite hvilken autoritet du har som en kristen: «Større er han som er i deg enn han som er i verden» (1 Joh 4,4).

Hvordan kan du få et rett bilde av deg selv i Kristus? Ved å lovsynge, be og studere Ordet - og bli i Ordet. Jeg lytter til Ordet hver dag - hører igjen og igjen at jeg er en kongedatter og prest, at jeg er noe på grunn av det Jesus gjorde for meg. *Jeg vet at jeg ikke er noen gresshoppe, jeg er en seiervinner!* Dersom du står overfor en situasjon som ser ut til å overvinne deg, begynn å lovpris Gud! Lovsang til Herren vil få deg til å bli sterk! Kaleb var i stand til å seire i en alder av 85 år. Ønsker du å få fred og slippe å kjempe og streve hele tiden? Bli en Kaleb. Pris Herren! Vær sterk! Når du begynner å prise og lovsynge Gud, vil du hvile, du slipper å slite. Noen kristne kjemper og strider, kjemper og strider. Dersom de begynner å lovsynge og prise Gud, vil de ikke kjempe lenger. Du trenger ikke å gå omkring og bekjempe djevelen hele tiden. Han er allerede i Jesus Kristus. Begynn å lovprise Herren. Da vil ikke djevelen holde ut i din nærhet. Han fordrar ikke å være der hvor det ofres lovprisning til Herren.

Pionerer i Guds Rike

Tekst: Robert Kvalvaag

I sin selvbiografi forteller Charles G. Finney om den store vekkelsen som gikk over USA i 1857-58. Vekkelsen «kom over landet med en slik kraft at man regnet med at over 50 000 omvendelser fant sted i løpet av en enkelt uke», forteller Finney. I denne vekkelsen spilte bønn en viktig rolle. Finney beretter om et bønnemøte i Boston fra denne tiden. Under bønnemøtet reiste en mann seg i forsamlingen og fortalte at han var fra Omaha i Nebraska. «På min reise østover», fortalte han, «har jeg funnet et kontinuerlig bønnemøte hele veien. Det er omtrent 300 mil fra Omaha til Boston, og her fant jeg altså et bønnemøte som var 300 mil i utstrekning!»

Et av de stedene mellom Omaha og Boston som var berørt av denne vekkelsen, var storbyen Chicago. I 1856 flyttet den unge skoselgeren Dwight Lyman Moody til Chicago. Året etter, da den store vekkelsen kom, skrev han et brev til sin mor, hvor han fortalte om vekkelsen. «Dette liker jeg», skriver Moody, «det ser ut til at Gud selv er til stede her». Moody kom seinere til å se lengselsfullt tilbake på denne vekkelsen. Like før han døde i 1899, uttalte han: «Før jeg drar herfra, skulle jeg ha likt å se hele Guds menighet bli vakt til live slik som i 1857».

FATTIG BARNDOM

Dwight Lyman Moody ble født i 1837 i byen Northfield i staten Massachusetts. Dwights far døde da gutten var fire år, og moren måtte arbeide hardt for å forsørge sine ni barn. Dwight vokste opp under fattige kår, og hans skolegang var mangelfull. Til sammen gikk han kanskje fem år på skole, men hans skolekamerater husket ham mer for hans vitser enn for hans lærdom. De brev og notater Moody etterlot seg da han døde, er knapt leselige, noe som ikke skyldes skriften, men stavefeil og dårlig grammatikk. Et langt brev fra 1862 inneholder f.eks. ikke et eneste punktum.

SKOSELGER OG EVANGELIST

Dwight Lyman Moody Del 1

Som 17-åring flyttet Moody til Boston, hvor han fikk arbeid i sin onkels skobutikk. For å få jobben, måtte han love onkelen at ville gå regelmessig i en kirke. Dermed begynte Moody på søndagsskole, hvor ungdom på samme alder som han selv ble opplært i den kristne tro. Den unge skoselgeren kjente på denne tiden så lite til innholdet i Skriften at når læreren ba ham om å slå opp i Johannes-evangeliet, satt Dwight og bladde i 1. Mosebok. Moody har selv fortalt at da han ble en kristen, visste han ingen ting om Bibelen. Søndagsskolelæreren fattet imidlertid en spesiell interesse for den unge gutten fra Massachusetts. En dag besøkte han Dwight i skobutikken og spurte om han ville overgi seg til Kristus, noe Moody svarte ja til. Dwight L. Moody hadde dermed tatt det første og avgjørende skrittet på en livsvei som skulle føre ham fra skobutikken til talerstoler overalt i USA og England.

EVANGELIST

Dette at Moody selv opplevde sitt gjennombrudd som kristen i tilknytning til en søndagsskole, ble av stor betydning for hans seinere tjeneste. En tid etter at han i 1856 flyttet til Chicago, startet Moody opp sin egen misjonerende søndagsskole. Sammen med en del andre unge menn oppsøkte han hoteller og barer i Chicagos fattigste strøk og innbød folk til møter. Fordi han selv manglet utdanning og enda visste lite om det han trodde på, satte han sine medarbeidere til å undervise i søndagsskolen. Om dette forteller Moody: «Jeg var ikke i stand til å utlegge Skriften, men jeg kunne forelle dem at Kristus døde for dem og at Han elsket dem».

Men når det gjaldt det å nå ut til uomvendte for å konfrontere dem med evangeliet, var Moody mer pågående enn noen av sine medarbeidere. Fra denne tidlige perioden av Moodys liv hører vi ofte at han går bort til mennesker han aldri har sett før og spør: «Er du frelst?» Helt fra starten av utmerket Moody seg som den brennende evangelisten som intenst og aggressivt arbeider for å bringe mennesker inn i Guds rike. Etter hvert opptok dette arbeidet så mye av hans tid at han ga opp sin karriere som skoseiger. Fra sommeren 1860 av var han evangelist på heltid.

UPARTISK

Moodys søndagsskole vokste raskt, så i 1865 var 750 barn og unge fast knyttet til skolen. Dette året flyttet hele skolen inn i et stort nybygg, og søndagsskolen utviklet seg nå til å bli en menighet. Menigheten var ikke knyttet til noe bestemt kirkesamfunn. Dette siste var også typisk for Moody selv, noe av det som kjennetegnet hans tjeneste, var hans upartiskhet. I sine store vekkesemøter kom Moody seinere til å understreke kristen enhet som en forutsetning for vekkelse. Vi hører ofte Moody uttrykke et ønske om at skillemurene mellom kirkesamfunnene må falle, slik at det eneste de

kristne spør hverandere om, er dette ene: «Er du vasket i Lammets blod?» Det vakte reaksjoner selv blant hans medarbeidere når han inviterte katolske prester til å sitte på plattformen i sine kampanjer. I en av sine prekener sier han: «Noe av det mest ydmykende jeg ser i dag, er hvordan Guds familie er splittet opp. Om vi elsker Herren Jesus Kristus, må det være vårt hjertes byrde at Gud skal føre oss nærmere sammen, slik at vi kan elske hverandre og overvinne all partiskhet». Den store skillelinjen gikk for Moody ikke mellom kirkesamfunnene, men mellom dem som forkynte evangeliet klart, og dem som ikke gjorde det. Under sin kampanje i London i 1875 advarte evangelisten sine tilhørere: «Om du er i en menighet, samme hva slags, og predikanten ikke forkynner blodet, da kom deg ut derfra slik som Lot flyktet ut fra Sodoma!»

Nettopp her står vi ved noe av det som var sentrum i Moodys forkynnelse - det han refererte til som «the doctrine of the blood» («læren om blodet»). Han advarte mot dem som forkynte en «blodløs kristendom», og betraktet forløsningen ved Kristi blod som et hovedtema i Bibelen. I sine prekener kunne Moody gå gjennom hele Bibelen for å vise blodets sentrale stilling, både i den gamle og nye pakt. Han viste til 1 Mos 3,21 hvor Gud etter syndefallet viser sin godhet mot Adam og Eva ved å kle dem i kjortler av skinn. Det skinn som Gud brukte til å kle de falne mennesker med, hadde han jo tatt fra et dyr som Gud på forhånd måtte ha slaktet. Her fant Moody dermed «det første glimt av læren om den stedfortredende soningsdød - den rettfærdige går inn i stedet for den urettferdige».

FADERENS KJÆRLIGHET

I 1867 besøkte Dwight L. Moody England første gang. Noe av hensikten med turen var at Moody ville opprette kontakter i England og se hva han kunne lære av kjente menn som C.H. Spurgeon og George Miller. Blant dem som gjorde sterkest inntrykk på ham i Storbritannia, var evangelisten Henry Moorhouse. I sin forkynnelse understreket Moorhouse kjærligheten som kjernen i det evangeliske budskap. Før sitt møte med denne evangelisten, hadde Moody bedt syndere om å omvende seg av frykt for Guds dom. Nå skjønnte han at de uomvendte skulle tiltrekkes av Guds kjærlighet, og ikke primært være drevet av frykt for evig ild og fortapelse - «Gud ønsker jo sønner, ikke slaver».

Da Moorhouse i 1868 besøkte Moodys menighet i Chicago, forkynte han syv kvelder etter hverandre ut fra Joh 3,16. Moorhouse begynte med 1 Mosebok og gikk så gjennom hele Bibelen for å vise hvor høyt Gud elsket verden. Denne sterke forkynnelsen om Guds ubetingede kjærlighet gjorde et mektig inntrykk på Moody: «Før tenkte jeg at Kristus elsket meg mer enn Gud, fordi Kristus ga sitt liv for meg. Nå tenker jeg ikke slik lenger, for det var jo Gud som ga sin egen Sønn!»

MILD PERSONLIGHET

Denne vektleggingen av Guds kjærlighet som det sentrale i forkynnelsen, representerte en nyorientering i forhold til mye av den vekkesesforkynnelsen som hadde gått forut for Moody i USA. Mens man i tidligere vekkelser hadde forkynt om «syndere i hendene på en vred Gud», påpekte Moody at vi i Guds vrede finner et av de sterkeste uttrykk for Guds kjærlighet. Når Moody la mer vekt på Guds nåde enn Guds dom, forteller det samtidig også noe vesentlig om Moodys personlighet. Vi har før nevnt at unge Dwight Lyman vokste opp hos sin mor, da faren døde tidlig. James F. Findlay, som har skrevet den mest omfattende Moody-biografien, mener at Moody av denne grunn overtok fra sin mor en del feminine karaktertrekk. Findlay nevner særlig Moodys mildhet og følsomhet som noe av det mest framtrædende ved hele hans person.

I en bok om Moody som utkom på norsk i 1937, skrev Frank Mangs følgende i sitt forord: «Jeg kan neppe gjøre klart for meg selv hva jeg mest beundrer hos ham - hans uforlignelige naturlighet, hans praktiske begavelse eller hans ubeskrivelig varme hjertelag. Kanskje mest det siste. For det var varmt i Moodys barm. Det er mulig at den hellige ild ikke virket så sprudlende og voldsomt som hos Charles Finney eller George Whitefield, men den var i stedet så meget mildere - intens og gjennomtrengende».

VAREKATALOGEN -85

Ny, stor varekatalog med over 500 titler er klar for utsendelse. Siste nytt innen kristne bøker, musikk, video og gaveartikler - til rimelige priser.

Skriv eller ring til:

Evangeliseringssentralen

Postboks 395

5001 BERGEN

Tlf. (05) 31 69 05 - hele døgnet

Seminarer i Oslo:

Tirsdag 8. jan. og ut uken. Åpent for alle. Kontakt Ten Center for nærmere informasjon.

Talere:

Sam Whaley og Tommy O'Dell fra Tulsa, Oklahoma.

Arrangør: Ten Center

ÅNDELIG
MAKTSKIFTE

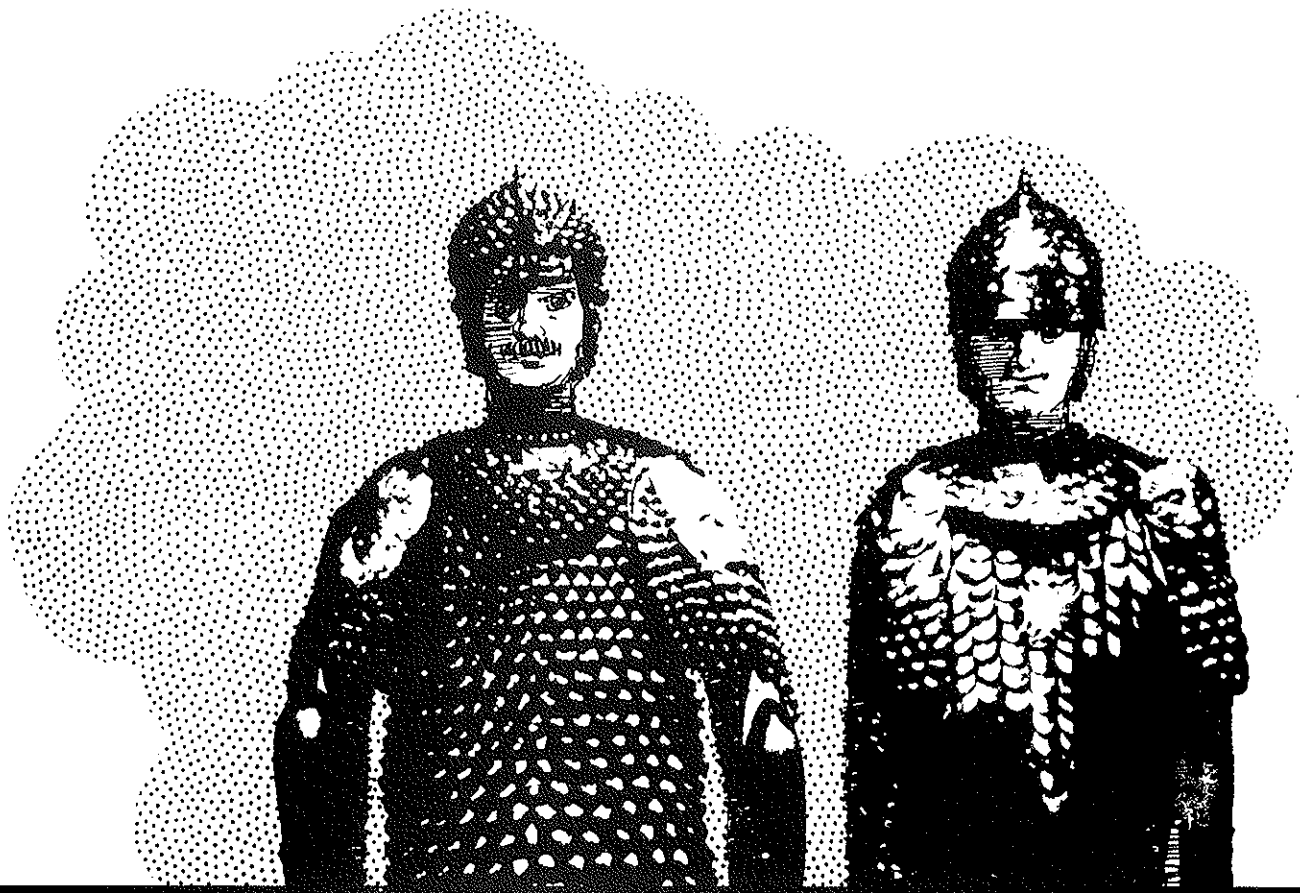

GUDS RIKE
GJENOPPRETTES

FADER VÅR – EN KRIGSERKLÆRING

Gud må ha en samarbeidspartner på gjære. Gud har gjort seg avhengig av at noen mennesker på jorden er ett med Hans vilje for at Han skal kunne handle. Derfor lærte Jesus sine disipler å be: «Skje din vilje på jorden så som i himmelen.»

Når vi begynner å be så store bønner som at «Guds rike skal komme», må vi være forberedt på kamp. Dette er et frontalangrep på mørkets rike.

Tekst: Sven Nilsson
Ill.: Svein Thorkildsen

ÅNDELIG KRIGFØRING

Når vi ber om at Guds rike skal komme, at Hans vilje skal skje og ber om dette når det gjelder konkrete forhold, utløser vi en kamp i åndeverdenen. Vi fører ikke striden selv, men deltar allikevel i den ved at vi fortsetter å holde fast vårt begjær innfor Gud, til fienden har forlatt plassen. En slik kamp kan ta en viss tid, og derfor får også vår bønn en viss utstrekning i tid. Dersom vi slipper taket i bønnen for tidlig, kan det som

har begynt å skje, avbrytes. Vi må da begynne fra begynnelsen igjen neste gang vi angriper samme område. Derfor bør vi kjenne etter i vår ånd når vi har «bedt ferdig». Ikke alltid sammenfaller det tidspunktet med at vi ser bønnesvaret åpenbart for våre ytre øyne. Ofte gis det først til vår tro. Det som er gitt oss på en slik måte, vil siden skje i det åpenbare. «Alt det dere ber om i bønnene deres - tro at dere har fått det, og dere skal få det». (Mark 11.24). Når vi begynner å be så store bønner som «Guds rike skal komme», må vi være forberedt på kamp. Dette er et frontalangrep mot mørkets rike.

Å VÅKE I BØNNEN

Vi har tidligere nevnt lovprisning og takksigelse som måter vi våker på, står fast i bønnen. I Sal 149,-9 står det:

«De fromme skal juble med heder og rope av fryd på sitt leie. De har lovsang til Gud i sin munn og tveegget sverd i sin hånd. De vil ta hevnen over folkeslag og tukte folkestammer, binde kongene deres med lenker og stormennene med jernband. De skal holde dom over dem, slik som det står skrevet, til ære for alle hans fromme. Halleluja!»

Når vi leser disse ordene i lys av Ef 6 om den kamp vi har å utkjempes, der våre fiender ikke er mennesker - «kjøtt og blod» - men ondskapens åndehær i himmelrommet, forstår vi hvilket veldig våpen Gud har gitt sitt folk i lovsangen!

BØNN I ÅNDEN!

En annen hjelp til å holde ut og våke i bønnen er å be i ånden, en mulighet Gud har gitt oss ved Den Hellige Ånd. Når

Paulus underviser om hvordan vi skal føre den åndelige striden, sammenfatter han det hele med:

«Gjør dette i bønn, og legg alt fram for Gud! Be til enhver tid, i Ånden! Våk og hold ut i bønn for alle de hellige...» (Ef 6,18).

Å be i Ånden, eller å be med ånden, får sin forklaring i 1 Kor 14,15. Det handler om å be i tunger med de usigelige sukk, som Den Hellige Ånd leder oss til å bære fram for Faderen, uten at vi egentlig med vår forstand vet hva det er som skjer. Bønn i Ånden er imidlertid et mektig våpen til å bryte igjennom i åndeverdenen. Det er og så en praktisk mulighet, ettersom vi kan gjøre det når som helst, hvor som helst. Det spiller ingen rolle om du er opptatt med andre ting, kjører bil, lager mat, passer barn eller står i ditt daglige arbeid. Ettersom din ånd er et selvstendig «individ» og har en aldeles direkte kommunikasjon med Guds ånd, selv om din forstand ikke er engasjert, er det nettopp denne form for bønn som det henvises til når det står at vi skal be uavlatelig. Bønn i Ånden med tunger er den eneste form for bønn som kan skje uavbrutt under alle omstendigheter. Vent ikke på noen spesiell inspirasjon for å bruke tungetalen! Du har rett til å bruke den på samme måte som du bruker ditt morsmål, når du selv vil og behøver det.

FASTE - ET UTTRYKK FOR BESLUTTSOMHET

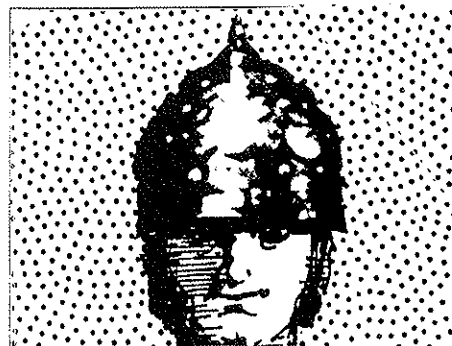
Faste er også et mektig våpen i den åndelige striden. Fastens betydning ligger i at den er et konkret uttrykk for beslutsomhet, at jeg for en tid underordner mitt liv dette ene behovet. Behovet kan være at jeg i hengivenhet søker Herren for Hans egen skyld, for å tilbe og ære Ham. Dersom fasten har dette som mål, kommer jeg ikke med noen bestemte bønneemner, jeg vil bare avsette tid for inderlig fellesskap med Gud.

Men fasten kan også ha det mål at jeg skal stå imot Satan på et bestemt område hvor han har plaget meg, eller det kan gjelde befrielse på en eller annen måte, der Herren har ledet oss til å ta initiativ i bønn. Når det gjelder å overvinne åndsmakter, kan vi ikke klare oss med magiske formler. Satan og hans engler representerer en personlig intelligens og ulike åndsmakter har ulike karakterer. Selve strategien fra fiendens side kan også veksle fra den ene situasjonen til den andre. Da disiplene en gang spurte etter forklaringen på at de hadde mislykkes i å løse en mann som var bundet av onde ånder, avslørte Jesus en hemmelighet som de tydeligvis ikke kjente til eller hadde regnet med: «Dette slag drives ikke ut uten gjennom bønn og faste.» (Mark 9.29).

Da Daniel var tre uker i bønn, fastet han også. Faste er ikke en magisk måte å «undertvinge sitt legeme» for å bli mer «åndelig». Men som uttrykk for beslutsomhet i bønnen, er den et mektig våpen innfor Gud.

EN RETTFERDIG MANNS BØNN HAR STOR KRAFT I SIN VIRKNING

Bønn er menighetens mektigste handling når det gjelder å frembringe forandring

ger på jorden. Jeg vet at en slik formulering umiddelbart motsies med den klassiske formuleringen - «be og arbeid». Men den setningen inneholder også en forræderisk tankefeil, nemlig at bønn ikke skulle være arbeid, dvs. en praktisk handling for å avstedkomme et konkret resultat.

At bønnen på denne måten har kommet i vanry som en innadvendt og verdensfjern privat andaktøvelse, er en Satans strategi for å få menigheten bort fra det eneste initiativ som virkelig kan forandre den åndelige maktbalansen i verden.

Det er ikke kristent arbeid som mangler i dag.

Vi har mye å gjøre - men får gjort lite!

Det er først når vi har forstått hva bønnen kan utrette, at vårt arbeid kan bli troens gjerninger i Herren. ☞

Oversatt av : Anne Hove Sunnarvik

Neste gang: Herren mobiliserer sin arme.

Månedens Dynamis Kassett

holder deg orientert med
aktuelle budskap!

Desember:

«Den profetiske linje i dag» –
Svein Thorkildsen.

Januar:

«Navnet Jesus» – Ulf Ekman

Bringer stormøter fra hele
Norden inn i din bil, ditt hjem
og hjerte!

Slik blir du med:

- Finn kortet for månedens Dynamis Kassett.
- Fyll det ut.
- Postlegg det portofritt!
Månedens Dynamis Kassett –
nesten som å være der.

Serie av
Age M.
Aleskjær

Det nye menneske

ET ÅNDELIG LIV

Artikkel
nr. 4

Mennesket er en ånd som bor i et legeme som har sjel. Når vi blir født på ny, blir vi nye mennesker innvendig, i vår ånd. Fordi denne gjenedte ånd har «evig liv» i seg, dvs. «guddommelig natur» eller «den slags liv som Gud lever», så oppmuntrer Ordet oss til å leve ved ånden.

Kjødet og vår ånd står hverandre imot. Derfor oppfordres vi til å leve ved det indre, skjulte menneske. La ikke kjødet (det ytre menneske) styre deg. Lev ved Kristus, lev ved det indre menneske, din ånd, som har «tro virksom i kjærlighet» som «varemerke».

Paulus taler om at «den åndelige dømmer alt», og at problemene oppstod fordi folk var «kjødige». Han skulle ønske de var «åndelige». (Se f.eks. 1 Kor 2,14-15 og 1 Kor 3,1-4 i 1930-overs.)

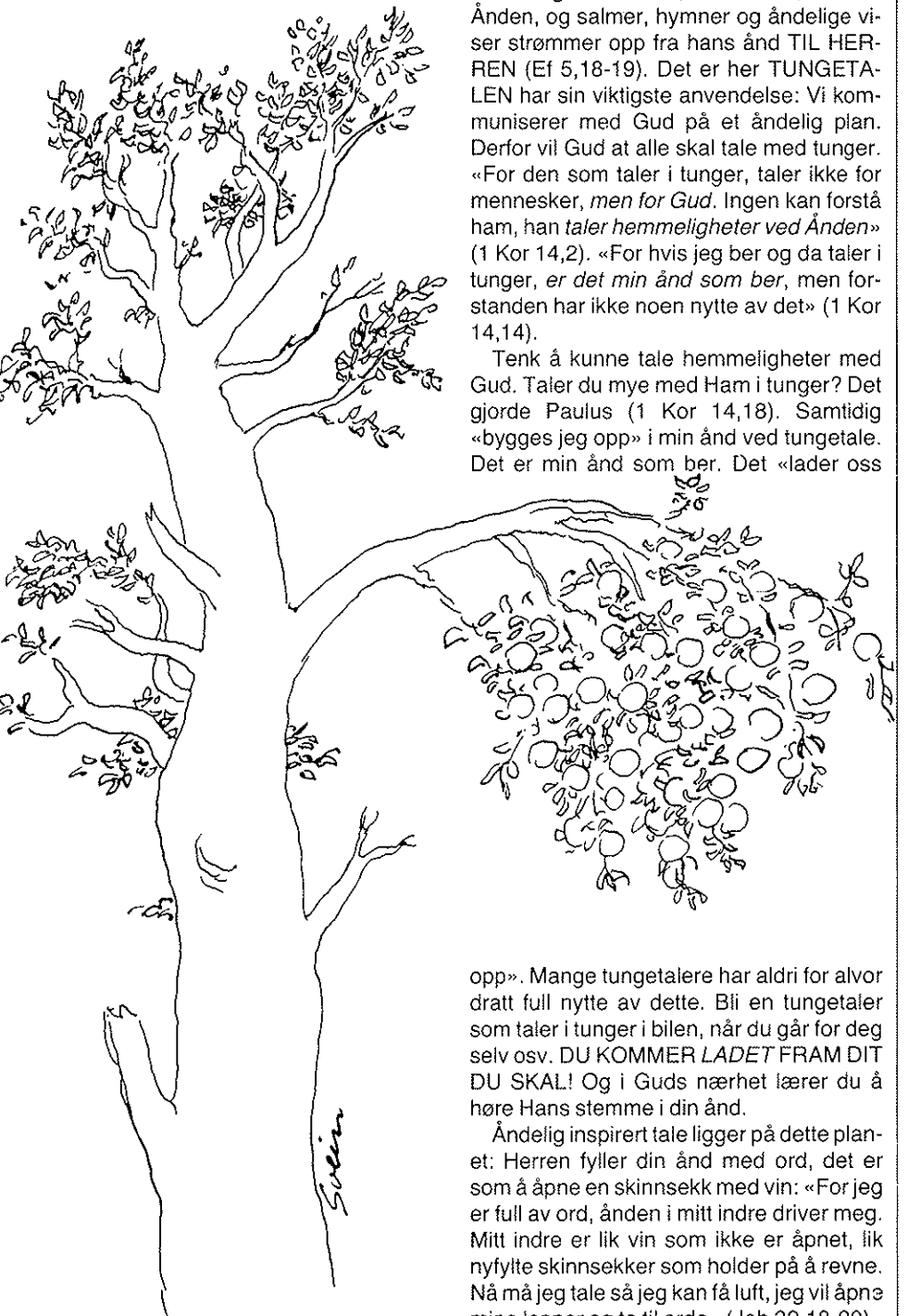
Ut fra det vi har delt i tidligere artikler om at frukten som kommer ut av vår ånd, er kjærlighet, glede, fred osv., forstår vi hva Paulus mener. Jesu eget liv i grenene bringer fram god frukt. For vi er en ånd med Ham. Det er din ånd som er en gren på vintreet, du er en ånd med Ham.

Men la oss også nevne andre sider ved å utvikle sin ånd og leve åndelig.

SAMFUNN MED GUD

Fordi Gud er ånd, er det i vår ånd vi har sanser som kan kommunisere med Gud og være «på Hans bølgelengde». Det er dette som skiller mennesket fra dyr og planter: VI ER SKAPT I GUDS BILDE, VI KAN KOMMUNISERE MED GUD, FOR GUD ER ÅND OG VI ER ÅND. «Men den tid kommer, ja, den er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For slike tilbedere vil Faderen ha. Gud er ånd, og den som tilber ham, må tilbe i ånd og sannhet» (Joh 4,23-24).

Tilbedelse og lovsang strømmer ut fra vår ånd til Herren. Dette er et av kjennetegn-

nene på den som virkelig er full av Ånden innvendig: Han er full, ikke av vin, men av Ånden, og salmer, hymner og åndelige viser strømmer opp fra hans ånd TIL HERREN (Ef 5,18-19). Det er her TUNGETALEN har sin viktigste anvendelse: Vi kommuniserer med Gud på et åndelig plan. Derfor vil Gud at alle skal tale med tunger. «For den som taler i tunger, taler ikke for mennesker, men for Gud. Ingen kan forstå ham, han taler hemmeligheter ved Ånden» (1 Kor 14,2). «For hvis jeg ber og da taler i tunger, er det min ånd som ber, men forstanden har ikke noen nytte av det» (1 Kor 14,14).

Tenk å kunne tale hemmeligheter med Gud. Taler du mye med Ham i tunger? Det gjorde Paulus (1 Kor 14,18). Samtidig «bygges jeg opp» i min ånd ved tungetale. Det er min ånd som ber. Det «lader oss

opp». Mange tungetalere har aldri for alvor dratt full nytte av dette. Bli en tungetaler som taler i tunger i bilen, når du går for deg selv osv. DU KOMMER LADET FRAM DIT DU SKAL! Og i Guds nærhet lærer du å høre Hans stemme i din ånd.

Åndelig inspirert tale ligger på dette planet: Herren fyller din ånd med ord, det er som å åpne en skinnsekk med vin: «For jeg er full av ord, ånden i mitt indre driver meg. Mitt indre er lik vin som ikke er åpnet, lik nyfylte skinnsekker som holder på å revne. Nå må jeg tale så jeg kan få luft, jeg vil åpne mine lepper og ta til orde» (Job 32,18-20).

Om vi lærer oss å leve et åndelig liv, vil vi ofte tale drevet av Ånden. Det er annerledes enn tørre teorier og endeløse formaninger. Dine ord er ånd og liv. Fordi Jesus talte på denne måte, sa de: «Hans tale er med myndighet.» La oss utvikle vår ånd!

SAMFUNN MED HVERANDRE

Åndelige mennesker opplever også å kjenne hverandre etter ånden (2 Kor 5,16). Det er vidunderlig å smelte sammen i ånden, kjenne at vi er ett på samme måte som Faderen og Sønnen er ett (Joh 17,20-23). Da blir vi oppbygd av den tro som bor i brødrene og søstrene og knyttes sammen til en bolig for Gud i Ånden.

Denne slags enhet er det Herren gir oss sansen for når han i dag sammenfører leget med ved hvert bånd som han gir (Ef 4,6). Det å møte en som er født av Gud, gir deg gjenkjennelsens glede og kjærlighet. Da fryder man seg i Herren sammen!

ÅNDELIG INTUISJON

Vår ånd har åndelige sanser (Hebr 5,14). Du har øyne i din ånd som ser lys i Guds lys. Åpenbaring gjør at Ordet blir «vevd inn» i din ånd. Da er du sterk og får det du ber om, for Ordet er i deg (1 Joh 2,14, Joh 15,7). Det stod også: «Den åndelige dømmesesevne, åndelig teft, åndelig dømmekraft. Hvor mye vi ville bli spart for om vi lærte oss å lytte til vår ånd. Vår ånd er Herrens lampe (Ordsp 20,27). Vi har et «vitnesbyrd» i vår ånd (Rom 8,16).

Det er på denne måten vi ledes av Gud: Han gir oss grønt eller rødt lys innvendig, vi merker i vår ånd hva som er rett. Jesus hadde en så klar teft i sin ånd at han straks merket hva fariseerne tenkte (Mark 2,8). Det er nyttig å ha en oppøvd intuisjon i sin ånd! Da kan Herren lede oss ved sin Ånd, den vitner sammen med vår ånd. Lær deg å høre Guds stemme. Det indre vitnesbyrde i din ånd er Guds vanligste måte å lede deg på.

SAMVITTIGHETEN

Vi har også en indre røst i vår ånd, samvittigheten (Rom 9,1). Lær deg å høre Guds stemme. Du lærer det ved å bruke tid i Guds nærhet. Ofte har vi religiøse fordommer som gjør at vår samvittighet er skrøpelig. Da trenger vi lys og kunnskap, så vi kan skjelve mellom det Gud sier og våre fordommer. Da kan Guds lov i sannhet være skrevet i oss.

Men Rom 14 viser oss at enhver skal følge samvittighetens røst i sitt indre, og ikke gjøre noe han ikke har tro for. Tro og god samvittighet hører sammen.

MELDING:

Artiklene: «Midtøsten i fokus», «Omvendelsesmiljø», og «20 spørsmål» fikk ikke plass i dette nr., men kommer siden.

IVAR GRANUM

Nådegave og menighetsvekst

Boken er en samling bibeltimer som pastor Ivar Granum har holdt i sin menighet i Metodistkirken på Hønefoss, og ved flere konferanser og prestemøter. Bibeltimene pløyer dypt i det omfattende emne som nådegavenes betydning for kirkelig fremgang og vekst har.

Vi tror at denne boken vil nå en stor leserskare som med takknemlighet vil oppleve velsignelsene ved de veiledninger som blir gitt.

NORSK FORLAGSSELSKAP A/S

Postboks 2094 – Grünerløkka – 0505 OSLO 5

SETTER DU PRIS PÅ KONA DI?

Hvordan vil i så fall hennes økonomiske situasjon bli dersom du skulle falle fra? Lån, avdrag, andre faste utgifter — ville hun makte det?

Som familieforsørger har du et *forvalteransvar* her. Det er trygt og godt å vite at ektefelle og barn ikke straks vil møte store økonomiske belastninger. **DETTE KAN VI HJELPE DEG MED!**

Og kona? Selv om hun kanskje ikke er i inntektsgivende arbeid, vil tapet av hennes innsats — i tillegg til alt annet — også være et økonomisk tap.

Vi kan hjelpe deg! «Skreddersydd» livs- og

pensjons- og ektefelleforsikring er vår spesialitet. Hos oss får alle spesialbehandling. **DET KAN VI FORSIKRE DEG!**

Og *dessuten*: Skal du bygge eller kjøpe bolig, kan vi hjelpe deg med svært gunstig lån (for tiden 11,5 % p.a.) på spesielle vilkår. Send oss opplysninger om fødselsdata på den/de som skal forsikres, og evt. andre forhold av betydning. Så vil vi straks sende deg tilbud på den/de forsikring(er) vi mener du er best tjent med!

RING ELLER SKRIV TIL OSS!

M. CONSULT, Postboks 389, 3701 Skien.
Tlf. (035) 28 487.

REVISJON - UTFORDRING

Landsomfattende revisjonsvirksomhet under oppbygging søker medarbeidere i distriktene.

Regnskapsutdannelse med erfaring er nødvendig.

Dyktige medarbeidere søkes også til ekstrainnsats i kommende årsoppgjør i Holmestrand — hvor du samtidig får være med i ekspansiv menighets- og sentervirksomhet.

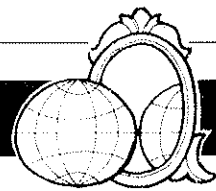
Boforhold kan ordnes.

Skriftlig søknad sendes:

SYSTEM-REVISJON

BILET 16 - 3080 HOLMESTRAND

PELLE STARTER SATELITT-SELSKAP

«Og jeg så en annen engel fly under det høyeste av himmelen, som hadde et evig evangelium å forkynde for dem som bor på jorden, og for hver ått og stamme og tunge og folk» (Åp 14,6). - Jeg tror denne engelen er en satelitt, sier Pelle Karlsson. - Det er ikke englene som har fått befaling om å forkynde evangeliet, men vi troende.

- Ænnå har ikke de troende hatt full frihet til å forkynde evangeliet via radio og TV. Sendingene har enten vært underlagt statlig kontroll, eller vi har vært avhengige av at radio- og TV-selskapene har villet slippet oss igjennom. Men nå er en ny type satelitt-teknologi på vei som vil gjøre det mulig for kristne å spre sitt budskap 24 timer i døgnet, også i den beste sendetiden. Det Pelle her sikter til, er den såkalte direkte kringkastingssatelitten, DBS (Direct broadcasting satellite).

Fordelen med denne satelitt-typen er bl. a. at sendingene kan taes inn med enklere mottakermateriell enn det som er nødvendig for å ta imot sendinger fra dagens kommunikasjonsatelitter. Kostnadene for å sende opp de to DBS-satelittene som er nødvendige for å dekke USA, er beregnet til 1,7 milliarder kroner! Tanken er at en bred front av kristne skal gå sammen om dette gigantiske prosjektet - Karlsson har jo i flere år forkynt om enhet blant Guds barn.

For å kunne ta inn programmene fra Dominion, må mottakeren ha en 24 tommeres satelitt«skål» som ikke koster mer enn et god farge-TV med antenne. Sendingene vil trolig ikke komme igang før i 1987, men Dominion har allerede begynt å selge slikt utstyr for å finansiere oppstartingen. De som melder seg som mottakere allerede nå, vil få utstyret billigere og montert i tide til å ta inn prøvesendingene.

I følge Karlsson har åtte amerikanske organisasjoner fått myndighetenes tillatelse til å sende opp slike satelitter. Hans selskap, Dominion Video Satelitte Inc. (Dominion - herredømme, maktområde), er ett av dem. Denne satelitten har åtte kanaler, og en av dem er satt av til evangelisk forkynnelse og andre kristne programmer. Her vil en døgnet rundt kunne ta inn solid, kristen forkynnelse og undervisning. Karlsson har al-

lerede avtaler med Morris Cerullo, Oral Roberts, John Osteen, Jimmy Swaggart, Robert Schuller og mange flere om sendetid på hans satelitt. De andre kanalene vil inneholde nyheter, undervisning, aksje- og børsnoteringer, videospill, plass for private dataprogrammer, forbrukeropplysninger og mye annet.

Pelle Karlsson er svært opptatt av at hjemmet er en menighet. Derfor mener han at det er viktig at et kristent hjem til en hver tid skal kunne ta inn trossstyrkende TV-sendinger. Dette er en del av hans visjon for Dominion.

Fra Christian Life og svensk Dagen

SKUFFET OVER USA

- Jeg visste at USA ville være langt foran Sovjet i materiell levestandard, men jeg trodde også at det var langt flere kristne her enn det jeg nå skjønner at det er. Dette sier Lida Vashchenko som fikk emigrere fra Sovjet til USA i 1983. - Jeg ble overrasket over å finne mennesker her som ikke bruker sin frihet til å tjene Gud, og at mange har en likegyldig holdning til Ham.

Fra Renewal

Misjonsmarken kommer til oss!

Norge har i løpet av de siste årene blitt et internasjonalt land med ca. 100 000 innvandrere fra 120 nasjoner. Ca. 1/3 av disse kommer fra Asia, Midt-Østen, Afrika og Sør-Amerika. Misjonsmarken er ikke lenger 1 000 mil borte, men rett utenfor vår stuedør!

IKF (Internasjonalt Kristent Fellesskap) er Norsk Luthersk Misjonssambands arbeid mellom innvandrere og flykninger i Norge. Arbeidet ble startet av frivillige i 1970 under navnet Oslo Bible Club. I 1979 ble arbeidet utvidet til et fulltidsarbeid som fikk navnet Internasjonalt Kristent Fellesskap.

IKFs oppgave er å fremme kunnskap om og innsikt i den kristne tro hos innvandrere som kommer fra land der evangeliet er lite kjent. De ønsker også å hjelpe kristne innvandrere til å bli bevart i troen ved å hjelpe dem inn i kristne fellesskap i Norge. En annen viktig oppgave er også å motivere forsamlinger og enkeltpersoner til å ta kontakt med innvandrerne, og spre positiv kunnskap om dem i skoler og foreninger.

De driver internasjonale kontaktgrupper - uformelle samlinger med mat, sang, vitnesbyrd og samtaler, og internasjonale treff som er større samlinger av samme slag. For barna har de internasjonale barneklubber med ukentlige samlinger. For kvinnene har de bagegrupper der særlig norske kaker er populært. Videre har de trimgrupper ut fra tanken om at sport skaper kontakt og åpner for varig vennskap. For å hjelpe innvandrerne til kunnskap om Norge har de hjemmeundervisningsgrupper med språkundervisning og rettleiding om norsk kultur, turer til historiske steder i Norge og sightseeingsturer i feriene. Dessuten driver de en distribusjonssentral for bibler, bibeldeler, traktater, litteratur, video, kassetter o.l. på

de fleste språk som er aktuelle i Norge. Arbeidet drives mest aktivt i Oslo-distriktet, men også i Stavanger er IKF i gang.

Fra Ut i all verden

SVENSKE TENÅRINGER TROR PÅ GUD

52 % av svenske ungdommer mellom 12 og 15 år tror på Gud. Det viser en undersøkelse som det svenske TV-programmet «Barnjournalen» har laget. Ved en tilsvarende undersøkelse for tre år siden var det bare en tredel som svarte ja på spørsmålet «tror du på Gud?».

Erkebiskop Bertil Werkstrøm er ikke overrasket over det positive resultatet: - Jeg hadde ventet meg et slikt resultat. Jeg har nemlig i de siste årene merket en større åpenhet blant unge om religiøse spørsmål.

Bengt Bergenbrandt, sentral i Ørebromisjonsungdom, mener at dette for en stor del er takket være Carolas frimodige bekjennelse. Det er i dag «in» å tro på Gud. Hennes bekjennelse har gitt andre unge mot til å fortelle sine venner om sin gudstro.

Også det politiske partiet Kristen-demokratisk Samling har hatt en øket tilslutning de siste årene, noe de mener delvis skyldes Carolas bekjennelse.

Fra Udfordringen

BIBLER TIL SOVJET

Baptistene i Sovjet har fått tillatelse til å importere 10 000 russiske bibler. Disse blir trykket i Stuttgart, Vest-Tyskland, av United Bible Societies. De vil bli sendt til fellessrådet for evangeliske kristne i Moskva. I 1978 ble en tilsvarende innsending av 25 000 bibler foretatt.

Fra Renewal

JØDENE LESER DET NYE TESTAMENTET

Hvert åttende jødiske hjem i Israel har et nytestamente. Hver fjerde jøde har lest deler av Det nye testamente. Fire av ti jøder mener at spredning av Det nye testamente er skadlig for det israelske samfunn.

Halvparten av de israelske jøder føler ubehag ved kristne misjonærers virksomhet, og to av tre mener at misjonærene ikke burde få arbeide som de gjør.

Dette er noen av resultatene av en undersøkelse som det israelske Bibelselskap nylig har gjennomført.

Fra Udfordringen

HVERDAGSFELLESSKAP I DRABANTBY

Som i så mange andre europeiske land på 60-tallet vokste det også i Sverige opp grå, triste drabantbyer. Dette var myndighetenes forsøk på å avhjelpe den store boligkrisen. Tusenvis av mennesker ble plassert sammen i fantasiløse og sterile miljøer. Etter noen år flyttet mange ut, tilbake ble bare de som ikke hadde ressurser til å flytte. Den sosiale belastningen på disse drabantbyene ble stor. Områdene forfalt og ble utsatt for hærverk. Ett av disse områdene var Kroksbäck i Malmö. Slik var situasjonen da en gruppe kristne, senere kjent som «felleskapet på Kroksbäck», kjente kallet: Der skal vi bo, der skal Guds rike ble synlig for menneskene.

Det begynte med at noen ungdommer som var tent i brann for Jesus gjennom den såkalte Jesus-vekkelsen tidlig på 70-tallet, gikk ut på gatene i Malmö for å vitne. Deres budskap fikk særlig innpass mellom stoffmisbrukere av forskjellige slag, og andre med store sosiale problemer. De forstod snart at disse menneskene hadde bruk for et sterk hverdagsfelleskap. Etter en tid fikk de ved kommunens hjelp overta et nedlagt aldershjem. Her begynte de å bygge et hverdagsfelleskap, og stadig flyttet folk til nabolaget for å slutte seg til.

En stund senere flyttet en del av dem til Rosengård og Kroksbäck, to av Malmøs drabantbyer med dårlig rykte. Miljøet sammen med mennesker med store, sosiale problemer ble nesten for mye. De første som flyttet inn, opplevde en sterk åndskamp. Men etter en tids bønnkamp, lettet trykket. De som hadde flyttet til Rosengård, ga opp og flyttet til de andre i Kroksbäck.

I dag, noen år senere, har Kroksbäck et betydelig bedre rykte. En del av dette skyldes at området har gjennomgått en betydelig ansiktsløftning både ute og inne. Men utenforstående gir ofte det kristne fellesskapet størsteparten av æren. F.eks. når grøntannleggene i området skulle legges, var det lettest å få det til rundt blokkene der de kristne bodde, fordi de greide å motivere barna til å beskytte plantene i stedet for å rive dem opp. Mange av de ufrelste i området uttrykker stor taknemlighet for at de kristne flyttet ut hit, og hjalp dem å høyne standaren på området.

I dag bor det 250 kristne i dette fellesskapet. Noen av dem har kristen bakgrunn og tilhører tradisjonelle kirkesamfunn. Andre har blitt frelst ved at de kristne flyttet til Kroksbäck. Hver uke treffes de kristne i husmenigheter som stadig vokser. Annen hver helg samles alle til felles gudstjeneste og samvær i kirken.

Men de felles samlingene er bare en liten del av fellesskapslivet på Kroksbäck. Daglig møtes mange til mer eller mindre formelle sammenkomster. En forsøker å hjelpe hverandre med praktiske ting som barnepass, oppussing, bilreparasjoner (det er forresten

vanlig at flere eier en bil sammen). Enda viktigere er det at de prøver å hjelpe hverandre til å fungere åndelig og vokse som kristne.

«Vi lever i et økumenisk hverdagsfelleskap på en svært enkel og naturlig måte», sier en av dem. «En kan føle seg ganske forlatt som eneste kristen en vet om i et forstadsområde, og det kan være vanskelig å vinne andre. Her kan vi arbeide sammen og hjelpe hverandre. Å bo spredd blant «vanlige» mennesker, men samtidig nær hverandre, det er noe jeg tror Jesus ønsker vi skal gjøre».

Fra Exodus

MORDER BLIR PREST

Den 30. oktober 1969 myrdet James Nelson sin mor i hjemmet utenfor Glasgow, Skottland. Da var han 24 år gammel. Dommen ble fengsel på livstid.

Etter å ha hørt en preken av fengselspresten, begynte han å be til Gud. Han ble en kristen, og ønsket å tjene Gud. Han bestemte seg for å bli prest. I 1979 ble han frigitt på prøve, og han begynte straks å studere teologi. Nå er han nettopp ferdig med studiene, er blitt presteviet og har begynt på sitt prøveår i en menighet i St. Andrews.

James Nelson har fått diskusjonens bølger til å gå høyt i Skottland. Spørsmålet har hovedsaklig vært om det er tilrådelig at en morder skal gi sjelesorg til andre. Kan han trøste dem som har opplevd at en av deres nærmeste har blitt myrdet? Kan han preke respekt for foreldre? Det viser seg likevel at bare 2 medlemmer har forlatt menigheten etter at Nelson begynte der.

Selv sier han: «Jeg har angret mine handlinger, og kommer alltid til å angre dem». I prøveåret får han ikke forrette sakramentene, men hvis han ellers utfører sin jobb tilfredsstillende, vil han få full ordinasjon neste år.

Fra Udfordringen

HVER TREDJE KRISTEN FORFULGT

Kristendomsforfølgelsene øker over hele verden. Nå bor mer enn en tredjedel av alle kristne - 610 millioner mennesker - i områder der kristne blir forfulgt, melder IDEA. Den tyske evangeliske allianses pressetjeneste.

Mellom-Amerika, særlig Nicaragua, ser ut til å bli et nytt område der de kristnes frihet er truet. I den nordlige delen av Nicaragua ble nylig 17 kirker enten brent, okkupert eller tatt i bruk som ammunisjonslagre. Observatører fra Den Internasjonale Menneskerettskommisjonen mener de ser de første tegn til systematiske forfølgelser av den katolske kirken og protestantiske broderkirker. På Cuba er også presset mot de kristne blitt sterkere. Flere er dømt til 15-20 års fengsel fordi de av religiøse grunner protesterte mot militærtjeneste.

Det vokser fram et kristent fellesskap i denne drabantbyen til Malmö. Her ser vi noen av familiene marsjere i Malmøs gater under MS Doulos besøk i høst.

Fra Sudan meldes det at kristne blir betraktet som annenrangs borgere etter at islamske lover ble gjeninnført. Særlig i Sør-Sudan er mange kirkeledere nå arrestert og spesielle regeringsstropper forfølger kristne i jungelen.

GI AV DIN OVERFLOD

I mange kristne familier i det fattige Burma er det vanlig at husmoren legger til sides en håndfull ris hver gang hun lager mat. Denne risen blir siden solgt, og pengene gitt til misjonærer som går til *unådde folkeslag*.

Tilpasset vår kultur kan vi gjøre det samme ved å gi vekslpengene våre til misjonen. Rundt regnet kan vi spare opp ca 800 kr. hver hvert år ved å legge til sides vekslpenger. Hvis vi alle gir dem til misjon blant *unådde folkeslag*, vil vi kunne nå langt. Noe å tenke på?

Fra Global Prayer Digest

VEKKELSE I MOZAMBIQUE

Menighetene i Mozambique vokser nå så hurtig at hvis veksten fortsetter i det samme tempo, vil landet være 100 % kristent om 20 år.

I 1959 ble alle misjonærer utvist av landet, men myndighetene har siden den gang fått en stadig mer positiv innstilling til de kristne menighetene.

Helt uten vanskeligheter er det likevel ikke for de kristne i Mozambique. Når prestene skal besøke andre menigheter eller steder uten kristen virksomhet, må de ha tillatelse fra myndighetene. Det er også sterkt begrenset hva som er lovlig å importere av Bibler og annen kristen litteratur.

Fra Udfordringen

MEKANE YESUS-KIRKEN VOKSER

Mekane Yesus-kirken i Etopia vokser kraftig trass i de til dels svært vanskelige forholdene som råder for kristne i dagens Etiopia.

Fra 1981 til 82 ble 44 000 mennesker døpt. Medlemstallet vokste fra 550 000 til 580 000, fordelt på 2 000 menigheter.

Fra Udfordringen

PASTOR OG HARDROCKER MØTES TIL BIBELSTUDIE

Björn Stigsson ble frelst for fem år siden. Da var han rockemusiker, men etter omvendelsen vendte han seg også bort fra denne musikkformen. Men etter noen år fikk han kontakt med noen kristne som spilte i en kristen rockegruppe, og han begynte å «jamme» litt sammen med dem. - Da jeg begynte å spille igjen, opplevde jeg at Herren ga meg en visjon, sier Björn. - Jeg skulle gå ut og vinne unge mennesker for Ham gjennom musikken. I dag er han fast medlem av denne gruppen - Leviticus.

Ett behov som Björn opplever, er å få større kunnskap i Guds ord. Fordi han stort sett spiller i helgene, får han liten anledning til å delta i møtene i menigheten sin. Men han møter i stedet pastoren sin, Lars Newman, en gang i uken privat til bønn og bibelsamtale.

- Det hadde selvsagt vært umulig for meg å møte hvert av medlemmene på denne måten, men mine samtaler med Björn gir gjensidig utbytte, sier Lars Newman, forstander i pinsemenigheten i Hjø. Björn får del i Ordet, og jeg får innsyn i hans visjon og ungdommens tenkemåte. Når en ikke liker rockemusikk, har en lett for å skjære all slik musikk over en kam, og forkaste den. Fordi jeg har snakket med Björn, tatt del i hans visjon og ser at han i sin tjeneste står på bibelsk grunn, kan jeg stille meg bak ham og gi ham min støtte, selv om jeg ikke liker denne musikken.

Vi må se litt mer på målsetningen før vi forkaster evangeliseringsredskapet som sådant, enn mange har gjort i den såkalte kristenrock-debatten. Paulus sier at han var jøde for jøde og greker for greker. Skal det en hardrocker til for å vinne rockeinteressert ungdom, vil jeg være med og støtte mitt menighetsmedlem.

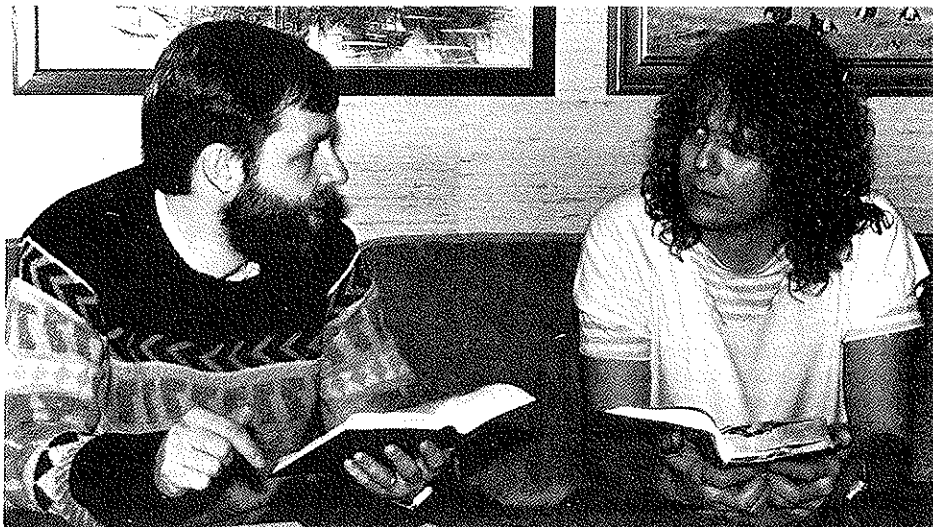
Fra Evangelii härold

NY KRISTEN TV-STASJON I DANMARK

«Kristent TV brøt monopol» skriver Berlinske Tidene over fem spalter på førstesiden.

De som brøt det danske TV-monopolet, var Københavns Kristne Radio/TV, et prosjekt som de to pinsemenighetene i København har tatt initiativ til i samarbeid med TV-Inter. Stasjonen representerer også mange grupper innenfor andre frie menigheter og Folkekirken. Programmene blir sendt fra København med vanlige signaler (ikke kabel eller satelitt) og når hele Sjælland. De har faktisk fått seerrespons fra Sør-Sverige også. Stasjonen holder til i et nedlagt meieri i Glostrup uten for København. Daglig leder for prosjektet er Birger Lind, som også er eneste heltidsansatte i KKR. Med seg har han fem deltidsansatte og et syttitalls frivillige.

- Vi skulle selvfølgelig gjerne ha flere ansatte. Det krever stor innsats av medarbeiderne for å greie et engasjement i KKR i tillegg til full jobb, men vi har ikke råd til flere ansettelser ennå. Det vil koste 1,3 millioner kroner i året å drive KKR. Pengene får vi fra forsamlingene som står bak prosjektet, fra seerforeningen og TV-Inter. Dessuten har vi fått 150 000 kr. fra kulturdepartementet.

KKR har fått tillatelse til å sende 20-25 timer i uken. Disse timene vil de fordele på alle dager i uken. Noen program skal sendes 7.30 på morgenen, mens andre slutter i et-tiden på natten. Av programmer de selv har produsert før oppstartingen, kan nevnes en adventsserie med 25 programmer beregnet på barn. Selvfølgelig skal det også sendes møteoverføringer, men bare en gang i måneden. - Etter vår mening er det dårlig utnyttelse av TV-mediet å sende møteoverføringer, sier Birger Lind.

Den danske hovedstaden blir regnet for en av verdens mest sekulariserte storbyer, og frikirkene står svært svakt. Det blir spennende å se i hvilken grad denne trenden kan snues når de nå får anledning til å forkynne evangeliet rett inn i hjemmene.

Fra svenske Dagen

REKLAMEKAMPANJE FOR NY BIBEL I USA

«Kjærlighet, spenning, visdom og intriger. Alt dette kan du finne i Boken.»

Dette er et av slagordene i kampanjen for salg av Boken. Og Boken det er snakk om, er Bibelen. Men på omslaget står det bare «The Book», og en må lese et stykke inn i den før en oppdager at det er Bibelen.

- Vi prøver ikke å snyte noen. Men hvis det stod Bibelen på omslaget, var det ingen som ville kjøpe den. Folk har så mange fordommer. Dette sier Jeff Jarett til Washington Post. Jarett er markedsføringssjef i CBN, et kristent TV-selskap som står bak utgivelsen sammen med forlaget Tyndale House.

Før CBN begynte det som kalles Bibelprosjektet, ble det foretatt en del undersøkelser. Det viste seg at 48 millioner amerikane aldri leser Bibelen, og dobbelt så mange gjør det meget sjelden. Årsaken er, ifølge Jarett, at mange ikke ønsker å bli satt i bås med bibelleserne, og at de synes språket i Bibelen er tungt og vanskelig. Derfor har CBNs utgave større typer, enklere språk og et nøytralt omslag.

CBN satser 45 millioner kroner på markedsføring av Boken. Markedsføringen skjer gjennom TV, radio, aviser, blader og klistremerker. Den er til salgs i supermarkeder og kiosker. Det mest oppsiktsvekkende med denne bibelutgaven er måten den blir markedsført på. Washington Post skriver at mange forlag nå planlegger lignende kampanjer for sine bibleutgaver.

Fra Udfordringen

Den første islandske bibelen 400 år

Det er bibelår på Island. Isendingene minnes i år at de fikk den første bibelen på islandsk trykket for 400 år siden, i 1584. Det kan de takke den iherdige bisopen Gudbrand Torlaksson for. Sju men arbeidet med trykkingen i nesten 2 år. Det ble en vakker og solid bok. Så kostet den da også 2-3 kuer. Det var 17. gang at hele bibelen ble trykket.

Den nyeste Bibelen kom i 1981, med en ny oversettelse av evangeliene og ellers språklig revidering. Førrige utgave var da 70 år gammel. Denne nye utgaven har blitt meget godt mottatt, og er blitt utgitt i store opplag. Almenna bokafélagid, vissmok landets største bokklubb, hadde Bibelen som «månedens bok» i januar. Mange fler bestilte den enn det de hadde regnet med.

Fra Utsyn

SINGAPORE NYTT EVANGELISERINGSENTRUM?

Singapore, verdens nest mest tett befolkede land, opplever nå en mektig, åndelig oppvåkning: 23,3 % av alle skolelærere er kristne; 7 % av grunnskolebarna, 12 % av ungdomsskole-elevene, 24 % av elevene i videregående skoler og 35,9 % av studentene på universitet og andre høyskoler er kristne!

9-10 % av hele befolkningen i landet er kristne, og de siste 10 årene har kirkene vokst med 14,4 % pr. år. Den karismatiske vekkelsen har hatt stor innvirkning på kirkene i landet. En betydelig del av landets høyere statlige tjenestemenn er karismatiske kristne, det samme gjelder landets ledende forretningsfolk og altså lærere og forelesere.

Det er tydelig at Gud på en spesiell måte nå får innpass i landets høyere samfunnslag. Forbereder Gud Singapore til en like strategisk plass åndelig sett i evangeliseringen av Asia, som landet har geografisk? Flere store misjonsselskaper har allerede lagt sine hovedkontorer til Singapore, blant dem Oriental Missionary Fellowship, tidligere Kina Innlandsmisjon. Landet har et grunnlag for misjon som kan få vidtrekkende innflytelse på Asia. At en stor prosent av landets universitetsstudenter bekjenner en kristen tro, vil ytterligere øke denne innflytelsen.

Fra Christian Life

Start det nye året med frisk trosforkynnelse og salvet musikk.

Gjør som så mange andre: Opplev privatundervisning og trosinspirasjon i ditt eget hjem.

Her er noe av det vi kan tilby deg:

Lovsangskassetter fra Christ for the Nations Institute i Dallas, Texas, USA, hvor de ca. 2000 studentene kommer sammen og lovsynger Herren med en frisk og inspirerende salvelse. Worthy is the Lamb, Sing Praises unto God, Come and Worship, The Glory of His Presence, Burst into song. Kassetten er i stereo, varer ca. 60 min. Pris: kr. 50,- pr. stk.

2 kassetter fra en av de største menighetene i Tulsa, Oklahoma. Singing with Grace 1 og 2. Disse er i stereo, varer ca. 90 min. Pris kr. 59,- pr. stk.

Wenche og Torbjørn Baksvær uttaler om disse 2 kassetter: Vi opplever at disse kassetten fører oss inn i Herrens nærhet. Vi setter dem på når vi vil kjenne «strømmen fra Herren» midt i det hverdagslige.

Kassetten er spesielt inspirerende for oss fordi de dekker alle områder av lovsang, tilbedelse og lovprisning med virkelig «trøkk» i. Det er godt å høre noen som har lært seg å juble for Herren. Det er musikalsk topp kvalitet og sterk salvelse og kraft. For oss er det et forbilde å lede lovsang.

Janny Grein fra Tulsa, Oklahoma har nettopp hatt konserter i Norge. Hun synger Funky rock, Rhythm & Blues, og synger Troens ord med stor salvelse. Mange blir helbredet og frelst i hennes konserter.

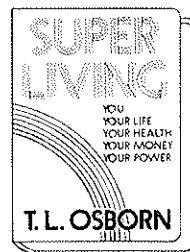
Plater/kassetter av Janny Grein. The best of Janny, Think on These Things, Covenant Woman, He made me Worthy. Tilbud plate/kasset: kr. 69,- vanlig pris LP/MC kr. 75,-.

Thorbjørn Baksvær uttaler etter å ha vært på Jenny Greins konsert: Janny Grein er mer enn en sangerinne. Hun er bevisst hvordan musikken kan brukes til å nå fram til mennesker med Guds kraft og sette dem fri. Hun er salvet av Herren i en sterk profetisk tjeneste. Musikalskt holder hun meget høy kvalitet.

Andre album med 5 kassetter à kr. 175,- av T.L. Osborn Faith to Change your world, Be Alive. Andre album med 2 kassetter kr. 80,- Power for Your Hour, Wise up and Size Up, When Jesus Visited our House, (han forteller om da han fikk se Jesus). Vi anbefaler også: It's Great to Have Faith. En serie på 3 kassetter hver T.L. Osborn preker på en konferanse i John Oseens menighet. Meget trosinspirerende, kr. 110,-. Dessuten: Life from Mexico: 4 kassetter fra korstog i Mexico der kroplinger går, blinde får syn, osv. Stor forkynnelse og mektige mirakler. Ring/skriv etter komplette lister.

← Say «yes» to God's success
2-Cassette Album

Super living
5-Cassette Album

← God's unbeatable husband/wife team
2-Cassette Album

To couples with love
2-Cassettes

← Miracle prayer
2-Cassette Album

TROENS ORD, P.boks 1940, Vika 0125 Oslo 1. Tlf. 02/64 38 39.

Ansök redan nu till
LIVETS ORD BIBELCENTER
för läsåret 1985-86!

NYHET!

Sandy Browns fullständiga vittnesbörd finns nu som bok. Beställ den och ge till icke kristna.

Livets Ord har ett antal undervisningsband med bibellärare Ulf Ekman som på ett utmärkt sätt ger dig den grund i Guds Ord som du behöver för att leva ett övervinande trosliv och få del av och kunna förmedla Guds överflödande liv och kraft till andra. Här följer en lista på de titlar som finns:

- UE001 Blodsförbundet
- UE002 Auktoriteten i namnet Jesus
- UE003 Vad tro är
- UE004 Fungerande tro
- UE005 Den goda bekännelsen av Guds Ord
- UE006 Din identitet som ny skapelse
- UE007 Vår position i Kristus
- UE008 Vælde genom rättfärdighet
- UE009 För att tillintetgöra djävulens gärningar
- UE010 Är det Guds vilja att hela alla?
- UE011 Guds armé - Gå ut och vinn världen
- UE012 David och Goliat - Trons initiativ
- UE013 Abrahams välsignelse är vår
- UE014 Ekonomiskt välstånd - Guds syn på pengar
- UE015 Du kan vitna
- UE016 Den troendes auktoritet
- UE017 Bibelns syn på lidande
- UE018 Vet du om att du är rättfärdig
- UE019 Ande, själ och kropp
- UE020 Sinnets förmelse
- UE021 Förbered för vårregnet
- UE022 Seger over onda andar
- UE023 Tro och uthållighet
- UE024 Den Helige Andes gåvor. Del 1
- UE025 Den Helige Andes gåvor. Del 2
- UE026 Lär dig att ledas av Guds Ande
- UE027 Förbön i anden - barnsnödsbön
- UE028 Guds vapenrustning

- UE029 Jesus, trons hövding och fullkommare
- UE030 Tjänstegåvorna i Kristi kropp
- UE031 Hur du leder någon till dopet i den Helige Ande
- UE032 Lovsangens funktion
- UE033 Ge inte djävulen något utrymme - NYTT! -
- UE034 Varför djävulen avskyr tro - NYTT! -
- UE035 Att bedja trons bön - NYTT! -
- UE036 Ha ditt sinne vänt till det som är dærovan - NYTT! -
- UE037 Gör som Abraham gjorde... - NYTT! -
- UE038 Smørjelsen - vad den är och hur den fungerer - NYTT! -

Enskilda undervisningskassetter kostar 30:-/st.

Månadens kasset dec
Nytt band av Ulf Ekman!

"Du är fri ifrån lagens förbannelse"

Allt vad Jesus vann for dig på korset genom sin död og oppstandelse vill Gud se forverkliget i ditt liv. Undervisningen på denna kasset ger dig klarhet i vad Jesus löst dig ifrån og for att du ska kunna leva i Guds välsignelse på livets alla områden.

Du kan bli medlem genom att anmäla dig till: Livets Ords Månadskasset (förtur kassetklubb) Box 24050, 750 24 Uppsala, Tel. 018-12 64 74, 10 58 82. Då skickar vi dig en aktuell undervisningskasset varje månad. (Skriftlig uppsägning en månad innan)

Medlemspris: 22:- + porto
Icke medlem: 30:- + porto

För beställningar ring eller skriv till
Livets Ords Förlag
Box 24050, 750 24 UPPSALA
Tel. 018-12 64 74, 10 58 82

STEINER-SKOLEN - ER DEN KRISTEN?

Etter som avkristningen går frem i vårt land blir det lettere for ikke-kristne grupper å infiltrere og forsøke å utnytte det vakuum som oppstår. Mormonere, Jehovas vitner og en del andre antikristelige bevegelser kjenner vi til, men nå begynner også gamle hinduistiske og buddhistiske bevegelser å strømme på oss i nye klesdrakter. Det gjelder å kunne sin Bibel for å vite hvordan vi skal kunne kjenne igjen disse antikristelige bevegelser (1. Joh. 4, 1-3).

Samtlige okkulte sekter fornekter at Jesus er Guds sønn og at det finnes forsoning i Jesu blod (okkultisme = åndsretning preget av interesse for hemmelighetsfull visdom om ukjente krefter i naturen og menneskelivet). De fornekter at Jesus er Gud, og opphøyer mennesket i stedet. Disse sekter kan være veldig moralske, og kan lære sine medlemmer å leve et høyverdig etisk liv. Dette gjør det vanskelig for mange å avgjøre om de er kristne eller ikke.

En slik sekt er det antroposofiske selskap som står bak Steiner-skolen (antroposofi = visdom om mennesket; navn på en filosofisk åndsretning grunnlagt av Rudolf Steiner). Folk flest vet lite om antroposofien. Det er ganske naturlig da deres innerste lære og ritualer er hemmelig for alle som ikke er innviet i dette selskapet. Nå har de imidlertid begynt å informere og spre opplysninger over hele landet for å få fotfeste for sine skoler.

Tekst: Annie Kjøniksen

Lærem

Steiners lære er innviklet og fantasifull. Det er nesten umulig å gi et kortfattet bilde av den. Den vokste frem som en slags protest mot materialismen, kanskje spesielt mot Darwins utviklingslære. Men Steiners svar er egentlig bare en ny, åndelig form for evolusjonslære (utviklingslære), og nøkkelen til denne evolusjonen er reinkarnasjonen (gjenfødselen) for mennesket såvel som for jorden. Jorden skal ifølge Steiner gjenfødes sju ganger. Først som Saturn, siden solen, månen, jorden (der er vi nå), deretter Jupiter, Venus og Vulcanus.

For hver ny gjenfødsel av jorden utvikles også mennesket til et høyere nivå for tilslutt å nå sin fullkomne status hvor det innser forholdet mellom ånden og naturen på en riktig måte. I 1909 begynte Steiner å utvikle sin lære om to Jesus-skikkelser. Jesus er et sentralt tema i Steiners undervisning. Steiners system er derfor en langt større utfordring enn de fleste andre okkulte åndsretninger. Mange av antroposofe-

nes lokale foreninger i Sverige kaller seg «Kristne okkulte selskapet». Her i Norge kaller de seg «Kristensamfunnet».

Jeg gikk på et orienteringsmøte som det antroposofiske selskap arrangerte. En av deres prester skulle tale om hva som skjer når vi dør og deretter. Det dreide seg om reinkarnasjon og spiritisme. Presten konkluderte med at det er større mulighet for åndelig kontakt med et menneske etter døden enn når det er i live. Søkende mennesker hadde funnet veien til dette orienteringsmøtet.

- To Jesus-skikkelser

Ifølge Steiner var Jesus to personligheter; den ene ble født i Betlehem, den andre i Nasaret. Den ene var en gjenfødsel av Zaratrastas ånd, mens den andre var formet av Buddhas ånd. Da Jesus i 12-årsalderen var med sine foreldre til templet i Jerusalem, forentes de to ånder. Ved dåpen i Jordan mottok den forente Jesus den høyeste solånden. De krefter som virket i ham, var hele tiden kosmiske krefter som kom fra sol og stjerner.

Rudolf Steiner i 1923 – Antroposofiens grunnlegger

Steiner selv talte ofte om hva han kalte «det femte evangeliet». Det er denne fortellingen om «Jesus» som siden er blitt fylt ut med en mengde fortellinger og legende-lignende historier om hva Jesus gjorde fra 12-års-alderen til dåpen i Jordan. Han taler også om evangeliene som skrifter som bare er til for, og som bare kan forstås av innvidde.

Alt dette er bare en liten del av det komplekse system av lærer som finnes innen antroposofien.

Det finnes ingen tilgivelse gjennom Jesu død på korset. Jesus reduseres til et «begrep» som er vanskelig å forstå. Steiner selv uttrykker det som «guddommelige åpenbarelser» som finnes i oss, og som han selv opplevde gjennom meditasjon.

Mennesker forblindes

Det som gjør det så vanskelig for mange, er at denne sekten, akkurat som mange andre villfarelser, har tatt uttrykksmåter og navn fra Bibelen for på denne måten å forblinde mennesker.

Steiner forklarte at hans lære er en «kristen illuminasjon» (lys). Dette er et uttrykk som brukes av djeveltilbedere over hele verden og som blant annet ligger til grunn for frimureri, rosenkrantzere og okkulte selskap. Når vi undersøker Steiners lære, finner vi at den er okkult.

Det finnes ingen antydning i Steiners lære om at Jesus er Guds sønn, at han kom for å frelse menneskene fra synden, at han døde for våre synder og at Jesus Kristus er den eneste veien til Gud. Tvertimot. Det finnes ingen frelse i ham, det behøves ikke da det ikke finnes noen fortapelse. Ifølge Steiner var Jesus kun en profet.

Pyntet på fasaden

Steiner-skolen er denne sekts forsøk på å vinne nye medlemmer. Der har de «pyntet på fasaden». Når man ser på programmet for denne skolen, ser det veldig bra ut. Blant annet fremholder man betydningen av at hver elev skal få mulighet til en selvstendig utvikling uten stress i undervisningen, at hver elev skal få anledning til å utvikle sin personlighet og lære seg å leve et fint moralsk liv. For å oppnå dette annonserer de blant annet at de i sitt program har «eurythmy», en slags dans som skal frigjø-

re mennesket og gjøre det lettere for det å bruke sin sjelelige energi og oppnå kontakt med «kosmos», dvs. den åndelige verden.

Barn trenes i okkultisme

Steiner-skolene er ganske store og vel utbygde i USA. Blant annet finnes et stort senter i byen Sacramento i California. Rudolf Steiners forskjellige bøker ligger til grunn for det materialet som brukes i disse skolene. Ofte er det mennesker fra høyere sosiale kretser i USA som sender sine barn til disse skolene. Undersøkelser viser at mange av disse foreldrene er ledere innen frimureriet og okkulte sekter. Deres barn får tidlig i livet en innføring i okkultisme og lærer å forkaste den Jesus som Bibelen underviser om. Mennesker som har kommet løs fra disse læresystemer og er blitt frelst, påpeker at nye medlemmer til disse sektene ofte rekrutteres blant dem som har gått på Steiner-skolen.

Lederne for Steiner-skolen i Sverige og Norge arbeider på samme måte som i USA. De leier ofte lokaler av kristne forsamlinger til sine orienteringsmøter for på den måten å gi sine møter et kristent preg. Videre inviterer de kristne fra ulike samfunn for på den måten å få innpass hos uvitende og søkende mennesker som lengter etter åndelige verdier.

Pastor på skolebenken

I en lokalavis leste jeg forleden et intervju med en baptistpastor som hadde satt seg på skolebenken i Steiner-skolen, og han talte varmt deres sak. Etter 3 ukers skolegang ville han bli en fanebærer for Steiner-skolens idéer.

Denne artikkelen fikk meg til å våkne opp for nødvendigheten av å be frem åndsfylte ledere, Guds menn og kvinner som vil stride for det sanne evangelium om Jesus Kristus (Ef. 6, 10–12 og 1. Tim. 6,12).

Hvem står bak Steiner-skolen?

For å kunne forstå hva antroposofien og Steiner-skolen står for, bør vi undersøke hvem som har skapt denne bevegelsen og dette skolesystemet da hele systemet er oppbygd på og holdes i live ved de skrifter som grunnleggeren har utarbeidet. Grunnleggeren var Rudolf Steiner, født 1861 i Østerrike. Han begynte tidlig å studere naturvitenskapelige emner. I 1902 ble han medlem av den okkulte åndsretning teosofien som helt forneker at Jesus er Guds sønn (teosofi = visdom om Gud; filosofisk åndsretning som delvis bygger på en sammensmeltning av forskjellige religiøse systemer og med særlig tilknytning til indisk religionsfilosofi med lære om reinkarnasjon (gjentfødsel)). Han brøt senere med denne sekten og grunnla det antroposofiske selskap. Nesten samtidig, i 1913, ble det også i Sverige grunnlagt et antroposofisk selskap. Her i Norge vinner Steiner-skolen nå mer og mer terreng.

Furnäs Bibelcenter

er er tverrkirkelig arbeide som har som mål å gi all Guds folk undervisning og erfaring basert på Guds Ord.

- Vi vil hjelpe deg å oppdage og utvikle dine gaver og ditt kall.
- Vi vil hjelpe deg til å tjene i Kristi legeme i Ånd og kraft med det Herren har gitt deg.
- Furnäs bibelcenter tilbyr tre ulike alternativ for undervisning og fellesskap.

HELTIDSKURSER: For deg som vil gå minst en termin.

DELTIDSKURSER: For deg som vil være med enkelte uker, for å høre enkelte emner og talere

TEMAHELGER: For deg som vil være med en helg hvor det undervises i et aktuelt emne.

Hvert emne intensivleses.

Talere kommer fra mange ulike hold for å undervise.

Vårterminen begynner 7. januar 1985. Ring eller skriv for nærmere informasjon.

Furnäs ligger bare ca. 18 mil sydøst for Oslo!

FURNÄS BIBELCENTER

S - 666 01 Bengtsfors, Sverige
Telefon fra Norge 095-46-531-11 625

Fysisk mishandling. Forts. fra side 40

skje ordene i 5 Mos 31,8 kan være til trøst for deg? «Herren vil selv gå foran deg. Han vil være med deg. Han slipper deg ikke og svikter deg ikke. Vær ikke redd og mist ikke motet.» Det går an, midt i problemene og vanskelighetene, å ha et så intimt og nært forhold til Gud at «mine prøvelser de blir så små og ringe, når HAN for hjertet åpenbarer seg». Jeg tror at Gud vil gi ekstra kraft og styrke til den som for Hans skyld velger en slik løsning. »Som dine dager er, skal din styrke være» (5 Mos 33,25).

Den beste løsningen er naturligvis at den som mishandler, får et møte med Gud og blir løst fra sin sykdom. Men fordi de fleste som er plaget på denne måten, ikke innrømmer at de er syke, er det ofte vanskelig å få dem til å snakke om problemene. De tror de er friske og at «alle andre» er syke.

I Matt 10,1 «ga Jesus disiplene makt til å drive ut urene ånder og til å helbrede alle sykdommer og plager.» I Jesu navn har altså en troende makt (eller autoritet) også over slike sykdommer (se Mark 16,17). Ved at vi som er kristne, inntar vår stilling i Kristus og bruker den autoritet og makt Han har gitt oss, kan vi være med på å løse mennesker, også mennesker som er plaget i sitt følelsesliv.

MIST IKKE MOTET

Til deg som blir mishandlet, vil jeg si: Mist ikke motet. Du er verdifull i Guds øyne. Gud elsker deg så høyt at han ga sin Sønn for deg. Ikke bare for at du skulle bli frelst og komme til himmelen en dag, men for at du i Kristus skal vinne seier *her i livet* (Rom 5,17). Jeg vil også du skal vite at det er mange som har det som deg, som lider i det stille med en syk ektefelle. Når du føler det som verst, når ektefellen din trækker på deg og prøver å få deg til å virke så liten og ynkelig som mulig, se hen til Jesus: «Se opp til ham og strål av glede, så skal du

aldri rødme av skam...Herrens engel slår leir til vern om dem som frykter Herren og frir dem ut av fare» (Salm 34,6;8).
Apostelen – forts. fra side 43

denne stillingen, beror ofte på at han har vært med på å bygge flere menigheter. Sammenligner en de fem ulike tjenestene med fingrene på en hånd, kan en si at apostelen ligner tommelen. Tommelen er den som er rettet mot de øvrige. Profeten ligner pekefingeren som viser veien. Evangelisten er langfingeren som når lengst. Hyrden er ringfingeren som bærer tegnet på troskap mellom brud og brudgom, og læreren er lillefingeren som gjør det mest nøyaktige arbeidet. I følge dette bildet er apostelens - tommelens - oppgave å samarbeide med de andre tjenestene. Paulus nevner både apostlene og profetene som menighetens grunnleggere: «Oppbygget på apostlernes og profetenes grunnvoll.» Skal Guds menighet bli et forenet folk, en åndelig maktfaktor i samfunnet og en samordnet hær i den åndelige krigen, må apostlene og profetene arbeide sammen. I de forskjellige kirkesamfunn finnes både apostler og personer som er profetrøster, men det er ennå ingen dypere kontakt mellom dem. Men om de finner hverandre i et dypt fellesskap, kommer Guds menighet til å innordne seg i enhet under hodet, Kristus, og under et forenet lederskap.

Åndelig fødsel – fra side 44

underbare åndelige forståelse av Ordets mektige profetiske fødekraft.

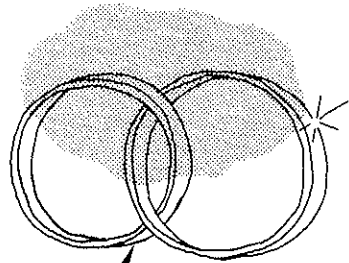
De store og mektige, de vise og kloke kom sammen i motstandsånden for å utrydde profetfødselen Jesus av Nasaret. Menighetene i dag skulle være en Maria og Elisabeth, en mor som føder og fostrer fram åndelige sønner og døtre som bærer profetordet og profetånden videre til kommende generasjoner. Menighetene skulle føde fram åndelige vekkelse, hvor

Fortsetter side 47

Har du spørsmål eller ønsker om emner som skal behandles i denne spalten så skriv til: Anne Hove Sunnarvik 6943 Naustdal Tlf. 057/19 548

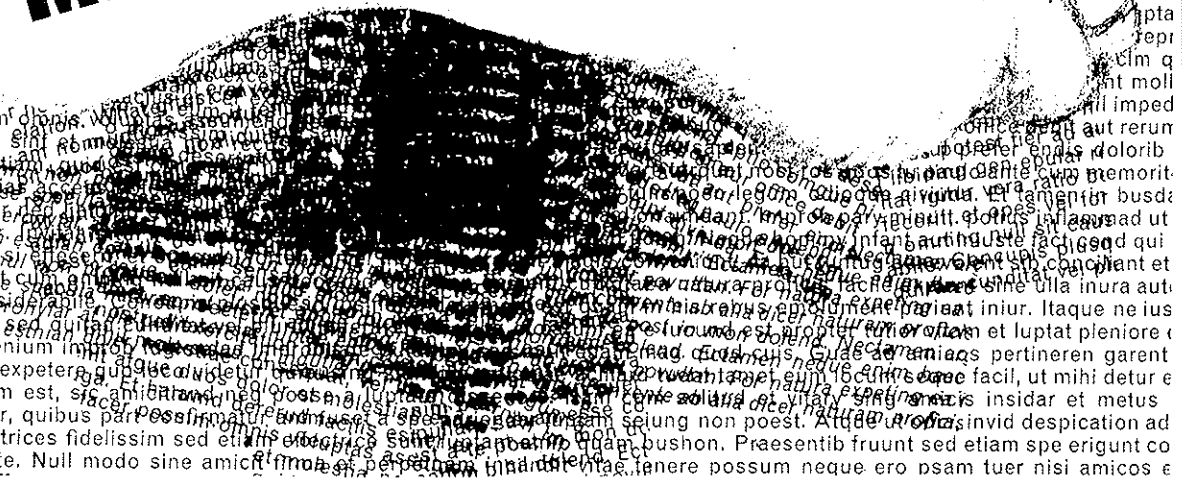

Kriser i ekteskapet

dolor fuga. Et placeat facer p...
niet ut er repuc...
ego cum tene se...
ce et nebevol mo...
st neque nonor in...
iocendesse videat...
duo conetud notin...
rdium caritat praes...
ion est nihil enim...
per se ipsad opta...
incommod quae...
etend quam nost...
i, de quib ante...
et amicitian...
icitian non...
or most es...
et boct...
ect erg...
Praed...
id no...
curo...
prof...
spect...
erong...
i tant...
olor si...
m, quis...
it esse...
em delenit...
dolor fuga. Et haf...
placeat facer possim...
niet ut er repudiand...
ego cum tenes...
e et nebevol...
st neque non...
iocendesse videantur...
duo conetud...
rdium carit...
on est nihil...
er se ipsad...
incommod quae egenium imp...
tend quam nostras expetera...
de quib ante dictum est...
it amicitian comparar, quibus par...
citian non modo fautrices fidelissim sed et...
or most es muy fuerte. Null modo sine amicit...

PSYKISK MISHANDLING

Den fysiske mishandlingen er mye omtalt i massemedia, men det denne atikkelen først og fremst tar opp, er den psykiske mishandlingen som kan foregå innenfor ekteskapet.

...provident...
...solu...
...repellend...
...tenetur...
...torq...
...um poe...
...um dant...
...injuste fact cond qui...
...sib conciliant et...
...inura aut...
...injur...
...vitam et luptat pleniore...
...cuis...
...facil, ut mihi detur e...
...insidar et metus...
...despication ad...
...erigitur co...
...nisi amicos e...
...angorib...
...inhaerent...
...grar...
...ailman...
...erit p...
...petivit aut etian...
...anim...
...ha...
...liciat...
...one...
...pta...
...repr...
...clm q...
...nt moll...
...imped...
...aut rerun...
...dolorib...
...memorit...
...busd...
...ad ut...
...facigod qui...
...concupiant et...
...injur...
...luptat pleniore...
...garent...
...facil, ut mihi detur e...
...insidar et metus...
...non poest...
...despication ad...
...erigitur co...
...nisi amicos e

Mishandling innenfor rammen av et kristent ekteskap skulle man tro var et unødigt tema å skrive om. Dessverre kommer det signaler som viser at dette kan forekomme. Hva skal man gjøre i slike situasjoner, når livet blir vanskelig? Dette er siste artikkel i denne serien om «Kriser i ekteskapet».

Vi skal ta for oss et spesielt emne, men for dem det gjelder, er det uhyre vanskelig og smertelig. Vi kan kalle det MIS-HANDLING.

Når vi sier ordet «mishandling», tenker de fleste sikkert «fysisk mishandling». Men dette er bare en del av den mishandling et menneske kan bli utsatt for. Vi har alle hørt om f.eks. «barnemishandling», og vi vet at denne kan skje både på det fysiske og psykiske området. De som arbeider med barn og ser konsekvensene av begge former for mishandling, sier at den psykiske

mishandlingen et barn blir utsatt for, setter dypere spor enn den fysiske.

Når det gjelder voksne mennesker, har det i de senere år kommet for dagen at det også foregår mishandling innenfor ekteskapet, i «hjemmets lune vrå». Ord som «koneplageri» og «kvinнемishandling» er blitt en del av vårt daglige vokabular. For mange er det bare ord, og vi assosierer det kanskje med en ørefik: «Hun har vel irritert ham med alt maset sitt», tenker vi kanskje. «Hun fortjener å bli strammet opp litt av og til». De som er utsatt for mishandling fra sin ektefelle, vet at det dreier seg om alt annet enn «ørefik» og «dask».

Den fysiske mishandlingen er mye omtalt i massemedia og vi skal ikke komme noe særlig inn på den, selv om det som foregår på det området, er ille nok. Det vi spesielt skal ta opp, er den psykiske mishandlingen. Hvorfor skjer den? Hvordan arter den seg? Hvilke resultater får den?

Når det gjelder fysisk mishandling, er det som oftest kvinnene som blir utsatt. Hovedgrunnen er sikkert at mannen er fysisk sterkere, og derfor har han et overtak på kvinnen. Når det gjelder den psykiske mishandlingen, kan både menn og kvinner bli utsatt for denne, men vi skal i det følgende tenke oss at det er kvinnen som er «ofret».

Jeg vil også gjøre oppmerksom på at dette ikke er noen psykologisk utgreiing om emnet, men en vurdering gjort på grunnlag av Guds ord og samtaler med mennesker.

HVORFOR SKJER MISHANDLING?

Hvordan kan to mennesker som i utgangspunktet er glade i hverandre og som begge to ønsker å få det beste ut av livet, ende opp i en situasjon hvor den ene «denger løs» på den andre? Hva er grunnen til denne ondskapen?

Vi leser i Jakobs brev 4,1: «Hvor kommer all striden og spliden hos dere fra? Er det ikke fra lystene, som fører krig i lemmene deres?» Og fra Efeserbrevet 6,12: «For vi har ikke en kamp mot kjøtt og blod, men mot makter og myndigheter, mot verdens herskere i dette mørke, mot ondskapens åndehær i himmelrommet.» Ondskapens åndehær er ledet av den onde selv, djevelen. Han, «tyven, kommer bare for å stjele, drepe og ødelegge» (Joh 10,10). All ondskap har sitt utspring og sitt opphav i den onde. «Dere har djevelen til far, og dere vil gjøre det deres far ønsker. Han har vært en morder fra begynnelsen...» (Joh 8,44). All ondskap kommer fra den onde. Som Guds natur er kjærlighet, er djevelens natur ondskap. Han kan ikke noe annet enn å være ond. Og på samme måte som Gud manifesterer sin kjærlighet gjennom sine barn, manifesterer djevelen sitt hat og sin ondskap gjennom sine barn - djevelens barn vil gjøre det djevelen ønsker. Guds barn er drevet av Guds Ånd, djevelens barn er drevet av djevelens ånd.

En mann som plager sin kone, er drevet av djevelen. Det er ikke sikkert at han vil innrømme det, kanskje han utad gir inntrykk av å være en «god» kristen, men hans gjerninger røper hvem som driver ham. I 2 Tim 3,5 står det om noen som «i det ytre har gudsfrykt, men de fornektet kraften». Det er lett å havne i det uføret hvis man ikke stadig holder seg nær Herren.

Når en mann mishandler sin kone, skyldes det altså at han lar den onde gjøre sine onde gjerninger gjennom seg. For noen er det bevisst, og da kan man kanskje ved samtale, sjelesorg osv. komme ut av dette. Verre er det dersom denne ondskapsfullheten skyldes sykdom. Det er nok å nevne

ord som depresjon, psykose, schizofreni.

I et medisinsk familieleksikon står «schizofreni» bl.a. forklart slik: «En alvorlig sinnslidelse kjennetegnet ved svære forstyrrelser i tankevirksomheten og følelseliv. Personer som utvikler schizofreni, vil i mange tilfeller ha vært utsatt for sterk emosjonell belastning i barndommen... Sykdommen består i en gradvis svekkelse og til slutt opphør av tenkeevnen, sykkelig mistenksomhet og forfølgelsesforestillinger, fullstendig bevegelsesblokkering og apati, voldsom og planløs aktivitet, forvirret og bisarr opptreden forbundet med storhetsvanvidd... Hos en schizoid person kan man iakttå et adferdsmønster preget av forstyrrelser som gjør livet vanskelig for ham selv og hans omgivelser...»

HVORDAN SKJER MISHANDLINGEN?

Ved Adams fall kom synd og sykdom inn i verden. All sykdom har sitt opphav i den onde, også psykiske sykdommer. Men det er neppe noen sykdom som berører de nærmeste på en slik måte som psykiske sykdommer. Som vi leste ovenfor, fører psykiske sykdommer til at livet blir vanskelig for «ham selv og hans omgivelser».

Psykisk mishandling skjer ved at man blir oversett, fullstendig neglisjert, latterliggjort, «fordummet», utsatt for sjikane i andre menneskers påhør osv. Men fordi den syke stort sett ser «frisk» ut, vil den som blir mishandlet på denne måten, ofte ikke bli forstått. Det er ikke noen ytre tegn på mishandlingen, det finnes ingen blåmerker eller brukne armer man kan vise fram. I stedet opplever den som blir mishandlet, at det settes store, dype sår i det indre. Man får mindreverdigheidskomplekser av stadig å høre hvor dum og kjedelig man er. Når de to kanskje er ute sammen blant venner og familie, kan den syke oppføre seg «normalt», men så snart de to kommer for seg selv, er det akkurat som om han bytter personlighet. Han er på samme tid to forskjellige personer.

Som vi leste i leksikonet, er ikke dette en sykdom som kommer plutselig, den utvikler seg over tid. Derfor vil den ofte ikke komme tydelig fram før etter noen års ekteskap. Til å begynne med er det kanskje bare enkeltepisoder som tyder på at ikke alt er som det skal, men etter hvert forekommer disse episodene oftere og oftere. Det kan f.eks. være at mannen stenger telefonen, åpner post som kommer til kona, nekter henne å være sammen med andre mennesker, og underkuer henne på alle tenkelige måter. En ellers glad og munter kvinne vil etter en tid bli «knust», miste all energi, føle seg uønsket og unødvendig. Dette er også mannens hensikt. Sykdommen er nemlig slik at han ønsker å hevde seg selv, vise sin styrke og fremme sin egen person på alle områder. At et slikt forhold kan føre til en alvorlig krise, sier seg selv.

OMGIVELSENE REAKSJON

En kvinne som kommer med et blått merke og en brukket arm, vil naturligvis få omsorg og forståelse av omgivelsene. Alle kan se at hun har vært utsatt for mishandling. Familie og venner forstår.

Når en kvinne etter flere års «stille» mishandling bryter sammen, har hun ikke noe synlig å vise til. Utad ser alt idyllisk ut, mannen oppfører seg strålende ute blant folk, er høflig, selskapelig, morsom og omtenkksom. En dag kommer kona gråtende til en venninne og sier at hun klarer ikke mer: «Han er så fryktelig, han bryr seg ikke om meg, han tillater ikke at jeg gjør noe verken for ham eller noen andre...» Og venninnen skjønner ingen ting. «Han som er så snill, han som er sånn en kavalier...» Og fordi ingen forstår, blir byrden enda verre å bære, og hun stenger seg enda mer inne og tør til slutt ikke gå ut blant folk lenger. Dette gir naturligvis mannen en mulighet til å omtale henne som «deprimert, menneskesky, lite interessant» osv. Slik kan det fortsette til kona til slutt i fortvilelse prøver å gjøre slutt på sitt eget liv.

Kanskje uvitenheten og vantrøen hos de nærmeste er like tung å bære som selve mishandlingen? Jeg vil gi et råd til deg som mottar en slik betroelse eller som skjønner at noe er galt hos en av dine venner: TRO DET. Uansett hvor usannsynlig det virker, tro det. Mange kvinner blir mishandlet på denne måten i det stille i årevis. Dersom en av dine venner kommer og forteller at hun er blitt utsatt for denne form for mishandling, vis medfølelse og forståelse. Det en slik kvinne trenger mer enn noe annet, er noen å kunne snakke åpent med, en som vil lytte og forstå, en som kan sette pris på henne for det hun er, og som kan gi henne tilbake selvillit og selvfølelse.

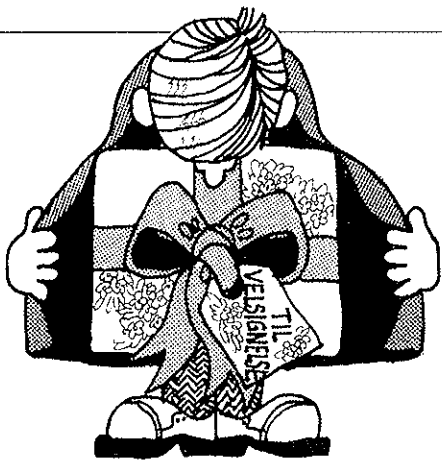
LØSNING I SIKTE?

Er det så noen mulighet til å komme ut av denne situasjonen? Finnes det noen løsning?

En av løsningene er at kona bryter ut av ekteskapet. Kanskje noen synes at jeg i de tidligere artiklene har vært «hard»? Det har ikke vært meningen, men jeg vet fra mitt eget liv at «det som er umulig for mennesker, er mulig for Gud». Bibelen gir ingen generell tillatelse til skilsmisse, men det er klart at Gud ser *din* situasjon, og dersom du har det så vanskelig at du ikke klarer mer, og etter bønn og overveielse er kommet til at den eneste løsningen er å reise, kan ikke jeg si at du ikke skal gjøre det. Vi har fått våre tanker for at vi skal bruke dem, og jeg tror ikke at Gud vil at vi skal la et annet menneske ødelegge oss. Dersom du har barn, har du jo også ansvar for at disse vokser opp i sunne og gode omgivelser. Så selv om dette ikke er den idelle løsningen, kan det være en måte å løse problemet på.

En annen løsning er at du lever så nær Herren at du til enhver tid har «sinnet vendt mot det som er der oppe...» (Kol 3,2). Kan-

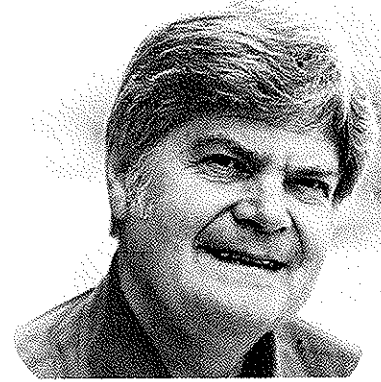
Fortsetter side 39

GAVEOPPDAGELSE OG KALLSBEVISSTHET

Art. 13

Tekst: Kjell Sjøberg
Tegning: Svein Thorkildsen

Finnes det apostler i dag,
og finnes de blant vanlige menighets-
medlemmer? Jeg tror det.

APOS- TELEN

Del 1

En apostel er en gjennombrøyer for evan-
geliet på nye områder.

Finnes det apostler for vår tid? Ralf Luther sier i en ordbok til Det nye testamentet: «Kristus har ikke kun tolv apostler. Det nye testamente taler om apostler i alle menigheter, Ef 4,11; 1 Kor 12,28. Det er menn som har evnen til å skape eller opprettholde relasjoner mellom Kristus og Hans menigheter.»

Arnold Bittlinger sier: «Det apostoliske embetet i Det nye testamentet er ikke en spesiell ordning som er forbeholdt en spesiell tid. Det er en normal tjeneste som alltid er nødvendig (selv om de tolv hadde en unik betydning). Dersom det ikke finnes apostler, dvs. ingen som er guddomelige sendebud med autoritet og kraft, da er relasjonene mellom himmel og jord brutt. Det finnes ingenting i Det nye testamentet som skulle få oss til å tro at aposteltjenesten kun skulle være begrenset til den første kristne tiden. Calvin hevder i sin «Institution» at Gud kaller fram apostler etter som det er behov for dem i forskjellige situasjoner.»

Ordet apostel kommer av «apostellein» som betyr «sende ut med et budskap eller i et bestemt oppdrag». Ordet apostel betyr sendebud som opptrer med full autoritet på avsenderens vegne og som er ansvarlig overfor denne. I Det nye testamentet var det ikke bare de tolv disiplene som ble kalt apostler. Vi har apostlene fra Antiokia: Paulus, Barnabas og Silas (Silvanus). Uttrykket i 2 Kor 8,23, «menighetssendebud», betyr egentlig menighetens apostler. Rom 16,7 har blitt forstått av flere som om Androkikus og Junias ble regnet blant apostlene - de var menighetsapostler.

APOSTELEN SOM PIONERARBEIDER

En apostel er en pioner som går til steder som ikke er nådd med evangeliet. En apostel er en som er utsendt med autoritet til å grunnlegge et nytt arbeid, i første rekke å grunnlegge nye menigheter. Om en sammenligner apostelens oppgave med evangelistens, ser en at apostlene gir seg mer tid sammen med de nye kristne (Apgj 2,42). De troende holdt fast ved apostlenes lære og brodersamfunnet. Om vi på den andre siden sammenligner apostelen med hyrde/lærer-tjenesten, ser vi at apostelen bruker mer tid sammen med ikke-kristne. Apostelens tjeneste er likelig fordelt mellom kristne og ikke-kristne. Paulus apostelgjerning var å grunnlegge menigheter og siden holde kontakten med disse gjennom brev og besøk, der han formante og oppbygget dem (Apgj 14,21-23; 20,1-2).

Etter at Paulus hadde grunnlagt et arbeid, sendte han Timoteus eller Titus dit for å føre arbeidet videre. De skulle organisere menigheten og tilsette eldste (Tit 1,5), undervise (Tit 2,1; 3,1) og ta hånd om hyrde-tjenesten for hjorden (Fil 2,19-21). De var hyrder og lærere som bygde videre på den grunnvoll Paulus hadde lagt. Men Paulus selv følte seg ikke kallet til å gå inn i disse oppgavene. Han hadde valgt en arbeidsmetode som han beskriver i Rom

15,20: «Jeg har alltid satt min ære i å forkynne evangeliet der Kristi navn ikke er kjent, for at jeg ikke skal bygge på en grunnvoll som andre har lagt». Han fordømmer ikke her dem som bygger videre på en annens grunnvoll. Han understreker bare at ikke alle er kalt til det samme. Paulus reiste fra sted til sted og startet nytt arbeid. Det lengste han stoppet på ett sted, var tre år.

Om vi går tilbake til de ulike frikirkemenighetenes begynnelse, hadde vi flere pionerer som fikk være med og ta initiativet til at nye menigheter ble startet. Det var vanlig at noen hadde en slik aposteltjeneste innen et bestemt geografisk område. Det samme ser vi på misjonsfeltet i dag. I boken «Djerve planer for forsamlingsvekst» har jeg skildret hvordan bolivianeren Donato Mamami fikk være med og grunnlegge 52 menigheter, og hvordan en filippinsk kvinne fikk plante 11 menigheter på 8 år. I Pakistan så vi også at noen pastorer hadde et særskilt kall og en gave til å være banebrytere. De gikk til nye steder og grunnla menigheter, ga dem over til andre og gikk videre.

Paulus bruker uttrykket «jeg plantet» når han beskriver hvordan han fikk grunnlegge menigheten i Korint. Derfor er det vanlig i dag å kalle aposteltjenesten for menighetsplanting. Vi trenger mange mennesker som er kalt til å være menighetsplantere.

Det er ca. 2,7 milliarder mennesker i verden som ikke er nådd med evangeliet. Vi har et stort ansvar for å fullføre misjonsbefalingen og på den måten framskynde Jesu komme. Bakgrunnen for oppdraget er at Herren vil ha en utkalt skare fra alle folkeslag, stammer og tungemål - Kristi menighet skal være representert i alle folkegrupper på jord. Det er ikke nok at vi når verdens ca. 250 nasjoner. Antropologien lærer oss at verden ikke er inndelt etter nasjonsgrenser, men etter mosaikken av folkegrupper innen hver nasjon. Skal vi evangelisere verden, kan vi ikke nøye oss med uklare definisjoner av vår oppgave. Kirkevekst-bevegelsen har kartlagt at det finnes 16 750 folkegrupper som ennå ikke er nådd med evangeliet. I dette tallet inngår etniske grupper, ulike kaster, religiøse grupper, avgrensede kulturelle grupper, ulike språkgrupper. Konkret er vårt oppdrag å bygge minst en menighet innen hver folkegruppe. Bare i India finnes 2 900 slike etniske grupper. Be at Herren sender 16 750 apostler til disse ventende pioneropp-gavene. En annen måte å regne på gir minst like store utfordringer. Det er 2,7 milliarder mennesker som ikke er nådd med evangeliet. Blant disse er det behov for minst en menighet pr. 5 000. Det betyr at verden trenger 500 000 nye menigheter. Dette burde overbevise oss om at det trengs pionerarbeidere og apostler til menighetsplanting i dag.

Det finnes personer som har en særskilt lyst og legning til å starte nytt arbeid. Det kan være å starte en ny søndagsskole,

begynne barnearbeid i et boligområde der det ikke finnes noe slikt fra før, eller det kan være å starte en bønnegruppe. Kanskje kjenner du denne pionérånd inne i deg. Du har stor lyst til å starte et nytt arbeid selv om du aldri har forsøkt noe slikt. Du går med en visjon om å gjøre noe i Guds rike som ingen andre har prøvd på før deg. Du har kanskje vært fristet til å forlate disse idene, men før du gjør det, må du ransake deg selv om du ikke har en apostels kall. I så fall skal du sette i gang og våge store ting for Gud.

APOSTLENE ER FELLESSKAPSBYGGERE

Apostlene bygger hus som består av mennesker. «Dere tilhører Guds familie, bygg opp på apostlenes og profetenes grunnvoll, men hjørnesteinen er Kristus Jesus selv. Han holder hele bygningen sammen, så den i Herren vokser til et hellig tempel, og gjennom ham blir også dere bygd opp til en bolig for Gud i Ånden» (Ef 2,19-22). Dette huset har ikke noe med kirkebygningen å gjøre. Menigheten er dessverre så intimt forbundet med kirkebygningen, og ofte skjer menighetsbyggingen samtidig som en løser lokal-spørsmålet, så det kan være vanskelig å holde disse to begrepene fra hverandre.

Den bygging som det tales om i denne teksten, er når mennesker knyttes sammen. «Vi blir med de andre oppbygd til en Guds bolig.» Oppbyggelse har ingenting å gjøre med de fromme følelsene vi kjenner i et oppbyggelsesmøte. Oppbyggelse handler om hvordan vi i Kristi kropp bindes sammen i dype relasjoner til hverandre. «Bind oss i sammen, ja bind oss i sammen med bånd som ikke kan brytes, med kjærlighets evige bånd», synger vi i et bibelkor som formidler innholdet i Ef 4,3. Guds rike er et rike av helbredende forhold, har noen sagt. På hvilken måte skjer det mens en apostel legger grunnen og begynner å bygge huset? Det er når han får tak på mennesker, en del nye får han vinne for Kristus, andre har han truffet på som ensomme, spredte kristne. Apostelen leter etter troende og finner dem en etter en. Siden gjør ham dem til en sammensveiset gruppe. Ofte har disse menneskene lengtet etter et menighetsfellesskap, men ingen av dem har hatt evne til å ta initiativet. Apostelen er i sin personlighet og i sin tjeneste en forenende faktor. Når han kommer og begynner å tjene, begynner individene å innordne seg i fellesskapet. Apostelens bygningsarbeid er altså å skape en dypere kontakt mellom mennesker, slik at de blir en Kristi kropp. Apostelen fører menneskene inn i en opplevelse av fellesskap i Kristi kropp som de fortsetter å leve i. De kan ikke lenger opptre som individualister, men er nå knyttet til fellesskapet.

Apostelens tjeneste innebærer ofte et fellesskap mellom flere menigheter. Han knytter sammen den åndelige utvikling i flere menigheter. Grunnen til at han får

Fortsetter side 39

ÅNDELIG FØDSEL OG ÅNDELIG SAMFUNN

Tekst: Steinar Drage

Bibelen taler om forskjellige fødsler. Den taler om naturlig fødsel, syndens fødsel, løgnens fødsel og om en åndelig fødsel.

Det har grepet mitt hjerte å tenke på at Jesus ble født ved Den Hellige Ånd. Jesus ble dannet i et menneskeliv i kraft av Den Hellige Ånd. Det heter i Matt 1,18-20 at Maria var fruktsommelig ved Den Hellige Ånd, og at det som var avlet i henne, var av Den Hellige Ånd. I Luk 1,35 finner vi det samme: «Og engelen svarte henne: Den Hellige Ånd skal komme over deg, og den Høyestes kraft skal overskygge deg, derfor skal også det hellige som fødes, kalles Guds sønn». Legg merke til uttrykkene: Fruktsommelig ved Den Hellige Ånd; Avlet i henne av Den Hellige Ånd; Den Høyestes kraft skal overskygge deg.

Alt som er avlet av Den Hellige Ånd, prøver Satan å gjøre ende på! Ondskapens krefter satte seg straks i bevegelse for å få avlivet Jesubarnet, for det var født av Den Hellige Ånd selv. Det er disse åndelige fødslene Satan frykter også i dag. Hvorfor? Fordi de bærer den Høyestes kraft med seg, og for den kraft må synd, sykdom, frykt og død vike.

Ikke alle hadde kontakt eller samfunn med denne åndelige fødsel. Og det er gripende å merke seg hvilke personer og hvilken ånd og atmosfære de var grepet av som smeltet sammen med denne store profetiske, åndelige fødsel! Vi vil finne en sammensmeltning hos enkelte personer under selve utviklingen av det Den Hellige Ånd fosterer. Årsaken til dette var at det fantes likhetspunkter både i budskap og fødsel.

Jeg tenker her på Maria og Elisabeth og Sakarias. Samme engel brakte dem så godt som samme budskap. Til Sakarias lød det: «Frykt ikke, Elisabeth skal føde deg en sønn, og du skal kalle ham Johannes. Han skal fylles med Den Hellige Ånd like fra mors liv. Han skal gå i forveien for ham i Elias ånd og kraft» (Luk 1,12). Til Maria lød budskapet: «Frykt ikke, du skal bli frukt-

sommelig og føde en sønn, og du skal kalle ham Jesus. Han skal være stor...» Her er det brukt det samme uttrykket som om Johannes (v.15).

Når da disse to kvinnene møttes, så bærer de på profeter, og profetånd, under sitt bryst. Hva skjer så når de hilser på hverandre? Jo, den ene mors hånd rører ved den andre mors hånd. Fordi de begge bar profetfostre i seg, skjedde en sammensmeltning. Den ytre hilsen var så fullkommen i åndens enhet at den satte det indre foster i bevegelse: «Og det skjedde da Elisabeth hørte Marias hilsen, da sprang fosteret i hennes liv, og Elisabeth ble fylt med Den Hellige Ånd».

Her ligger en veldig hemmelighet og et stort dyp av uante muligheter, det vil si dersom det finnes kontaktpunkt til en åndelig fødsel - en åndelig prediken, en åndelig sang, et åndelig budskap, en åndelig virksomhet, et åndelig samfunn og fellesskap. Marias hilsen, hennes røst, ja, hele hennes vesen var omsluttet eller påvirket av Den Hellige Ånd fordi fosteret hun bar på, var

avlet av Den Hellige Ånd. Dette satte fyr i Elisabeth så hun ble fylt av Den Hellige Ånd, og talte profetiske ord med høy røst. Og hvorfor talte hun profetisk? Jo, nettopp fordi dette fosteret sto i forbindelse med den profetiske ånd. Derfor ble det også flere profetiske utbrudd da Jesus ble født, f.eks. fra profetinnen Anna Fanaelsdatter og fra gamle Simon. Disse kjente samfunnet og trådte til og talte profetisk i Den Hellige Ånds kraft nettopp fordi profetånd møtte profetfødsel.

Ikke alt som fødes fram blant kristenfolket, er profetisk eller åndelig, og det er langt fra alt som er evangelisk. Derfor oppnår en heller ingen virkelig sammensmeltning. Mange undret seg over Elisabeths høye profetiske utrop, og forstod ingen ting, fordi de var utenfor denne dype og

LES I NESTE NUMMER AV *hvetekornet*

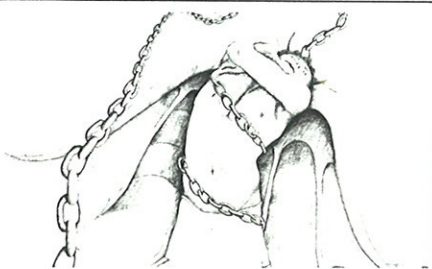
ER DET VERD ALLE PENGENE?

Det satses nå tusener fra kristenfolket i media-evangelisering. Er det verd alle summene og all personinnsatsen? Vi ber David Østby gi svar på tiltale. Østby har engasjert seg sterkt i TV-Inter og har hatt nettopp hatt endel prøveprogram over et kabelnett i Oslo, program som ble tatt opp da han sammen med Terje Berntsen besøkt Mainse i Canada.

CANADISK TV-PASTOR MED NØD FOR EUROPA

David Mainse er leder for «100 Huntley Street» som ses av millioner. De senere år har han fått visjon for å nå det avkristnede Europa via TV. Han har er alt nå med å støtter TV-produksjoner i Norge, Sverige og Danmark og han har tatt imot flere nordiske media-studenter i Canada. Man vil sikker få høre mye om dette TV-arbeide og denne evangelist fremover. Les historien bak denne tjeneste i neste nummer.

HVORFOR DJEVELEN AVSKYR TRO

Ulf Ekman som har kommet så sterkt i søkelyset for sin frimodige trosforkynnelser har skrevet en frisk artikkel om hvilken plass og verdi troen har i et Guds barns liv. Her kan du selv lese hva teologen og trosforkynneren Ekman fremholder. Vi kan love at den ikke vil etterlate deg likegyldig.

«IKKE VITE NOE ANNET»

Hodeteologi uten et hjertelig forhold til Jesus er en av de store farer og hindringer for Guds rike i dag, hevder den kjente skribenten Josef Haugen i dette oppgjøret med tendensen til å teoretisere og teologisere omkring Guds ord, istedenfor å oppleve evangeliet som ånd og liv.

1985

KAN JEG FORANDRES?

Hvordan står det til med deg fremfor det nye året? Er du det Gud ønsker du skal være? Om vi blir mer opptatt av Guds plan med våre liv vil vi se underfulle ting skje. Denne artikkel av Mark Virkler viser hvordan du mer kan slippe til Guds forvandlende kraft i det nye året.

OG SPENNENDE NYE SIDER KOMMER I JANUAR NUMMERET

Du er vel abonnent? Hvis ikke bør du bli det NÅ!

Tekst: Helene Thorsell
Tegning: Svein Thorkildsen

JESUS ER MIN LYKKE

Jeg fikk lyst til å gi et enkelt vitnes byrd. Noen ganger brenner det i våre hjerter etter å fortelle hvordan vi har det inni oss - hva Jesus Kristus betyr for oss i hverdagslivet. En bibellærer forkynner ikke ut fra sine opplevelser og følelser først og fremst, han forkynner ORDET. Et vitnesbyrd kan ikke bli motsagt, fordi det forteller om hva man subjektivt opplever.

Gode følelser

Det blir sagt: Du skal ikke leve på følelser; det har lite å si hva du føler. For meg har det mye å si hva jeg føler. Følelser har alltid sin rot, de har ben å gå på. Følelser er et spill av min indre verden. Jeg tror Gud vil vi skal ha gode følelser. Jeg er så takknemlig at jeg får lov å være lykkelig. «Jeg er så frelst at jeg er glad», som en nyfrelst uttrykte det. Han skulle egentlig si: «Jeg er så glad jeg er frelst». Men det var da virkelig et sant og dypt innhold i det første.

Åndens frukter er følbare

Mitt hjerte er mettet av Guds vei-behag, og nyter den solklare dag, synger vi. Jeg mener det av hele mitt hjerte. Halleluja - all ære til Jesus. Herren er min hyrde, det mangler meg ingen ting. Hele salme 23 er mitt vitnesbyrd, likedan salme 91, salme 121.

Jeg kan umulig regne opp all den lykke grunn Bibelen danner for meg. Hele dagen går jeg og tilber min underfulle Frelser og Herre. Han er min, og jeg er Hans. Jeg nyter Hans kjærlighet, tar den til meg i fulle drag. I de små hverdagslige gjøremål lovsynger jeg Herren i mitt hjerte. Bare en slik liten hverdagsoppgave som å henge rent tøy ut på klessnoren, hvor sol og vind leker med hver tråd og lar det dufte aldeles nydelig, gjør meg glad. Jeg kan ikke telle dem alle, synger forfatteren, og jeg er så enig.

Bibelske bilder på lykke

- Som et diende barn ved mors bryst
- Som en kylling under hønens vinger
- Som et lam som hviler på hyrdens skuldre

Svein 84

- Som en forelsket som opplever at kjærligheten blir gjengjeldt

- Som barn til den rikeste far i verden

Jeg kunne ha fortsatt, men plassen tillater det ikke. Vi kan lese selv det testamentet Gud har skrevet til oss, og som ble vår rikdom da Hans sønn døde. Jeg har ikke bare fått en del ting som Jesus har å gi, jeg har fått Ham selv. Kristus lever i meg, jeg lever ikke lenger selv. Det liv jeg nå lever, det lever jeg i troen på Ham som elsket meg og ga seg selv for meg.

Mitt hjerte er overfylt av kjærlighet til Jesus. Jeg elsker, fordi Han elsket meg først. Overfloden er for deg - derfor er jeg virkelig glad i deg også. Du er en vidunderlig, dyrebær sjel. Jeg behøver deg, og du behøver meg. Vi er lemmer på den samme kropp. Skulle jeg ikke være takknemlig for deg? Takk at du er til, takk at jeg får tjene deg.

I dag tjener jeg deg ved at jeg synger lovsanger og gir ære til Ham som er grunnvullen for lykken. Denne lykken er ikke avhengig av ytre omstendigheter. Det var derfor Paulus og Silas kunne synges lovsanger mens de var i det innerste fange-rom. Fienden er stadig ute for å fengsle meg, men Kristus har kjøpt meg til frihet, så jeg bruker autoritet og forteller at han har ingen ting med meg å gjøre. Jeg tror og bekjenner Jesu blod som renser og bevarer fra alt ondt.

Hva med framtiden?

Noen kan si: Du virker nesten overmodig nå, du vet jo ikke hva framtiden vil bringe. Nei, det er sant. Men jeg holder fast ved at den lykke det her er snakk om, avhenger bare av om jeg vil bli 100% i Jesus Kristus, for da hviler jeg i alle Hans løfter og tror alt Han har talt. Her er det ikke snakk om å forsøke så godt man kan å følge etter Jesus. Kravet er betingelsesløst: Korsfestet med Kristus - selvlivet må forbli i dødens grav. Personlig tror jeg meg å leve der, og det er den dypeste årsak til min lykke. Den som mister sitt liv for min skyld, sa Jesus, skal finne det.

Kanskje det er her det svikter for så mange, fordi det er akkurat her fienden legger sine skjulte snarer.

«Det liv jeg nå lever, det lever jeg i troen på ham som elsket meg og ga seg selv for meg» (Gal 2,20). Som ekte Guds barn skal vi ikke bare ta imot noe godt som Jesus gir, vi skal ta imot alt hva Jesus er. Det er Kristus-livet i oss som seirer over alt det onde.

Jeg er lykkelig fordi Jesus lever i meg. Det vil Han at du også skal kunne si. Jeg tror det er Guds vilje at du skal føle deg glad og harmonisk - ja, lykkelig, salig.

Åndelig fødsel ... forts. fra s. 39

nådegevarene får sin rette plass i gudstjenesten. Så lenge Den Hellige Ånd får virke på jorden, vil profeter framstå i Den Hellige Ånds kraft. Midt i vantro, synd og frafall i menneskehavet vil de rope ut: Så sier Herren! Den vekkelse som framstod på pinse-dag, er en åndelig profetvekkelse.

*Pelle Karlsson's
spalte:*

Gud har bare én menighet

Overlat kontrollen til Gud

Tenk på at det finnes bare en som har kontrollen over menigheten. Det er Jesus Kristus. Det finnes bare ett hode for menigheten. Hodet er Kristus. Det finnes bare en regent som fatter beslutninger i Guds rike. Det er kongenes Konge og herrenes Herre, det slaktede lammet. Det var Han som ba: «Må de alle være ett» og nesten bønnfaller oss til å gå frivillig inn i enhet med alle Hans disipler. Er vi villige til det?

Det finnes et velkjent bibelvers som vi ofte siterer: «Men han som kan gjøre mer enn alt, langt ut over det som vi ber eller forstår...» (Ef 3,20). Vi elsker dette skriftstedet og får det til å passe på følgende måte: Vi tenker på noe som vi vil at Gud skal gjøre, ber om det og regner med at Han skal gjøre det i langt større utstrekning enn vi kan forestille oss. Vi har dermed allerede lagt kursen for Gud og venter bare at Han skal føre oss så mye lenger enn vi kan tenke oss. Men dette bibelverset sier egentlig også noe annet. Gud kan gjøre langt mer enn det vi kan be om eller forstå, eller som andre oversettelser sier, langt mer enn vi kan forestille oss. Vi skal altså ikke forsøke å forestille oss eller regne ut hva Gud skal gjøre. Vi klarer det allikevel ikke. Men skal vi ikke søke Guds vilje? Jo, det skal vi. Men vi skal ikke forsøke å kontrollere Guds vilje. Og det er dette vi gjør så mange ganger. Vi forteller Herren når, hvor og hvordan Han bør gjøre sitt verk og ber om dette. Vår bønn blir da helt enkelt et forsøk på å overbevise Gud om våre ider. Vi setter oss selv i en kontrollerende stilling overfor Ham i stedet for at Han skulle kontrollere oss.

Hvordan fungerer dette når det gjelder enhet i Kristi legeme? I vår kontrolltanke bestemmer vi oss for hvor, når og hvordan enhet skal oppstå. Og ettersom de ulike delene av Kristi legeme forventer det på sin måte, låser vi oss i ulike posisjoner. Men tenk om Herren har planlagt enhet for sitt folk på en helt annen måte? Tenk om den kursen vi har lagt ut, ikke stemmer med Hans kart? Kanskje Han har tenkt å komme fra en helt annen kant? Han gjør jo sitt verk på en måte som vi ikke kan forestille oss eller tenke ut.

Er vi villige til å overlate kontrollen helt og fullt til Ham? Bare da kan hodet for Kristi legeme fritt kunngjøre sin vilje. Bare da kan den enhet som Kristus tenkte seg, vokse i Hans menighet og utgjøre svaret på Hans egen bønn.

Førrige gang stilte vi følgende spørsmål. «Er vi virkelig villige til sann enhet innen Kristi legeme?» Vi konstaterte da at når Jesus ber sin bønn om enhet i Johannes 17, gjør Han det på en måte som viser at ansvaret er avhengig av vår vilje. Ikke bare vår tro og vårt ønske, men dypest sett vår vilje. Vi må frivillig bøye oss for at Guds menighet skal kunne gå inn i virkelig enhet.

Å frivillig bøye seg for enhet, betyr å miste kontrollen. Det er dette vi har problemer med. Det finnes en svært vanlig innstilling som sikkert har vært en tid. På mange hold i Kristi legeme resonneres det ofte slik: «Enhet er veldig enkelt. Om de andre kommer til oss, adopterer vår lære, mener det samme som vi, driver virksomheten som vi gjør det og blir en del av oss, så har vi jo enhet! Da oppfylles Jesu bønn og lengsel.» Og siden legger man også til, kanskje ikke i ord, men underforstått: «For vi er jo de eneste som har rett!» Dette er svært vanlig innen Guds menighet.

Foranledningen til denne innstillingen har å gjøre med behovet for kontroll. For det meste ikke et selvsk behov for kontroll, der vi vil utøve en menneskelig kontroll over forholdene. Nei, vi kjenner ansvaret for å våke over spesielle sannheter som Gud har gitt oss, spesielle opplevelser vi har gjort med Ham, og et bibelsyn som vi anser å være meget viktig. Og derfor kjenner vi det slik, at inntil de andre forstår saker og ting på samme måte, kan vi ikke ha så mye med dem å gjøre. Alt dette har en positiv side, men når vår kontrolltanke skaper splittelse i Kristi legeme, vendes det til noe negativt. Når vi begynner å godkjenne eller underkjenne hverandre innen Kristi legeme på grunn av de opplevelser som Gud har gitt oss av nåde, har noe gått feil. Vi har da kommet på siden av Herrens eget syn på sin menighet. Vi skal ikke kontrollere menighetens oppbygning og utforming. Ikke en gang om vi er kommet lengre enn mange andre i åndelig kunnskap og åndelig forstand.

RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

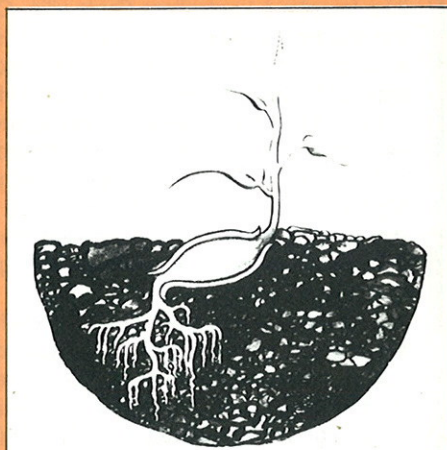
VIL DU VELSIGNE NOEN DENNE JULEHØYTID og hver måned fremover?

GI EN GAVE SOM INSPIRERER OG GLEDER - HELE ÅRET ...

Lenge etter høytiden er over, gjestene er gått og alle pakker lagt til side, - så fortsetter HVETEKORNET å komme, måned etter måned. En gave som gir innsikt, hjelp og inspirasjon til å et rikt og dynamisk kristenliv.

EN GAVE MED INNHOLD

Hvorfor bruke tid og penger til å kjøpe gaver som blir til liten nytte fordi mottageren egentlig ikke behøver enda en «ting». Gi heller noe som kan oppmuntre og hjelpe til åndelig vekst og utvikling. HVETEKORNET er en gave med innhold og mening. Kanskje du har en nær eller fjern slektning du tenker på, en venn du vil oppmuntre, en arbeidskamerat eller medarbeider du vil påskjønne, en forkynner du vil inspirere, en nabo eller noen i menigheten du vil sende en hilsen. Da kan et års gaveabonnement på HVETEKORNET bli til velsignelse.

Hvetekornet

En gave med liv og spirekraft.

45 % AVSLAG

i forhold til løssalgs-
prisen. Kun kr. 80,-
for et *helt* års
gave-abonnement.

ET PENT GAVEKORT

blir tilsendt til alle
som ønsker det.
Det kan du under-
tegne og gi som din
julehilsen i år.

SLIK GJØR DU:

- Finn sidene med kort til å rive ut.
- Riv ut kort for gave-abonnement.
- Fyll ut kortet og postlegg det. Husk porto.
- Du vil få tilsendt gavekort og giro.
- Mottageren vil få tilsendt HVETEKORNET.

EN UNIK GAVE

som vil uttrykke om-
tanke og hjertelag for
dine venner gjennom
hele året. Nå er tid til
å bestille gave-
abonnement!